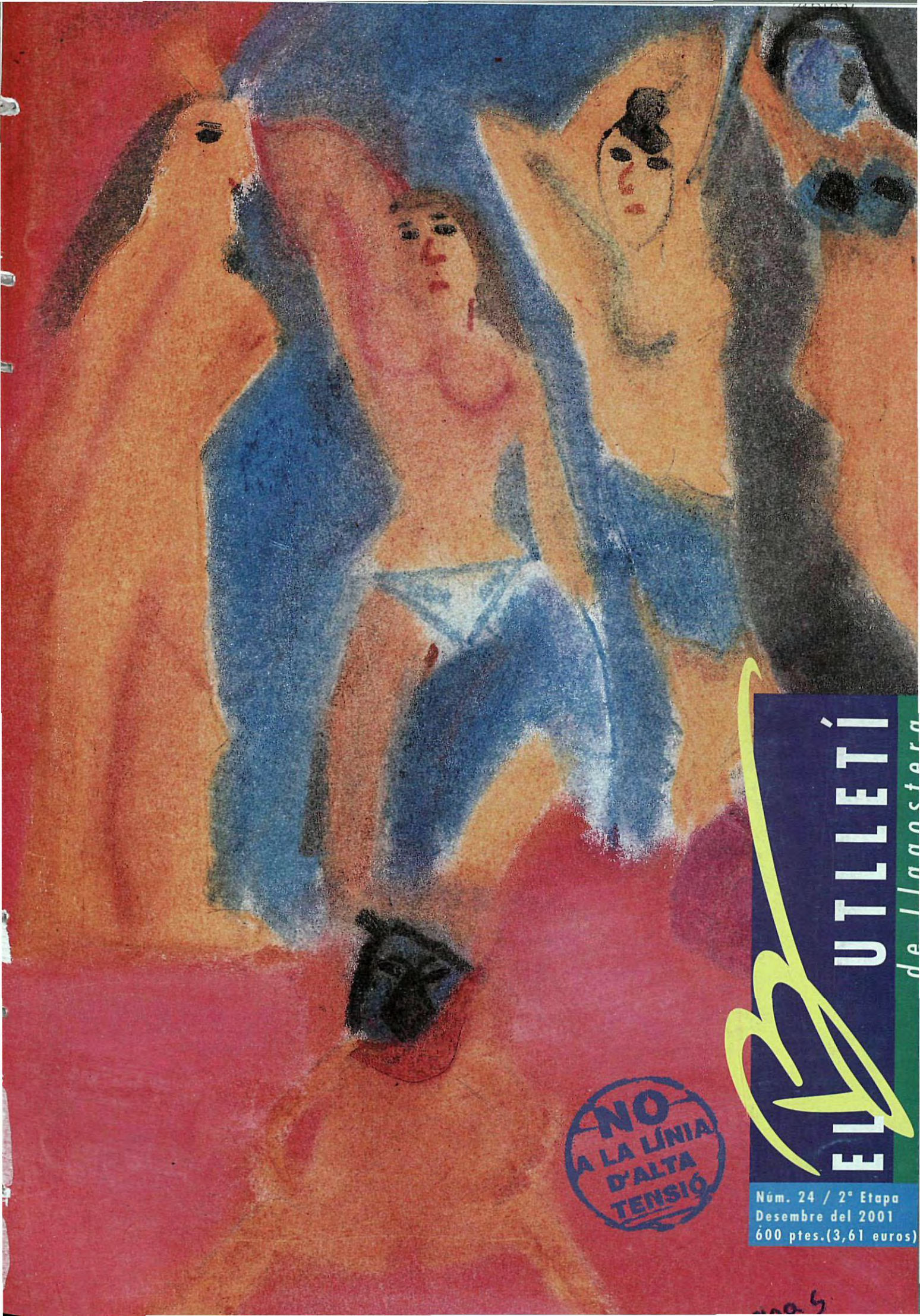

El Butlletí de Llagostera

Núm. 24 / 2ª Etapa
Desembre del 2001
600 ptes.(3,61 euros)

MES DEL DIESEL EN CITROËN

UNA OFERTA CON IMAGINACIÓN.

Imagine que Citroën, líder en Diesel del mercado, celebra un mes muy especial: el mes Diesel. Una auténtica oportunidad para disfrutar de la avanzada tecnología HDi Common Rail de Citroën. Con las mejores prestaciones: más silencioso, más potencia y mayor par motor a bajo régimen. Y un gran avance hacia la reducción del consumo y de las emisiones de CO_2. Venga a comprobarlo a los concesionarios Citroën, y no olvide que además, Xsara es número uno en ventas. ¡Imagine qué oportunidad!.

NUEVO CITROËN C5 HDi

DESDE: **2.751.000** PTAS.**

NUEVO CITROËN XSARA HDi
(Excepto Xsara Picasso)

550.000 PTAS. DE AHORRO *

+80.000 PTAS PLAN PREVER

CITROËN XSARA PICASSO HDi

500.000 PTAS. DE AHORRO *

+80.000 PTAS PLAN PREVER

CITROËN SAXO DIESEL

400.000 PTAS. DE AHORRO *

+80.000 PTAS PLAN PREVER

Descubra las operaciones especiales en:
www.citroen.es

CITROËN

*Ahorro respecto al P.V.P. ambos recomendados, (con I.V.A. e Impuesto de Matriculación incluido). No acumulable. P.V.P recomendado (con ahorro y Plan Prever incluido) desde: Saxo 1.5D X 3p: 1.303.000 ptas, Xsara 1.9D SX 5p: 1.951.000 ptas., Xsara Picasso 2.0 HDi 2.508.000 ptas. **P.V.P recomendado (Incluye I.V.A., Impuesto de Matriculación, transporte y oferta Promocional). Válidos hasta fin de mes, para turismos en stock en Península y Baleares en los puntos de venta que participen en la operación. Datos matriculaciones fuente D.G.T. acumulado Septiembre 2001. Información Citroën: 902 44 55 66.

NO TE IMAGINAS LO QUE CITROËN PUEDE HACER POR TI.

VENGA A VERLOS A:

CITROËN

Taller Esteve
Agent Oficial Citroën
Zona Ind. C/Migjorn, 1-3
Tel:972-83.02.17 LLAGOSTERA

Col·lectiu de Redacció

Carles Cáceres, Cristina Cáceres, Jordi Cañigueral, Núria Capdevila, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Cristina Garcia, Marta Genoher, Sònia Genoher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Lídia Mallorquí, Montse Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Santi Soler, Marc Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Jaume Viñas.

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Ramon Motjé, Toni Navarro, Olga Avellaneda, Roberto Pintre, Fina Solà, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, desembre 2001
"Butlletí de Llagostera" Núm. 24

Portada: Olga Sánchez

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/ St. Pere nº5 o Apt. Correus 76
Tel. 972.83.12.10
email: *elbutlleti@grn.es*
www: *http://ww2.grn.es/elbutlleti*

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració de la Diputació de Girona

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

4 EDITORIAL
5 TEMA CENTRAL. La línia de les Gavarres
15 LA BÚSTIA DEL PAPU
21 LA FUNDACIÓ RAMON NOGUERA
24 LLAGOSTERA.COM
26 ENTREVISTA. Carles Pou i Sayols
29 ELECCIONS A NICARAGUA
34 VIè CONCURS LITERARI SANT JORDI
41 ESPORTS: Orobitg, Club Patinatge Llagostera
47 COSES DEL POBLE. Què hi falta i què hi sobra, centenari del mercat de Llagostera, Mostres gastronòmiques, la Diada de Catalunya, Festa d'homenatge a la 3ª edat, IV Festa Anual del Casino Llagosterenc, Campionat de caça menor, Fira comercial, artesanal i de pintura, Exposicions, I Open de tennis mas Tarré, Festa dels 60, Activitats i cursets 2001-2002
62 AGENDA DE NADAL
65 LLAGOSTERA A LA PREMSA
67 ENTITATS. Hospital Residència Josep Baulida, Llagostera Ràdio, Casal Parroquial Llagosterenc, Biblioteca Julià-Cutillé, El Niu, G.E. Bell-Matí, Arxiu Municipal, Ajuntament de Llagostera
77 ELS CENTRES EDUCATIUS
81 CONCURS DE PORTADES DEL BUTLLETÍ
83 RETALLS D'HISTÒRIA
85 ESCACS
88 EL CALAMAR
90 UNA HISTÒRIA. L'agorafòbia
92 REGISTRE CIVIL
95 EN RECORD DE...
97 LLIÇONS DE BELLESA
99 EL RACÓ DE L'ART
101 IOGA
103 HORÒSCOP
105 L'ÚLTIMA NIT A LA FRESCA
107 A BOCA DE CANÓ
109 DES DE CA L'ÀVIA LOLA
111 L'ÀLBUM DE FOTOS
113 CARTA ALS REIS

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin pulicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria Sureda, Tabacs Montse Plensa, Llibreria Mallorquí i Llibreria Frigola

L'any de la ràbia i la impotència

Abans de res bon Nadal i feliç any nou!

Deixem enrere un altre any, el 2001. Un any especialment electritzant que serà recordat per la majoria dels llagosterencs com l'any de la ràbia i la impotència.

La línia de les Gavarres ha ferit per sempre el paisatge de Llagostera i la ment de molts llagosterencs. La imposició per la força d'aquest projecte polític i econòmic ha marcat un abans i un després en la manera d'entendre la política. La dictadura elèctrica d'Endesa, escudada per l'actual govern de la Generalitat de Catalunya, ha deixat en evidència que la política i els interessos locals de res serveixen a l'hora de "fer país". Un pastís massa dolç per a uns governants massa llaminers. Amb tot, la línia de les Vergonyes ja funciona i si no plou, des del mirador de la Plaça del Castell, veurem les bombetes de colors dels arbres de Nadal que durant aquestes festes il·luminaran la Costa Brava Centre.

No fa gaire s'ha solucionat el problema de l'ambulància i des del passat més de setembre, Llagostera disposa d'una ambulància del C.T.S.C. les 24 hores del dia. Un servei bàsic i imprescindible que dóna certa tranquil·litat als veïns. Tot i que desitgem que no hagi de fer gaires quilòmetres, almenys si algú l'ha de menester és bo saber que no ha de venir de qui sap on. Amb tot, el metge de guàrdia continua estant a Cassà de la Selva i pel que sembla, de moment ens haurem de resignar a desplaçar-nos.

L'Ajuntament de Llagostera i la Fundació Ramon Noguera varen signar el passat mes d'octubre un conveni pel qual l'Ajuntament cedeix uns pisos al C/ Barceloneta per a convertir-los en llar-residència per a persones amb discapacitats psíquiques. Celebrem aquesta iniciativa tot i que ha deixat altre cop en evidència que Llagostera té una manca de locals per a encabir-hi activitats socials, lúdiques i culturals. Els pocs locals de que disposa l'Ajuntament estan descentralitzats i poc adequats a les necessitats del moment. La necessitat d'un centre cívic comença a fer-se evident amb un poble que cada dia creix i que aquests any ja ha superat els 6.000 habitants empadronats.

D'altra banda, durant els darrers mesos, els carrers de Llagostera han presentat un estat lamentable. Com si d'un bombardeig es tractés, constantment han aparegut innumerables forats que dificulten considerablement la circulació dels vehicles. Ja sigui per avaries en el clavegueram, per fuites d'aigua, per obres i qui sap perquè més, els responsables del bon estat i funcionament dels carrers (entenem que l'Ajuntament) haurien de mirar-s'ho i posar fil a l'agulla. Així mateix els constants camions que descarreguen en alguns carrers del centre del poble, com el carrer Sant Pere i Fivaller, també molesten i dificulten notablement la circulació de vehicles.

Perquè carai no se'n van al polígon industrial!

No volem acabar sense mostrar la nostra tristesa per la mort d'en Joan Turon i d'en Pere Genoher. Les seves sobtades pèrdues han estat un cop molt fort per als qui havíem compartit estones amb ells. Les paraules de condol sempre són terriblement buides perquè la persona que les protagonitza ja no les podrà llegir, però els que encara som en aquest món tenim la obligació de seguir endavant amb el record.

El nostre més sincer sentiment a les respectives famílies, que són en definitiva, qui hauran de seguir el camí del dia a dia sense en Joan i Pere.

El col·lectiu de redacció

La línia d'alta tensió

Presentació traçat alternatiu

Marc Sureda

L'alcalde de Llagostera, Lluís Postigo, va presentar el 24 d'octubre el traçat aeri que proposa l'Ajuntament llagosterenc com a alternativa al pas de la línia d'alta tensió de les Gavarres.

El traçat alternatiu presentat per l'Ajuntament de Llagostera se separa un mínim de 200 metres de qualsevol masia habitada i, segons Postigo, "evita l'actual angle recte, tan agressiu pel territori de Llagostera que representa l'actual traçat".

Postigo, ajudat amb un videoprojector, va explicar al centenar de veïns que varen assistir a l'acte celebrat al Teatre del Casino, quin és i per què s'ha dissenyat aquest nou traçat. El traçat proposat per Postigo comença a partir de l'última torre instal·lada a Cassà de la Selva, aprofita totes les zones baixes per desnivells en el territori, segueix el recorregut de diversos tallafocs ja existents i ressegueix el pas de la riera Verneda. Per Postigo, "d'aquesta manera es redueix notablement l'impacte visual de la línia, s'augmenta considerablement la distància de seguretat amb les zones habitades i es respecta al màxim les zones de conreu".

L'alternativa de Postigo contempla dues possibilitats en arribar a la zona coneguda com a l'aeròdrom. Arribats a aquest punt i en funció de la modificació de les Normes Subsidiàries del municipi iniciades recentment, es podria fer passar la línia per dos trams diferents. La primera possibilitat aprofita el curs de la riera i la segona el pas d'un important tallafoc. Totes dues possibilitats desemboquen a 350 metres de la masia de Can Codolar i continuen aprofitant un altre tallafoc fins a l'actual torre número 83.

Postigo va explicar als assistents que l'Ajuntament de Llagostera no va presentar abans l'alternativa perquè la Generalitat de Catalunya ho va

impedir imposant l'actual traçat. Per Postigo, la Generalitat "era coneixedora que l'Ajuntament estava preparant l'alternativa i que s'estava arribant a un acord amb tots els nous propietaris afectats". En aquest sentit Postigo va recordar que quan la companyia Fecsa-Endesa va convidar l'Ajuntament, a presentar un nou traçat, calia acompanyar-lo del consentiment i de l'autorització per escrit dels nous propietaris afectats. El dia en què es va presentar l'alternativa, l'alcalde de Llagostera havia aconseguit el vistiplau de tots els propietaris afectats menys el d'un que, abans de tancar aquesta edició, encara no s'havia posicionat. Amb tot, Postigo va voler destacar la gran solidaritat i sensibilitat d'aquests propietaris envers els llagosterencs, "que han cedit en benefici dels interessos generals de Llagostera".

Durant la presentació, Postigo va matisar que si aquesta alternativa prospera i s'arriba a fer el projecte executiu de l'obra, s'haurien de llimar alguns punts per intentar respectar al màxim les zones arbrades de la riera. Postigo també va voler deixar clar que ni ell ni l'Ajuntament tenen els coneixements tècnics necessaris que calen per dissenyar un projecte d'aquestes característiques, "en tot cas una gran sensibilitat i coneixement del territori".

Representants de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro també varen aprofitar l'acte per presentar unes modificacions per al traçat que afecta el seu terme municipal.

El regidor d'ERC, Xavier Sala, va explicar que l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro va iniciar l'any passat una sèrie de converses amb la Direcció General d'Energia i Mines de la Generalitat i amb la mateixa companyia Fecsa-Endesa, per tal de solucionar els importants problemes de soroll que provoquen algunes torres. Sala es va referir a les torres que van de la 86 a la 91 situades a la urbanització de la Font Picant. Les demandes de l'Ajuntament de Santa Cristina passen per modificar la ubicació d'aquestes cinc torres i allunyar-les fins a un mínim de 100 metres de les cases habitades. Actualment aquestes torres es troben a només 30 metres d'algunes cases.

Sala va mostrar el seu suport a l'Ajuntament i veïns de Llagostera i es va mostrar disposat a fer un front comú per solucionar el problema de línia "amb consens i sense imposició".

Després de l'acte de presentació de les alternatives a la línia d'alta tensió de les Gavarres, va començar el ple d'octubre de l'Ajuntament, on es varen ratificar els diversos decrets d'alcaldia relacionats amb el tema de la línia. En aquest sentit Postigo va explicar que no s'ha admès a tràmit un recurs presentat per la companyia Fecsa-Endesa en contra del decret d'alcaldia que activava l'ordre d'enderroc de la línia.

La línia al Parlament Europeu

La diputada italiana del grup Verds al Parlament Europeu, Monica Frasoni, va visitar el dia 30 de octubre la línia d'alta tensió de les Gavarres al seu pas per Llagostera.

Frasoni, convidada per Iniciativa per Catalunya-Verds amb l'objectiu de conèixer de prop la problemàtica que ha comportat la construcció de la línia elèctrica, va explicar que el seu grup demanarà al Parlament Europeu que es posicioni i actuï en conseqüència respecte a l'afectació dels camps electromagnètics sobre la salut de les persones. Segons Frasoni, els "governs europeus haurien d'aplicar el principi de precaució" davant dels possibles problemes que es po-

Marc Sureda

Marc Sureda

den derivar de la llarga exposició de les persones als camps electromagnètics. Per Frasoni, encara que no hi hagi estudis concloents al respecte, és una temeritat no tenir-ho en compte. La diputada europea també va recordar que aquestes afectacions no només se centren, exclusivament, en malalties com el càncer si no també en al·lèrgies i problemes hormonals i neuronals, entre d'altres. En aquest sentit, Frasoni es va referir a les conclusions de l'estudi de STOA del passat més de febrer (STOA, és un organisme europeu encarregat de realitzar estudis tècnics perquè la Unió Europea pugui legislar amb coneixement de causa).

Frasoni va criticar la manera en què es va construir la línia dient que "s'ha actuat en total menypreu envers l'Ajuntament i la gent de Llagostera" i va qualificar de "molt greus" la relació i la "connexió" entre el Govern de la Generalitat i l'empresa Fecsa-Endesa.

D'altra banda, el portaveu del Grup Parlamentari d'IC-V, Joan Boada, va insistir que el seu grup ja fa temps que ha començat una ofensiva en aquest sentit. Boada va assegurar que "IC-V està treballant a tots els nivells catalans, espanyols i europeus, per tal d'aconseguir una legislació clara i contundent que reguli les distàncies de seguretat entre aquest tipus d'instal·lacions.

Segons Boada, el seu grup intenta crear una comissió independent de parlamentaris i experts per seguir estudiant, d'una manera objectiva, els problemes derivats dels camps electromagnètics sobre les persones. Amb tot, a l'igual que Monica Frasoni, Boada va demanar que, davant dels dubte, s'apliqui el principi de precaució. Boada també va recordar que "hi ha molta feina a fer" i que ja existeixen nous projectes per construir noves línies d'alta tensió. Boada es va referir a la línia que ha de connectar Sentmenat amb Bescanó i Bescanó amb la Catalunya Nord. Boada també tem que s'estigui preparant la connexió entre Juià i Bescanó.

L'Ajuntament de Llagostera va lliurar a Monica Frasoni tota la documentació administrativa i judicial sobre la línia d'alta tensió Juià-Castell d'Aro i una cronologia històrica dels fets.

Paral·lelament, el mateix dia de la visita de Frasoni el president de Endesa demanava la dimissió de Postigo en una entrevista a Catalunya Ràdio.

Tant el portaveu del Grup Parlamentari d'IC-V, Joan Boada, com la regidora de governació i Alcaldessa en funcions (Postigo es trobava a Nicaragua fent d'observador internacional a les eleccions del país), Montserrat Pla, van criticar durament les declaracions fetes pel president d'Endesa, Joan Rossell. Montserrat Pla va acusar Rossell d'aprofitar l'absència de l'Alcalde Lluís Postigo per criticar de forma injusta la seva persona i figura. Segons Pla, Rosell no té cap dret a demanar la dimissió de ningú i va qualificar-lo de "mentider", referint-se a la signatura, o no, del famós conveni del passat mes de setembre entre l'Ajuntament de Llagostera i Fecsa-Endesa. Segons Pla, les declaracions de Rossell responen a "la por d'Endesa que prosperi l'alternativa presentada per Llagostera després de veure que l'Ajuntament compta amb el suport majoritari dels nous propietaris afectats".

Per Boada, les declaracions de Rossell estaven "carregades de cinisme i d'indecència" i va reiterar el seu absolut suport a l'actuació de l'Ajuntament de Llagostera en tot l'afer de la línia de les Gavarres. Boada també va acusar Joan Rossell de "governar dins de la Generalitat i el conseller d'Indústria, comerç i turisme, Antoni Subirà, per governar des d'Endesa".

Amb tot, Boada va lamentar que "CiU sotmeti el territori dels catalans a les lleis de l'oferta i la demanda" i va reclamar un canvi, "al més aviat possible", en el govern de la Generalitat.

Oposició a l'alternativa del traçat

Dues setmanes després de la presentació del traçat alternatiu per part de l'equip de govern de l'Entesa per Llagostera, vuit veïns de Llagostera, afectats de forma indirecta pel pas de la línia, enviaven una carta a la Conselleria d'Indústria Comerç i Turisme de la Generalitat, per mostrar la seva oposició a l'esmentada alternativa de la línia, presentada per l'alcalde Lluís Postigo.

A continuació es transcriu el contingut de l'esmentada carta:

Ens dirigim a vostè per comunicar-li que, en referència al traçat alternatiu de la línia d'alta tensió de les Gavarres fet públic el dia 24 d'octubre del 2001 per l'alcalde de Llagostera, Sr. Postigo, hem de dir el següent:

1- ***Ens consideraríem greument afectats en cas que prosperés la iniciativa del Sr. Postigo.***

2- ***Per aquest mateix motiu, ens oposem frontalment al traçat alternatiu.***

3- ***No hem signat cap autorització que permeti el pas d'una línia d'alta tensió a prop de les nostres cases.***

4- ***No considerem que sigui un traçat alternatiu, és una nova línia amb totes les dependències pròpies d'un nou projecte elèctric.***

5- ***El Sr. Postigo no ha elaborat un projecte, ha presentat una proposta amb clara ressonància mediàtica.***

6- ***El Sr. Postigo afirma tenir totes les signatures que autoritzarien el traçat alternatiu. Nosaltres diem que això no és cert.***

7- ***La solució de la línia d'alta tensió de les Gavarres no passa per intentar col·locar-la pel damunt d'altres.***

8- ***El projecte de la línia d'alta tensió de les Gavarres, des de la seva creació, va seguir tots els tràmits administratius, incloent-hi el d'exposició pública. Per què no va presentar-se el traçat alternatiu aleshores?***

9- ***La companyia elèctrica va aprofitar un traçat elèctric ja existent i conegut per tothom, per a passar-hi la línia d'alta tensió actual.***

Inauguració de la línia

La línia d'alta tensió de les Gavarres va tornar a ser escenari d'actes lúdics i festius el passat dia 25 de novembre.

La Coordinadora Antilínia, amb el suport de l'Ajuntament de Llagostera va inaugurar la línia d'alta tensió Juià-Castell d'Aro, al seu pas per Llagostera. Per fer-ho es varen organitzar diversos actes que varen començar amb una concentració al polígon industrial de la població. Posteriorment, els concentrats, unes dues-centes persones, varen participar en un cercavila amb gegants, caps grossos i els "gralers irreductibles" de la Colla Gegantera. El cercavila va acabar prop de la torre 68, on precisament es varen reiniciar els treballs de construcció i connexió de la xarxa elèctrica el passat mes d'octubre. En aquest punt, els organitzadors varen instal·lar un cartell, com els que s'utilitzen per anunciar les obres de la Generalitat de Catalunya. En el cartell s'hi podia llegir: "obres d'empitjorament del traçat elèctric de les Gavarres amb greu impacte ecològic, demostració activa de les forces repressives i antidemocràtiques. Evidència clara del valor de les lleis d'aquest país". El cartell acabava dient "Termini d'execució d'obra, cinc dies i cinc nits", fent clara referència a la rapidesa amb què es varen dur a terme les obres, després que el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya ho decidís per decret. Durant els actes d'inauguració, es va fer una paròdia sobre el paper del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol. En aquest sentit, un jove amb una careta de Pujol, va fer un discurs sarcàstic sobre la polèmica construcció de la línia de les Gavarres. Després del discurs inaugural, «Pujol» va tallar una cinta catalana i va donar per inaugurada «la línia de les Vergonyes». D'altra banda la Coordinadora Antilínia, va repartir un manifest on es volia deixar clar que, «malgrat la realització del projecte per imposició, no deixarem de denunciar la irracionalitat i males maneres amb què s'ha dut a terme el projecte des de bon començament, tan pel que fa a l'empresa elèctrica com al govern de la Generalitat».

Durant els actes es varen vendre números de loteria de Nadal dels Antilínia, casquets amb ales d'Astèrix, es va repartir poció màgica per continuar lluitant amb força i es va cantar la cançó dels Antilínia.

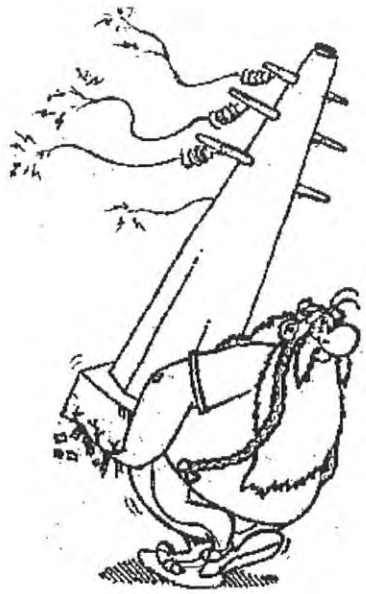

Marc Sureda

Enric Hospital

Marc Sureda

Contaminació electromagnètica i salut (I)

Introducció

La contaminació electromagnètica, també denominada genèricament electropol·lució o electrosmog, defineix un nou tipus de contaminació invisible. La contaminació per radiacions electromagnètiques és un factor més que trenca l'equilibri bioelèctric natural de les nostres cèl·lules i se suma als contaminants ambientals ja sabuts, que poden portar greus perjudicis per a la salut del medi i les persones.

Bàsicament les principals fonts de l'electropol·lució són: 1) Les línies elèctriques de baixa, mitja i alta tensió, les subestacions i transformadors. 2) Les emissores de ràdio, TV , les estacions base de telefonia (antenes) i els telèfons mòbils. 3) Els electrodomèstics i les instal·lacions elèctriques en els habitatges. 4) Les instal·lacions i els aparells d'ús industrial.

Marc Sureda

Conceptes bàsics

Les radiacions electromagnètiques es divideixen en dos grans categories depenent del seu nivell d'energia: les radiacions ionitzants i les radiacions no ionitzants. Un exemple de les radiacions ionitzants serien els raigs X o la radioactivitat. Per la seva perillositat hi ha una extensa legislació de protecció i seguretat per a un ús apropiat. Respecte a les radiacions no ionitzants, tant en les normes d'ús com en la legislació sobre la seva seguretat, hi ha un gran buit.

Les radiacions no ionitzants són les produïdes pel corrent elèctrica, transmissions de ràdio, TV i telefonia mòbil. Aquestes radiacions també són conegudes com a "microones". A efectes pràctics, es pot considerar els camps elèctrics i magnètics com a ondes, similars a les ondulacions que es produeixen en una làmina d'aigua en tirar-hi una pedra. Aquest exemple pot explicar bé els fenòmens de propagació de l'energia a través de l'espai, on es genera una sèrie contínua d'ondes concèntriques amb propietats de reflexió i refracció similars a la llum visible. Magnetisme i electricitat són dos fenòmens associats i inseparables. En desplaçar-se una càrrega elèctrica en l'espai, es crea un camp magnètic que fluctua en el seu entorn. El corrent elèctric pot ser continu o altern. El corrent continu té una tensió i un

sentit de circulació fix i estable, com passa en les piles o la bateria del nostre cotxe, en què la càrrega positiva o negativa no canvia de polaritat. El corrent altern és el que s'usa en la distribució elèctrica i oscil·la a uns 50 Hz (cicles per segon) entre la càrrega positiva o negativa amb un ràpid vaivé de 50 vegades cada segon. En ser el corrent altern de 50 Hz, per ser variable la seva intensitat i sentit, genera un camp magnètic amb intervals, a causa de la fluctuació del camp elèctric. En canvi, en el corrent continu és estable.

Qualsevol aparell elèctric que estigui connectat al corrent genera al seu entorn un camp electromagnètic, que serà oscil·lant si fa servir el corrent altern, tal com s'ha explicat. La intensitat del camp electromagnètic que ens pot afectar és inversament proporcional al quadrat de la distància a què ens trobem de la font emissora.

Quant més ens allunyem de la font emissora, més disminuiran els seus possibles efectes nocius. Aquest principi de precaució també s'hauria d'aplicar, respecte a la font emissora dels CEM (camps electromagnètics) de les línies d'alta tensió o dels transformadors. És a dir, la manera més efectiva de no ser perjudicat per qualsevol CEM és allunyar-lo de la població.

Camps de molt baixa freqüècia

S'anomena ELF (extremely low frequency) la banda de les ondes de freqüència extremadament baixa (de 0-3 KHz), amb una longitud d'onda extremadament llarga, que pot arribar a centenes de quilòmetres. Aquestes radiacions induïdes són les produïdes per la xarxa elèctrica, que oscil·len a 50Hz en el corrent que arriba als nostres habitatges a 220 V. Els camps artificials de molt baixa freqüència (ELF) poden ser produïts per les línies de transport de l'elec-

tricitat en alta tensió, per la xarxa urbana de distribució a mitja i baixa tensió, per totes les estacions transformadores i per tots els aparells electrodomèstics que tenim a la nostra casa.

L'electricitat que es produeix a les centrals nuclears, tèrmiques o embassaments, es transporta a llargues distàncies, fins arribar al lloc de consum o a multitud d'estacions transformadores, en xarxes de 110, 130 (120), 220 i 400 kV. Aquestes intensitats elèctriques provoquen importants CEM, que s'associen a efectes biològics en els éssers vius capaços de modificar, fins i tot, la transcripció de l'ARN.

En conseqüència els CEM estan presents en el nostre entorn i estem tots exposats a l'electropol·lució les 24 hores. Cal destacar que els CEM de les línies d'alta i mitja tensió augmenten de forma important quan se sobrecarreguen les línies per una excessiva demanda i provoquen un augment de la potència transportada. Fins i tot a la màxima potència de l'energia que hi passa, en dies humits o després de pluges, es pot escoltar el brogit dels cables i poden encendre els tubs fluorescents, ja que s'ionitza el vapor de mercuri de dins els tubs plens de neó. Encara que la intensitat de radiació d'una línia d'alta tensió o un transformador no és comparable a la de les radiacions ionitzants (Raigs X), en molts dels estudis científics fins ara realitzats, no es té en compte la proximitat i el temps d'exposició, així com l'efecte acumulatiu de totes les radiacions del nostre hàbitat.

Davant un o dos segons d'exposició als raigs X ionitzants d'una radiografia, una vegada en diversos anys, estem pel contrari exposats als CEM domèstics i els del nostre entorn (línies elèctriques i transformadors) les 24 hores cada dia, cada dia de l'any.

Obligats a viure amb l'alta tensió

El perill de viure, o pitjor, estar obligats a viure al costat de les línies

d'alta tensió és més que evident en tots els informes científics (més de 200) realitzats fins a la data. Com a exemple d'aquesta preocupació del públic vers els CEM i el perjudici per a la salut de les persones, el Parlament Europeu, a través de la Direcció General d'Investigació, el febrer de 2001 publicava en la nota informativa n. 05/2001 i distribuïda a tots els membres que en formen part que: "Segons el principi de CAUTELA (Tractat de Maastrich.: el principi de cautela exigeix a la societat la posada en pràctica d'accions prudents quan existeixin suficients descobertes científiques –però no necessàriament proves absolutes- i la inactivitat pugui originar efectes perjudicials), les autoritats han de centrar-se a PROTEGIR ELS CIUTADANS DEL RISC DE LESIONS OCASIONADES PER L'EXPOSICIÓ ALS CAMPS ELECTROMAGNÈTICS. La literatura científica mostra que els estudis realitzats són massa recents per definir els efectes a llarg termini produïts per l'exposició electromagnètica. S'han identificat els efectes a curt termini, però la comunitat científica encara està molt lluny de desxifrar els efectes a llarg termini. Els experiments realitzats en laboratoris especialitzats han mostrat algunes possibles conseqüències de l'exposició prolongada als CEM..." (sic).

En el moment d'entendre la percepció del risc de les persones, és important distingir entre un perill sanitari i un risc sanitari, És a dir, un perill pot ser un objecte o un grup de circumstàncies que puguin lesionar potencialment la salut d'una persona. Un risc és la probabilitat que aquesta persona es lesioni per un perill concret. Un camp electromagnètic pot ser potencialment perillós, i el risc per a la salut de la persona dependrà del nivell d'exposició. L'exposició involuntària i obligada als CEM, per exemple viure a prop d'una línia d'alta tensió, fa augmentar l'oposició a la font de risc.

També, com que als afectats pel pas d'una línia elèctrica, no se'ls ha consultat ni demanat alternatives de pas, ni tampoc se'ls ha garantit l'absoluta innocuïtat dels CEM, és de lògica que la percepció del risc que poden produir els CEM sigui molt elevada. Per tant, l'oposició de qualsevol ciutadà en defensa de la seva salut i la seva qualitat de vida és molt legítima, i més quan existeixen alternatives. Com en el cas de la línia d'alta tensió de "Les Gavarres", quan es demana que s'allunyi al màxim possible de qualsevol habitatge la línia de 110.000 Volts imposada per la força de decrets de la Generalitat.

El Parlament Europeu en l'informe esmentat segueix dient: "Si les persones que es troben exposades als CEM produïts per les línies d'alta tensió, que a més a més, no subministren energia a la seva comunitat, consideren que la situació a què se'ls sotmet és del tot injusta, és lògic que no acceptin de cap manera qualsevol possible augment de risc associat a les LAT (Línies d'Alta Tensió). Perquè les persones s'enfronten a una exposició INVOLUNTÀRIA als CEM, existeix una manca de control i de normatives que regulin l'expansió de les LAT, existeix una INFORMACIÓ CIENTÍFICA INSUFICIENT per poder avaluar de forma exacta els riscos sanitaris i existeix la POSSIBILITAT que la tecnologia (els CEM) pugui ocasionar malalties temibles, com per exemple un CÀNCER."(sic).

Per tant, el primer que cal fer, qualsevol afectat pel pas d'una línia d'alta tensió, és ser conscient del risc a què voluntàriament i de manera absolutament temerària, els organismes públics (com la Generalitat, que ha aprovat el pas de la línia de "Les Gavarres" pel costat de les cases) o una companyia privada elèctrica com FECSA-ENDESA, l'han exposat. Aquest risc cal que qualsevol afectat el consideri molt seriosament, ja que els CEM el poden perjudicar a llarg termini (+/- 20 anys).

Dret a la informació

Els ciutadans, afectats o no, per les línies elèctriques i els transformadors, tenim tot el dret emparat per la Constitució d'exigir als nostres governants que es donin les garanties sanitàries que estar obligats a viure al costat d'una línia d'alta tensió o un transformador elèctric, és del tot innocu per a la nostra salut. Volem estar assabentats de quines són les propostes i les planificacions, normatives i regulacions, estudis científics en marxa i finalitzats, projectes d'investigació i conclusions, que s'han fet, s'estan fent o es faran en el tema dels CAMPS ELECTROMAGNÈTICS generats per les línies d'alta

tensió i als transformadors que puguin afectar la nostra salut. Exigim de l'administració pública, en tots els àmbits, poder participar com a ciutadans afectats en el tema de la presa de decisions, quan es tracti d'un projecte de pas d'una nova línia d'alta o mitja tensió, o la ubicació de qualsevol transformador situat a prop d'un habitatge. "Les noves tecnologies dels CEM sempre comportaran desconfiança i por, a menys que s'estableixi un sistema eficaç i neutral d'informació a la ciutadania i unes comunicacions adequades entre els científics, els governs, la indústria i el públic" (sic) Parlament Europeu.

Exigim que el nostre govern de la Generalitat i qualsevol companyia elèctrica estiguin obligats a presentar un informe científic INDEPENDENT als afectats i a qualsevol persona interessada, que asseguri que: "VIURE AL COSTAT D'UNA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ NO AUGMENTA EL RISC DE CONTRAURE CAP MALALTIA"., i no com ara, que han de ser els ciutadans afectats o sensibilitzats pels CEM, que demostrin els possibles perjudicis per a la seva salut. Això és com si un consumidor d'una conserva amb un additiu hagués de demostrar a l'administració o a la indústria que l'additiu és potencialment cancerigen. És l'administració qui regula els additius que no són perjudicials per a la salut dels consumidors i, davant del dubte, en prohibeix cautelarment el consum.

Conclusió

A l'espera que la medicina oficial reconegui els riscos aparellats a l'exposició dels CEM procedents de les línies d'alta, mitja o baixa tensió i els transformadors, i com que l'evidència científica ja mostra en alguns estudis els augments del risc biològic a què és sotmesa la població sense el seu consentiment, com en el cas d'estar obligats a viure al costat d'una línia d'alta tensió, i també a causa del desconeixement d'uns riscos mediambientals creat per la poca informació independent que hi ha actualment, i sobretot per la gran confusió propagandística dels grups multinacionals productors i oligopolis energètics, els ciutadans preocupats per la possible influència dels CEM en la salut de les persones exigim de l'administració més SENSIBILITAT i l'aplicació immediata del principi de "PREVENCIÓ DEL RISC", que en el cas concret de la línia de "Les Gavarres" passa per obligar FECSA-ENDESA, a quelcom tan senzill com és ALLUNYAR LA POSSIBLE FONT DE RISC DE QUALSEVOL HABITATGE O POBLACIÓ. Els ciutadans tenim tot el dret a mantenir i defensar l'actual qualitat de vida i la protecció de la nostra salut, i és obligació de la Generalitat garantir aquest principi a tots els ciutadans. La Constitució ens empara, i més en aquest cas, que PODENT DESPLAÇAR LA LÍNIA DE LES GAVARRES DEL COSTAT DELS HABITATGES I DE LA POBLACIÓ, SE'NS HA IMPOSAT PER DECRET PER AFAVORIR A UNA EMPRESA PRIVADA COM ÉS FECSA-ENDESA.

Cal que la Generalitat eviti en un futur la imposició de qualsevol traçat d'una línia d'alta tensió, quan passi a prop d'un habitatge o de qualsevol instal·lació, i obligui les prepotents companyies elèctriques a l'aplicació del principi de precaució. El cas de la línia de les Gavarres imposada pel govern per afavorir els interessos econòmics de FECSA-ENDESA, ha de ser la primera línia que es traslladi pensant a salvaguardar el medi i la salut de les persones. I més quan se'ns ha imposat "per no crear un precedent" que obligui les companyies elèctriques a replantejar tota la seva política d'infraestructures. Cal denunciar que línia de les Gavarres se'ns ha imposat via Decret sense, fins avui, demostrar-ne la "Utilitat Pública" o "Interès Públic", per la força dels Mossos i la prepotència d'ENDESA; perquè hi havia moltes alternatives, tant de producció d'energia com d'estalvi. Se'ns ha imposat per "escarmentar" els petits pobles de Catalunya per si gosen "protestar" si FECSA els imposa un traçat del tot irracional que passi a tocar la població.

En un proper article es farà un resum i anàlisi de tots els treballs i estudis científics sobre els perills d'estar obligats a viure al costat d'una línia d'alta tensió o d'un transformador. Per exemple: En un recent informe donat a conèixer el mes de març de 2001 pel CONSELL NACIONAL DE PROTECCIÓ RADIOLÒGICA (NRPB) britànic, es donava a la comunitat científica interessada en el tema el darrer estudi portat a terme pel doctor Richard Doll (el descobridor fa més de 30 anys de la relació entre el tabaquisme i el càncer). L'il·lustre epidemiòleg de la Universitat d'Estudis sobre el Càncer, a Oxford, avançava amb totes les precaucions de l'EXISTÈNCIA D'UNA CORRELACIÓ POSITIVA, ENCARA QUE MOLT DÈBIL, ENTRE LA LEUCÈMIA INFANTIL I LES LÍNIES D'ALTA TENSIÓ. Aquesta molt prudent conclusió demostra que "alguna relació hi ha" entre viure al costat d'una línia d'alta tensió i contraure càncer.

Josep Mª Ricart
Associació Antilínia de Juià-Castell d'Aro "Les Gavarres"

Els fets de Llagostera

Els fets que varen passar a Llagostera l'última setmana de setembre de l'any 2001 esdevindran una fita històrica a partir de la qual es revisaran les relacions entre el govern i els municipis, a l'igual que les polítiques energètiques, el paper de les grans empreses i el rol d'una policia catalana que ha mostrat la seva cara oculta; la d'un exèrcit de repressió. I això ha estat possible gràcies a la important participació i implicació ciutadana que va sortir al carrer fent prevaler els seus drets, enfront la intolerància i la prepotència del poder polític i econòmic.

El govern municipal es va mostrar ferm en una decisió presa correctament, però contrària a uns interessos econòmics que afavoreixen l'enriquiment ràpid d'uns pocs, en detriment d'un progrés sostenible a llarg termini i per a tots. A partir d'aquell moment el propi govern català va intentar esclafar l'autonomia i la independència municipal amb l'ajuda d'una policia que se suposava, fins aquell moment, que havia d'estar al costat del ciutadà, que entre altres coses la paga per tal que el protegeixi. Davant aquesta ignomínia els ciutadans vàrem sortir al carrer per reclamar el respecte a una decisió municipal que s'havia pres per tal de defensar els interessos del nostre territori. I, en aquell precís moment, el municipalisme i la societat civil ja varen ser els que varen guanyar la batalla.

Llagostera ha buscat el diàleg i el progrés i l'han volgut trepitjar i humiliar. Tanmateix, aquest intent d'esclafament de l'autonomia municipal ha tingut la seva torna i els fets han esdevingut, ja en aquests moments, un punt d'inflexió que serà analitzat per la ciència històrica. És cert que la memòria és feble, que es desvia, que es prostitueix al llarg del temps, però l'ocupació del poble (per part d'un centenar de mossos d'esquadra i de tots els mitjans de comunicació comarcals i estatals que varen convertir el polígon en l'escenari d'un espectacle esperpèntic digne de qualsevol comèdia de disbarats) ha quedat enregistrat i passarà a engruixir les hemeroteques, videoteques, fonoteques i bancs d'imatges, a l'igual que els procediments administratius i judicials es conservaran en els arxius. Els historiadors, o més ben dit, els analistes de fets, tindran un munt de documentació i d'informació al seu abast, amb continguts certs, amb mitges veritats, amb falsedats terribles, amb tendencialitats, amb tegirversasions. Serà difícil garbellar-ho tot, extreure'n el gra de la palla i arribar a unes conclusions justes, però aquestes hi seran, i les properes generacions estudiaran aquest "fet de Llagostera" i la seva incidència en les relacions político-econòmiques-ambientals de la Catalunya del nou mil·leni.

El filòsof alemany Walter Benjamin va escriure: "qualsevol document de la cultura ho es també de la barbàrie". Les restes d'aquest filòsof jueu reposen al cementiri de Portbou i les seves paraules exemplifiquen bé el que han volgut fer amb Llagostera i el que han aconseguit. Barbàrie significa, segons el diccionari de l'Enciclopèdia Catalana, "qualitat de bàrbar, ignorància grollera de les regles" i els mateixos que han fet les normes s'han saltat les regles. La batalla judicial iniciada serà llarga però, siguin quins siguin els resultats, el triomf de Llagostera en la seva aposta per un futur lliure i digne, per a les noves generacions, és ja un fet. Fins i tot, en el cas que es perdin totes les processos judicials, ens queda la victòria de la raó i els catalans ja estem avesats a celebrar les derrotes en el camp de batalla com a victòries del poble.

Dolors Grau i Ferrando

RODENAS
TALLER DE SERIGRAFIA I RETOLACIÓ
Plaques de caracter - siques - Car - lotas - Displais
Grabat del Alumini e Inox - Pintura, lacats - Cartells
Treballs de premsa - Disseny i Retolació
Cl. Crist fol Col m. 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. i Fax 972 83 05 77
E.mail: RODENAS@teleline.es

Lluís Villa May
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
AVI
Us desitja
Bones Festes
ANGEL GUIMERÀ, 21 - BIS
TELÈFON I TELEFAX: (972) 80 53 70
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

És mort...és viu

Es va morir el dictador i tothom creia que amb ell moria la dictadura, però veiem que no, que les imposicions són exactament les mateixes. El nostre govern no governa. Parlo de la Generalitat i dic que no governa perquè el que fa és imposar. I quan un govern imposa, ni existeix l'estat de dret, ni tampoc la tan *cacarejada* democràcia, ja que aquesta es converteix en una autocràcia, que vol dir, més o menys, que ni el poble, ni el seu Ajuntament poden fer més que el que han fet a Llagostera: lluitar, encara que pacíficament.

Les forces d'aquest govern, amb un gran desplegament, varen imposar la línia (crec que tampoc hauria passat res...). Mai les imposicions han estat bones, sempre perjudiquen el poble en general i beneficien uns pocs, normalment empreses **molt fortes**. Per què faig aquesta reflexió: perquè estic cansat de mentides i més mentides. Cansat i fastiguejat de polítics com el Sr. Pujol, Mas, Subirà, Pomés i companyia, que no se'ls pot tractar d'altra cosa que de mentiders: perquè ho són.

Volen vendre que el poble de Llagostera i el seu Ajuntament no volien la línia de les Gavarres, i això és mentida i ells ho saben. L'Ajuntament i el poble no s'oposaven a la línia, l'únic que demanàvem era el compromís que el traçat no fos definitiu, ja que l'acceptàvem en precari.

Jo, com a ciutadà de Llagostera, he seguit aquest procés des de seu començament, que per cert va començar amb l'alcaldessa adscrita a CiU, Sra. Pilar Sancho, i l'ha continuat el Sr. Postigo i el nostre Ajuntament actual, això sí, amb el suport de la majoria dels seus convilatans. Per tant, no ens vingueu amb més mentides, que el poble de Llagostera no se les pot empassar, i no sols el poble sinó molta, molta gent de tota la comarca, que d'alguna manera ens varen venir a donar suport, i varen poder veure la patètica actuació de la Generalitat amb els Mossos d'Esquadra, amb excés de zel, que no ens permetien ni tan sols passejar per la zona.

Bé, si no en teníem prou, amb aquesta, com dic, patètica actuació, en el darrer debat del Parlament, encara més: patetisme polític d'aquest govern que no sap on va ni on ens porta. Ha perdut els papers, els bolígrafs i, fins i tot, el nostre president havia perdut les ulleres. No les trobava...perquè les duia posades.

Joan Riera Casals

Raonaments d'infant

Avui mentre dormíem jo i el meu osset de peluix hem sentit uns sorolls molt estranys. He obert la finestra i ... quina sorpresa!! Davant nostre tot eren helicòpters, cotxes de policia i molts i molts soldats.

Hem baixat l'escala plorant i cridant:

- Pare! Mare! Els americans! Els talibans! La policia! Soldats!... Em penso que aquell senyor de la barba que no troben s'ha amagat a la vora de casa, potser al polígon industrial! Pare, mare, això és la guerra? Tinc molta por... Per què ens volen fer mal? Eh que a Llagostera no en tenim d'aquells avions que trenquen torres? Què hi fan tots aquests senyors i soldats aquí? Tinc molta por! Marxem al poble dels avis, a Cassà de la Selva! Eh que allà no n'hi fan, de guerra?

El pare i la mare s'han mirat als ulls, m'han agafat a coll i m'han abraçat ben fort. Tots tres hem sortit a fora amb el meu osset de peluix. Al pare se li negaven els ulls de llàgrimes mentre deia:

- Per què ens fan això?

La mare m'ha dit fluixet a l'orella:

- Tranquil, fill meu, encara que sembli una guerra no ho és. Només és un càstig, que és diferent però una mica semblant.

No he entès gens les seves paraules ni les llàgrimes del pare, potser tot allò li recordava quan el General el va separar de l'avi per sempre!

Els meus pares no ho saben, però jo em penso que han vingut els soldats perquè hi ha algú a qui els nens i les nenes no li agradem!

És clar, com que un dia serem molt i molt grans i farem com en Lluís, el nostre alcalde... Ell sí que ens estima, jo ho sé! Ha posat jocs d'estructures nous als parcs i jardins, i d'aquells tan macos!... i també hi ha posat bancs perquè mentre nosaltres ens divertim els nostres pares i mares puguin xerrar i descansar; també ens ha canviat la caldera de la calefacció de l'escola, que fa pocs dies es va trencar. Ha fet una plaça rodona *a la carretera perquè quan anem* a Caldes no xoquem; ha canviat les clavegueres i les ha ben amagat sota terra. Els meus pares i avis diuen que tot i que les clavegueres no les puguem veure, això és una cosa molt important, i que és millor amagar-les que no pas posar-les sobre les voreres perquè la gent les vegi. Ha fet millores a les piscines i encara en

vol fer més al pavelló, a l'hospital, als carrers i a les urbanitzacions.

Fa tantes coses en Lluís per deixar-nos un poble una mica més ben fet perquè quan siguem grans i siguem alcaldes no tinguem tanta feina com ha tingut ell.

Jo em penso que el nostre poble ha volgut aquest ajuntament perquè pensa en els nens i nenes, en els nostres pares i avis. A la llar d'avis diuen que l'alcalde és un noi molt maco i eixerit però que ha de menjar més perquè últimament el veuen més prim quan surt a la tele, i, és clar, els avis quan no mengem pateixen molt.

Jo no sé com s'ho fa l'alcalde per pensar en tothom perquè "pensar" és fer una cosa molt difícil! Sort que té uns treballadors que en diuen regidors que l'ajuden i que també viuen a l'ajuntament amb ell. Em sembla que agraden molt a quasi tota la gent del poble.

Però ara, resulta que a uns senyors que viuen a Barcelona, en un palau que es diu Generalitat o alguna cosa així, i que em penso que volen manar molt, en Lluís no els agrada perquè es preocupa i treballa massa pels nens i nenes del poble, i com que no tenim diners sempre l'estan renyant, però ell no plora perquè és molt fort i molt valent. A aquests senyors de Barcelona tampoc els agraden els regidors. No ho entenc! Si no els agraden els senyors que viuen a l'ajuntament, per què fan ajuntaments?

Aquests senyors que viuen al palau de Barcelona tenen uns cotxes molt grossos i molt negres i porten moltes motos enganxades al davant i al darrera del cotxe que fan llumetes de color blau.

Jo sé com es diuen ells i les seves nòvies. N'hi ha un que es diu Jordi Pujol i té un nòvia que es diu Marta, un altre que es diu Jose-Mari Aznar i té una nòvia que es diu Anna, i una altre que es diu Artur Mas, però no sé com es diu la seva nòvia. Jo els he vist moltes vegades a la tele i els agraden molt les banderes grogues i vermelles, perquè quan parlen a la tele sempre n'hi posen una, (però aquestes banderes no voleien al seu despatx, eh? perquè no hi fa vent). Si deixessin una mica la finestra oberta perquè entrés una mica d'aire fresc, llavors voleiarien i quedaria més bé.

En Lluís té un cotxe més maco que ells perquè és de color vermell com el de la meva senyoreta, però em penso que no corre gaire. Ah! i em penso que ell també és important perquè jo també l'he vist a la tele i als diaris moltes vegades.

Algun dia, quan anem a comprar, he sentit persones grans que diuen: el nostre ajuntament no els hi agrada perquè no és dels "seus". Jo això dels "seus" no ho havia sentit mai i no entenc què volen dir, però em penso que volen dir que els volen manar tant i viuen a Barcelona i a Madrid no els agrada un ajuntament com el nostre perquè és diferent dels que només volen ajudar a les persones que porten molts diners a la seva "gescartera". Així en diuen a la tele del moneder.

Aquests senyors potser no saben que els diners aviat no serviran per a res perquè en diran "euros" i seran de colors i després hauran de demanar una altra "gescartera" als Reis Mags de l'Orient.

Als senyors del palau no els agrada el nostre ajuntament perquè no necessita ser amic d'un senyor que no viu a Llagostera i que es diu "Senyor Monopoli Fecsa-Endesa" i diuen que aquest senyor és un mag perquè sap fer la llum de la nevera, de la cuina, del menjador i també la llum blava de les motos que porten enganxades els cotxes grossos i negres. Als senyors del palau els agrada molt la seva botiga de llum perquè està ben plena de torres altes i grosses que fan guspires i, si volen, també poden fer foc al bosc. I quan diuen "magia potagia...." es talla la llum! I sense tisores!... Llavors tot queda a les fosques, fins i tot les paraules i els papers que entren i surten del pa-

Construccions
MANEL MALAGÓN SERRANO
comte guifré, 2, 2, 1ª
17240 llagostera
telf/ 972 830103

SERVEI DE NETEJA DE XEMENEIES

ii BONES FESTES !!

Defirmes
Moda
Bones Festes !
C/. Cristófol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40 Fax 972 83 02 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

lau. I com que el mag té molta feina a fer la seva botiga de llum els senyors del palau l'ajuden molt i el mag els regala la llum de color blau que porten a les motos dels seus cotxes.

El que jo no sabia és que aquestes botigues de llum s'han de fer molt de pressa, durant els dies de pluja, els diumenges, i sobretot, sobretot, a la nit. Quina feina tan estranya i misteriosa! no?

El que no entenc és per què els senyors del palau i el senyor Monopoli, el mag de la botiga de llum, s'han enfadat amb en Lluís i els seus regidors i amb la majoria del nostre poble.

Potser és perquè a Llagostera també ens agraden els mags, però els mags que són savis i saben treballar de dia i quan no plou, i sense soldats, els que estimen els nens i nenes, aquells que saben fer botigues de llum amagades sota terra, sense que ningú les vegi! Com les clavegueres!

Ens agraden els mags que pensen en la bona salut de les persones, petites i grans, en la salut dels arbres i dels boscos, del cel i dels ocells.

Tinc molta por! No ens volen escoltar! I ens han portat els soldats perquè el mag del palau posi la seva botiga de torres de llum enmig de les cases i dels camps i no on demanem nosaltres.

Tinc molta por! Hi ha molts soldats! Qualsevol dia ens tornaran a obligar a ser com ells i tots anirem pels carrers de Llagostera amb cotxes grossos i negres, amb les motos enganxades al davant i al darrera... però sense llumetes de color blau.

Qualsevol dia perdrem la llibertat de comprar cotxes de color vermell.

Em penso que tot això tan senzill és el que els grans en diuen "dictadura democràtica".

Malgrat tot, quan siguem grans, seguirem recordant i agraint la intel·ligència, la capacitat de dialogar i com de valents han estat els senyors de l'ajuntament per defensar un petit poble que, una vegada més, ha demostrat que no es deixa subornar perquè vol progressar.

Gràcies a tots els que heu lluitat i lluiteu per la qualitat i futur d'aquest històric, pacífic i gran poble!

Els infants demanem a la gent gran que penseu en nosaltres i en el nostre demà quan us deixin tirar la carta a la capseta de vidre.

Concepció Buhigas i Casadevall
Llagostera, 26, setembre del 2001

El senyor Jordi Pujol i Soley

Quan a les eleccions autonòmiques del 1980 Convergència Democràtica de Catalunya, és a dir, el partit de Jordi Pujol, va resultar la força política més votada, molts vam quedar sorpresos i desil·lusionats. Feia poc s'havien celebrat les eleccions generals amb una clara victòria a Catalunya del nou socialisme sorgit del procés d'unificació i també amb molt bons resultats pel vell P.S.U.C, revitalitzat després dels anys de clandestinitat.

Eren temps fundacionals d'il·lusionada militància. De banderes i cançons. Temps que en els Carnets encara es definia el Partit com l'eina per aconseguir una Societat "sense classes, igualitària i autogestionària, en la qual tots els mitjans de producció estarien en mans de la classe treballadora". Temps en què gosàvem posar als social-demòcrates espanyols i europeus a l'últim lloc del menyspreu amb l'acusació permanent i obsessiva que eren uns simples gestors del capitalisme. El pobre Pallach va haver de rebre molts atacs per aquesta causa després de la seva intensa navegació heroica a la guerra i a l'exili.

Han passat els anys. El pas del temps reflexiu i alliçonador apaivaga els entusiasmes i relativitza els dogmes i les adscripcions polítiques, i ens dota de certa capacitat per considerar aquella expressió tan ben trobada que tots (també els polítics) som polièdrics. I més ara, en aquesta època en què les qualificacions tradicionals de dretes, esquerres, burgesia, proletariat, etc. cada vegada estan més difuminades o tenen menys sentit.

Així, sense necessitat de compartir el seu ideari polític ni en el pla nacionalista ni en el pla social, podem considerar que el president Pujol, en els moments en què està finalitzant la seva trajectòria política, ha acreditat, juntament amb errors dels quals ningú està exempt, un important actiu que el fa entrar en sentit positiu a la història de Catalunya i del conjunt d'Espanya. Primer de tot, Pujol ha estat un patriota català. Reconstruir el país ha estat el motor permanent de la seva acció política. Però ha estat un patriota que ha edificat sobre el realisme polític i social. Pujol és el principal protagonista d'una Catalunya que ha progressat bàsicament perquè ha tingut pau política i pau social. Un amic meu, basc incardinat en la política del seu país, em deia fa poc: "Quina sort que ha tingut Catalunya amb el governant que teniu i quina desgràcia que tenim nosaltres amb "l'aiatol·là" que ens ha tocat".

Després ha procurat ser sempre un home d'estat, condició que no sempre reuneixen els polítics, afectats sovint molts d'ells pel fet de practicar la demagògia o d'actuar amb frivolitat. Ho demostra en els esdeveniments diaris i ho ha demostrat expressament en moments importants. Penso per exemple en el suport donat fins a última hora al govern, en minoria parlamentària, de Felipe González, en un clar exercici de responsabilitat en el moment delicat en què Espanya es disposava a assumir la presidència de la Unió Europea, i per tant estava en joc el prestigi del país. En l'actitud responsable i serena durant el 23-F. En la seva posició durant el cas GAL, aconsellant prudència i sentit d'estat quan el Partit Popular, en canvi, no va tenir inconvenient a explotar miserablement el tema amb absoluta falta de patriotisme i amb l'únic objectiu de desgastar el govern socialista a costa del que fos.

El president Pujol, independentment de la seva ideologia política, naturalment conservadora, ha actuat amb rigor, serietat, moderació i responsabilitat, qualitats força escasses entre els polítics i que en els moments actuals potser només José Luis Rodríguez Zapatero acredita dins de l'àmbit espanyol incloent-hi Catalunya.

Com molts polítics nacionalistes, a vegades intenta identificar Catalunya amb la seva persona i el seu partit, però sempre partint d'un suport electoral important. Altres fan el mateix i encara gosen avançar propostes radicals, representant només un percentatge molt petit dels habitants del país, en nom dels quals es constitueixen en portaveus de la totalitat.

També ha comès algun error important. El tracte dur i altiu donat a Miquel Roca que va anul·lar les possibilitats polítiques d'un home de tanta vàlua, potser és un d'ells. També la negativa sistemàtica a entrar a formar part del govern d'Espanya, en oberta contradicció amb la pràctica política del catalanisme de tots els temps, des de Cambó i Ventosa fins a Companys i Carner.

L'actitud última de negar-se a signar el pacte antiterrorista, quan havia manifestat de forma repetida i clara que el Pacte d'Estella era un error que calia rectificar, només s'explica per un equivocat sentit de solidaritat amb el P.N.B. que es podia obviar, atesa la coneguda i demostrada ambigüitat del partit d'Arzalluz envers "els germans esgarriats".

Amb tot, el balanç final de la llarga trajectòria és objectivament positiu i crec que així serà considerat.

Joan Pinsach Arché

nogue

Corredoria d'Assegurances C d'a COL·LEGIAT

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

e-mail: **nogue@girona.com**
c. Almogàvers, 21
Tel. 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Floristeria
Cal - Ri
C/Concepció, 4
LLAGOSTERA ☎ 972 83 09 83

Composicions florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

Barberia JOSEP

Els dimarts, preu especial per a jubilats i nens

C.Migdia, 28 **17240 LLAGOSTERA**
Tel. 972 83 06 40 **(Girona)**

M.ª Assumpció Llobet

Centre d'Estètica

Bon Nadal a tots !

C. Almogàvers, 22 17240 LLAGOSTERA
Tel. 83 01 47 (Girona)

Carmen Mestres Pigem

BAR MESTRES

Bon Nadal !

C/ Pau Casals, 2 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 05 22 Girona

Bones Festes!

CALÇATS
LLINÀS

LLAGOSTERA
Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL
C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

CAN CASSOLES

COMERCIAL MONTSE

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA
Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes !

La fundació Ramon Noguera

El passat 5 d'octubre l'Ajuntament de Llagostera i la Fundació Ramon Noguera van signar un conveni on es va acordar la cessió, per part de l'Ajuntament, de dos habitatges: el pis esquerre de la 1a. planta del c/Barceloneta, 4 i el pis de sobre correus (on fins ara hi ha Creu Roja) per a la instal·lació d'una Llar-Residència que podrà acollir 10 persones amb discapacitat psíquica. Tant la gestió de la Llar-Residència com les reformes que siguin necessàries, aniran a càrrec de la Fundació. El conveni signat entre ambdues entitats preveu la cessió dels habitatges per a un període de 10 anys prorrogables. En l'acte de signatura varen ser-hi presents l'alcalde Lluís Postigo, el president de la Fundació Ramon Noguera, Salvi Amagat i la regidora de Serveis Socials, Montserrat Pla.

Marc Sureda

Signatura del conveni entre l'Ajuntament de Llagostera i la Fundació Ramon Noguera.

La fundació

La Fundació Ramon Noguera funciona com a entitat privada, però per les activitats i els serveis que ofereix està subvencionada pel Departament de Benestar Social de la Generalitat. Es va constituir com a fundació el desembre de 1995 i va assumir la gestió de l'associació Angelus, sorgida als anys 60 com a associació de pares amb fills amb discapacitat psíquica. Actualment l'associació Angelus segueix vigent, però el treball de gestió i organització de centres i tallers és a càrrec de la Fundació Ramon Noguera.

L'objectiu de la fundació és apropar les persones amb discapacitat psíquica a la societat del segle XXI. Actualment es gestionen tres centres amb aquesta finalitat:

-**El Centre de desenvolupament infantil i atenció precoç del Gironès,** adreçat a nens de 0 a 4 anys amb algun dèficit o situació de risc, independentment de la seva etiologia, és a dir, a tots els nens amb trastorns o disfuncions en el desenvolupament motriu, sensorial, social o amb risc de patir-los.

-**El Centre Sarrià** (Centre de dia d'atenció especialitzada i residència), per a persones amb disminució psíquica severa i profunda a partir dels 16 anys.

-**Els equipaments laborals**, per a persones en edat laboral. Aquests equipaments són de règim diürn i ofereixen servei de menjador i de transport col·lectiu.

-**Taller ocupacional Montilivi**, per a persones amb disminució psíquica a partir d'un 65%. Aquest taller se centra en l'ajust personal i l'ocupació terapèutica.

-**Taller Montilivi-Xirgu** (Centre especial de treball), per a persones amb un grau de disminució psíquica a partir d'un 33%. Es troben en règim laboral (actualment hi ha unes 100 persones que es beneficien d'aquest taller). Es treballa en el servei de neteja industrial, jardineria, controls mediambientals, manipulats i actuacions en sectors de la indústria en general (alimentari, perfumeria, automoció, elèctric, mecànic, papereria, quimico-farmacèutica...).

***Per a més informació:**

TALLER MONTILIVI-XIRGU
c/ Indústria, 22-17005 GIRONA
Polígon Industrial Mas Xirgu
Tel. 972 24 44 33-Fax 972 24 45 47
www.grn.es/frnoguera // frnxirgu@grn.es

Treballadors del Taller Montilivi-Xirgu a Girona

-**SCAPS** (Serveis complementaris d'ajustament personal i social), per a persones amb un grau de disminució psíquica a partir d'un 33%. Bàsicament es dóna suport a la integració en el Centre Especial de Treball i a l'empresa ordinària.

Com a serveis gestionats trobem el programa de lleure i esport (per als usuaris dels centres gestionats), el Programa formatiu i de relacions externes i el Programa d'habitatges.

Programa d'habitatges a Llagostera

Actualment a Girona ciutat funcionen 5 nuclis d'habitatges que donen una atenció a 49 persones. Aquests nuclis estan organitzats segons els diferents nivells de suport (desde un nivell molt assistencial a persones amb una alta autonomia). Amb un intent de descentralitzar i d'apropar el servei al màxim possible a la població d'origen, s'està treballant en el projecte d'ampliació a 20 places: les 10 places de Llagostera i 10 més a Salt.

La Llar-Residència de Llagostera funcionarà com a tal des de les sis de la tarda a nou del matí els dies laborables, amb assistència directa dels monitors-cuidadors (Educadors i Treballadors socials). Durant la resta del dia els residents són usuaris dels Tallers ocupacionals o del Centre especial de treball. Els caps de setmana i els dies festius també rebran l'assistència dels monitors. A part dels treballadors i els educadors socials com a personal d'atenció directa, també hi ha un coordinador-ajudant dels monitors i uns supervisors per garantir la qualitat del servei.

També s'ha signat un conveni entre TEISA I TMG (Transports Metropolitans del Gironès) i la Fundació per tal de facilitar al màxim el desplaçament per assistir als tallers.

El finançament dels habitatges és a través de les quotes dels usuaris i de les subvencions del Departament de Benestar Social de la Generalitat. Segons la Fundació, l'usuari és autosuficient per pagar la seva quota gràcies al salari (ingrés mínim corresponent al salari mínim interprofessional) que cobren els treballadors del Centre especial de treball o si pertanyen als centres de dia ocupacionals, segueixen el perfil de persona pensionista.

La valoració d'aquest projecte és, d'entrada, molt positiva. Caldrà esperar-ne l'evolució, però s'espera que sigui un èxit i que la iniciativa es pugui aplicar a d'altres municipis. Referent als tallers que fins ara es realitzaven en aquest pisos, queda suprimit el taller "El Sol" ja que, segons el propi responsable, la necessitat que va impulsar-ne la creació, la integració de les persones amb discapacitat psíquica al poble, ha quedat assolida i per tant el taller ja no és viable. Queda en el local el taller "Lacoli", adreçat a les dones immigrants. Amb el "Talleret", taller per a nens que estan en risc social (immigrants, famílies desestructurades...), s'està estudiant la possibilitat que el taller s'introdueixi a l'escola com a activitat extraescolar. Des de l'escola (de moment només el CEIP Lacustària) s'espera que aquesta mesura sigui provisional, almenys fins que no es trobi un altre local més adequat que realment pugui satisfer les necessitats, no només educatives, d'aquests nens. També hi ha en projecte que aquests tallers es coordinin des d'un mateix punt i que es pugui fer des de la Creu Roja del poble.

Cristina Cáceres

Façana d'un dels edificis que acull les activitats de la Fundació R. Noguera

Un punt d'acollida pioner a Llagostera

Parlant amb Dolors Pairó, directora del CEIP Lacustària

A rran de la creixent arribada d'immigrants al poble, es va començar a parlar de com acollir aquestes famílies que ja no només arribaven als centres escolars durant l'època de pre-inscripció sinó també al llarg del curs. La majoria escollien com a escola el CEIP Lacustària, l'escola pública. La concentració en una mateixa escola d'aquests alumnes suposava el seu agrupament, fet que comportava que no tinguessin tant la necessitat de relacionar-se amb companys nascuts aquí. Per buscar una solució que millorés la integració i la convivència de tots els alumnes, es va proposar declarar Llagostera: Zona d'Educació Específica. Si això es feia, podrien haver-hi els recursos necessaris, a través d'una Comissió d'Escolarització, per tal d'equilibrar els alumnes immigrants entre els diferents centres educatius del poble, la part no concertada, de 3 a 6 anys, de l'escola privada-concertada, rebria l'ajuda necessària perquè els alumnes que es dictaminés hi fossin escolaritzats.

Aquesta proposta havia de ser aprovada pel Consell Escolar Municipal, constituït per les dues escoles d'Educació Infantil i Primària, l'Institut, l'Escola Bressol, les AMPAs respectives (Associació de Mares i Pares) i l'Ajuntament. El Consell Escolar Municipal va aprovar la proposta i des de l'Ajuntament es va oferir la possibilitat de coordinar l'entrada de totes les noves famílies (immigrants o no) que arribessin al poble. Per tant, qualsevol família que arribés durant el curs i fora del període de pre-inscripció, seria acollida primer per l'Ajuntament (Punt d'Acollida), qui informaria a les famílies de les diferents ofertes educatives del municipi adequades a l'edat dels seus fills. Prèviament cada centre havia elaborat i fet arribar a l'Ajuntament la informació referent a les característiques del centre. En aquesta documentació hi consta una primera part de presentació del centre i una segona que fa referència a les despeses a preveure per al curs corresponent. L'Ajuntament, a part de l'empadronament de les famílies i de donar aquesta informació, si detectés que podrien haver-hi problemes econòmics o de risc social (siguin famílies immigrants o no), es posaria en contacte amb la psicòloga de les EAPs (Equips d'Assessorament Psicopedagògic) si el nen hagués de fer secundària o amb la mestra d'Educació Compensatòria si fes educació infantil o primària. En el cas d'educació infantil i primària, la mestra d'educació compensatòria s'entrevistaria amb les famílies i amb els nens i els faria passar unes proves per veure a quin nivell es trobaria l'alumne que ha de ser escolaritzat (normalment s'intenta posar el nen al curs que li correspon per edat). També es determinaria si s'ha de fer la derivació a Serveis Socials. Un cop feta tota l'avaluació i amb la informació de que disposen, les famílies escullen el centre. Malgrat totes aquestes previsions i coordinació, durant el període de pre-inscripció pel curs 2001-2002, al CEIP Lacustària es varen rebre 50 sol·licituds per a P3 (parvulari de 3 anys) amb 15 dels nens amb necessitats educatives especials, que contrasten amb les poques sol·licituds que s'havien rebut durant el mateix període a l'escola Ntra. Sra. del Carme. Per regular aquesta situació, en el procés de preinscripció i matriculació, intervé la comissió d'escolarització constituïda per l'Inspector de zona (i també president de la comissió), el regidor d'ensenyament, l'EAP, la mestra d'educació compensatòria, els directors de les escoles d'educació infantil i primària i les AMPAs corresponents. La comissió es reuneix un cop rebudes les sol·licituds de pre-inscripció, tant les que entren dins el període corresponent com les que arriben al llarg del curs. Tenint en compte el nombre de places vacants que per a aquell curs ofereix cada escola i la preferència que les famílies tenen, es determina a quina escola pot anar l'alumne. La mestra d'educació compensatòria parla amb els pares per si accepten la proposta. De moment no hi ha hagut cap problema amb les decisions però podrien sorgir, ja que totes les famílies tenen com a dret l'elecció de l'escola.

Cristina Cáceres

Alumnes de P-3 a la seva aula del CEIP Lacustària

Quan un nen estranger arriba al col·legi, s'aplica el pla d'acollida, una sèrie de passos que s'hauran de seguir per tal de facilitar al màxim la integració del nen a l'escola. Es comença amb un intens aprenentatge de la llengua catalana que els serà imprescindible per poder comunicar-se i formar plenament part de la nova societat en què viuran.

Cristina Cáceres

Bon Nadal

Les set diferències

Llagostera 'on line' cada dia més

Fa mes d'un any i mig que es va posar en funcionament l'espai a internet dedicat a Llagostera. Una web que va néixer amb la intenció de crear un indret de trobada diferent els que estem acostomats a conviure. L'estil, si es pot dir així, que caracteritza aquest mitjà és el de trobar continguts de manera ràpida. Ja sigui a través del **fòrum**, on un cop entrats a la pàgina principal de la *web* només ens cal fer un *clic* per accedir-hi, igualment amb un *clic* entrem a l'espai destinat a l'**Ajuntament** o bé l'apartat de notícies que apareix immediatament quan *entrem* al *portal* llagosterenc. Dins l'entorn principal dels continguts mediàtics també hi trobem altres temes d'interès municipal, 'obligatoris' dins una web local.

Clarament l'estructura principal de *Llagostera.com* són el fòrum, les notícies i l'espai oficial de l'Ajuntament.

El primer, el **fòrum** esmentat en altres ocasions en diferents mitjans *d'informació local i provincial, és el* que funciona millor. Gràcies els usuaris que en són els principals protagonistes.

El segon, les **notícies** han evolucionat de manera destacada gràcies a la col·laboració d'un *internàuta* ben informat. Dia a dia i de forma breu es destaquen fets que tenen a veure amb Llagostera o que puguin tenir una repercussió amb els llagosterencs. Igualment que en el fòrum són els mateixos usuaris els qui en mantenen l'actualitat, amb la única diferència que en les notícies necessiten l'autorització prèvia dels administradors. Aquests dos apartats han creat una gran acceptació i molts adeptes. El consumidor d'aquest mitjà és exigent i requereix un servei que com a mínim es compleixi tres premisses: una, que hi hagi algú disposat a escriure; dues, que hi hagi gent que s'ho llegeixi i la tercera, que la primera premissa es renovin amb certa periodicitat. La virtut d'internet permet que siguin els mateixos internàutes els qui facin possible aquestes tres premisses amb la comoditat de fer-ho des casa i a qualsevol hora. O sigui que es tracta d'una *'retroalimentació'*: l'usuari consumeix allò que ell mateix crea.

El tercer pilar de la web és l'espai reservat a l'**Ajuntament**, que pretén acostar a l'internàuta la informació estrictament oficial del municipi. En aquest espai només hi pot introduir informació l'Ajuntament, d'aquesta manera els continguts són estrictament oficials. Malgrat l'informació que es genera dins l'òrgan municipal: inauguracions, exposicions, concerts, xerrades, presentacions, comunicats oficials, desicions de govern... aquesta te presència minsa dins la web. En aquest sentit no s'aprofita l'oprtunitat que ofereix el mitjà: una via de comunicació entre el concistori i el poble.

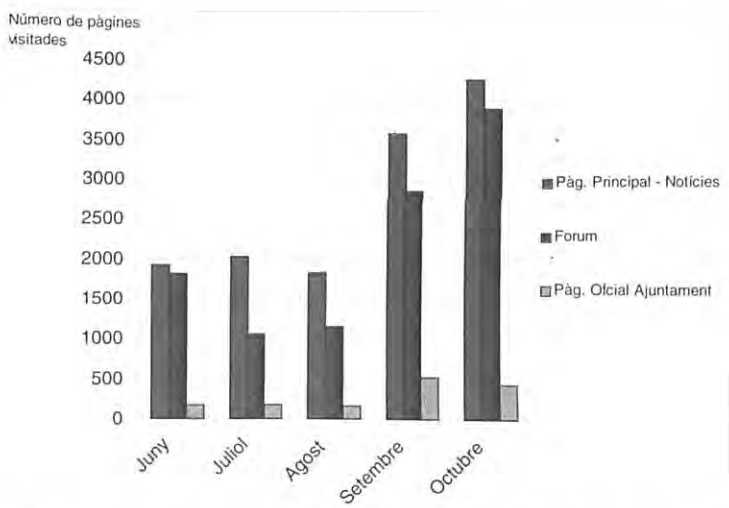

El gràfic mostra les visites als diferents apartats de llagostera.com

Jordi Moll

bones festes i bon 2@@2 !!!!

www.llagostera.com

Carles Pou i Sayols

Un llagosterenc que dóna tombs per aquests mons de Déu

Carles Pou (quart per la dreta) amb la seva família, l'autor de l'entrevista i la seva dona al vaixell *Millennium*

Ja fa uns dies que a casa vàrem rebre la revista del Club de Subscriptors de La Vanguardia on hi vaig llegir que oferien diferents viatges amb un dels vaixells més sofisticats i luxosos del món: el MILLENNIUM. Això em va fer recordar que precisament fa qüestió d'un any em fou possible admirar-lo i disfrutar-lo gràcies a la gentilesa d'un llagosterenc: en Carles Pou i Sayols. La meva dona i jo, juntament amb els pares, germans i altres familiars de l'amfitrió, vàrem estar invitats a visitar-lo amb tot detall. Fins i tot se'ns va convidar a dinar en un dels nombrosos, i a la vegada luxosos, restaurants de què disposa en una de les -em sembla recordar- 14 plantes del vaixell. A cada una d'elles hi ha tot el que us pugueu imaginar, des de: discoteca, sala de cinema, de jocs d'atzar de tota mena, pastisseria, perfumeria, joieria, boutiques, etc. a més d'un gran teatre en el que hi cabria a dins el nostre Casino. Aquest estava acondicionat per poder fer-hi tot tipus d'espectacles i festes. Com a curiositat, en un dels salons restaurant hi ha la decoració íntegra de l'Olímpic, un vaixell bessó del malaguanyat i famós Titànic. El MIllennium taambé disposa de vàries piscines, gimnàs, jacuzzis, serveis de bellesa i em sembla que també mini golf, etc. Es poden recórrer totes les plantes del vaixell utilitzant diferents grans ascensors interiors i també uns de moderns exteriors, tot en vidre. Aquests permeten contemplar unes esplèndides panoràmiques de l'entorn. Per seguretat està dotat d'un sofisticat sistema d'identificació personal. Suposo que per tal que aquest sigui més ecològic, el modern vaixell, està propulsat per mitjà d'un turbo, alimentat per gas natural.

En Carles, el dia 11 de setembre es trobava a Miami amb la intenció de venir cap a Llagostera. Abans però, va telefonar a casa seva. Va ser llavors quan el seu gemà Robert, li va dir que no podria pas venir. En Carles, a aquelles hores del matí, encara no s'havia assabentat del "follon" que havia engegat el tristament famós Ossama Bin Laden. Va quedar sorprès de la notícia i els va dir que precisament en aquelles torres bessones hi tenia alguna persona coneguda.

Ara, en Carles, sí que està entre nosaltres i al venir-me a saludar, com sol fer cada cop que arriba a la nostra població, abans de d'acomiadar-nos li vaig proposar de fer una petita entrevista per al nostre Butlletí i ell, molt amablement, ho va acceptar. Aquí la teniu.

Carles, en acabar el col.legi què vas fer?

Doncs començar a treballar a temps complet per poder tirar endavant.

Com se't va passar pel cap enrolar-te en un vaixell així, i com vas aconseguir-ho?

Encara que no sembla gaire fàcil entrar a treballar en un lloc així, si treballes en Companyies de Creuers pots aconseguir-ho.

Jo vaig començar a treballar per aquesta Companyia 4 anys enrera i l'any passat em passà l'oportunitat d'inaugurar-lo.

La teva feina en què consisteix?

Entreno i preparo la gent per un vaixell d'aquestes característiques i controlo la qualitat del servei al restaurant per a la satisfacció total del passatger.

Quina capacitat de passatge té el vaixell i de quants camarots disposa?

D'aquest creuer en gaudeixen 2.250 passatgers, i consta de 700 a 800 camarots.

Quant de personal necessita un vaixell d'aquestes característiques per atendre els nombrosos passatgers?

Normalment el percentatge és de 2 passatgers per cada treballador.

Pel que vam poder veure hi ha personal de diferents nacionalitats, quina és la majoritària?

És difícil de dir però bàsicament: grecs, turcs, croates, indis, sud-americans...

Deu ser una torre babel, encara que per fer la vostra tasca suposo deveu fer servir l'anglès, no?

Sí, l'anglès és la llengua que utilitzem per a la comunicació general.

Com funciona l'organització perquè tot rutlli i no falli res?

Amb comunicació entre companys i disciplina. Quan falla, que sí que ho fa, tapant-ho amb un somriure.

Quin organigrama presenta i quantes persones formen part del seu complicat comandament?

L'organigrama és el següent: Capità, sots capità, mànager, responsable de la qualitat del menjar, responsable del servei i Xef.

Podríem dir que entre cambrers, assistents cambrers i someliers som unes 150 persones.

A quina velocitat de creuer soleu viatjar normalment?

Uns 18-20 nusos.

Actualment on té la seva base el MILLENNIUM?

A Florida (Estats Units).

Com transcorre un dia normal en aquest vaixell?

Es comença ben aviat des del matí, supervisant especialment el servei. Es fa una reunió amb tots els treballadors abans del dinar. Després una bona migdiada. Abans d'obrir novament les portes per sopar es torna a comentar bàsicament el que s'espera d'ells.

Com ho tenim això de les relacions. Us podeu relacionar amb el passatge?

Fins un cert punt de regles internes, sí.

Quan atraqueu en un port, què soleu fer?

Si ens toca estar a dins hem d'aguantar treballant fins a les 2:00 h., sinó disfrutem dels esports com qualsevol altre passatger.

Segons tinc entès no és pas el primer vaixell en què t'has enrolat, en quins més?

Sempre he estat treballant per la Companyia Celebrity i he estat en diferents creuers: Galaxy, Zenith, Horron, Millennium i darrerament el Century.

No trobes a faltar els de casa teva o enyores el nostre estimat poble?

Per molt que un viatgi sempre sap d'on ve. Les arrels mai s'obliden.

Ens podries dir, més o menys, quants i quins països has visitat durant la teva llarga experència?

Bàsicament tot Europa i repetidament quasi tota Amèrica.

Tu que quasi has voltat per tot el món, sembla que has d'haver trobat tota mena de personatges curiosos i també famosos, ens en podries anomenar algun d'interessant o popular?

De personatges curiosos i famosos en trobes cada dia , des de: l'Indurain, en Cruyff, Agassi, Glòria Stefan, la Chabeli, etc.

No et preguntaré pas quant cobres, però ens pots dir si dóna per viure'n sense massa preocupacions?

Sí.

Bé, ara ja sabem moltes més coses de tu, però si vols afegir-hi quelcom més, pots fer-ho.

bé, crec que aquest Butlletí surt per Nadal, per tant, m'agradaria desitjar un BON NADAL a tothom.

Doncs, sense res més, donarem per tancada aquesta modesta però a la vegada crec que interessant entrevista.

Carles: per acabar, només em queda desitjar-te salut. Estigues alerta amb els nombrosos paranys que suposo et trobes quan vas per aquests mons de Déu. Espero que el proper viatge, que segons tinc entès és a Corea, et sigui de la teva complaença i que la sort t'acompanyi sempre.

Gràcies per la teva gentilesa i a reveure.

Ll. Ventura S.
Octubre de 2001

ELECTRONICA GENOHER

Exposició, Venda i Reparació de:

RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES

Distribuidor EDESA

C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

BOBINATGES FRANCESC

Serveis Tècnics de Reparació

Metabo · imcoinsa · bombas baco · BOMBA PRINZE · ENARCO, S.A. · PERLES · BOSCH · KÄRCHER · Lifer · HITACHI HERRAMIENTAS ELECTRICAS

C/ Gavarres, 24
17240 Llagostera
Tel.-Fax: 972 83 09 73

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.
CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

Us desitja
bones Festes de Nadal

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, SL
Perfils i embotits
Jordi Miquel Perxachs
C. Fivaller, 14 17240 LLAGOSTERA -Girona-
Tel. i Fax 972 80 50 17

Expedició a Nicaragua

Unos han huido de su tierra natal. A otros, inclusive la desesperación los ha llevado a buscar senderos distintos como un Chinandegano que hace días quiso quitarse la vida, porque sus chigüines le lloraban a mares por darse el lujo de probar aunque sea un bocado.

Nuevo Diario de Nicaragua del dia 17/07/01.

Fragments com aquest són els que ens haurien de fer pensar que la vida és molt més complicada del que sembla. Un 80 % de la població del nostre planeta viu en condicions deplorables. No només per qüestions relacionades amb la política, els problemes socials, de drogues etc. sinó la necessitat més bàsica d'aquest món i que és el menjar. Això ens demostra que els nivells de desesperació de les persones pot arribar a tenir límits impensables, capaços d'arribar al suïcidi per manca de tot tipus de perspectives de futur. Per això crec que des dels països amb més poder econòmic no podem tancar els ulls a aquestes necessitats i que cal col·laborar aportant el granet de sorra que podem posar cada un de nosaltres com a ciutadans de Llagostera. Penso que el sol fet de no obviar aquest problemes ens farà ser més conscients i a mig o llarg termini aconseguirem un món millor, més just i més digne, per als nostres fills. Des de la meva experiència com a cooperant i com a membre de les dues delegacions d'observadors llagosterencs, que han seguit les eleccions municipals del 2000 i les nacionals d'aquest any, us faig una pinzellada de la situació del segon país més pobre d'Amèrica; Nicaragua.

Nicaragua, país de contrastos

Nicaragua està situada a la zona de subducció de la placa del Coco i la placa del Carib, cosa que fa que sigui una zona molt inestable i amb un risc sísmic elevadíssim, com ho demostren els terratrèmols de l'any 1972 que varen destruir Managua, o el recents terratrèmols de Massaya.

Tota la costa del Pacífic està vorejada d'un seguit de volcans, la majoria actius: el Concepción, que es troba a l'Illa d'Ometepe; el volcà Massaya, que va entrar en erupció aquest any; el Momotombo, que en la seva última erupció va deixar una capa de 20 cm de cendra a la ciutat de León...

Nicaragua es caracteritza pel contrast de vegetació que podem trobar, des de la seca i càlida Chinandega de la costa del Pacífic, fins a l'exuberant vegetació de Bluefields o Puerto Cabezas de la costa Atlàntica. Aquesta diferència arriba també a la gent: parlen diferents idiomes (Sumo, Rama...), tenen diferent color de pell, diferent cultura...

Nord de Nicaragua

La zona nord de Nicaragua, formada per les segòvies, comprèn 3 departaments, Estelí, Madriz i Nueva Segovia. Aquesta és una de les zones amb més problemes del país. Per una banda és on es va crear la guerrilla sandinista per lluitar contra el dictador Somoza durant els anys 70, per altra, fou on operà la Contra als anys 80, exercit subvencionat pels Estats Units per desgastar el govern sandinista escollit democràticament. A més, als anys 90 tota la zona es veu afectada per fortes sequeres i al 98 per l'huracà Mitch.

Aquest desastre natural va destruir les precàries infrastructures de transport i comunicació així com un gran nombre d'habitatges que actualment encara estan per reconstruir i terres de cultiu, molt escasses, pels forts pendents i els problemes de desforestació que presenta la zona.

Des d'Hondures, on hi havia situades les bases militars de la contra, es feien incursions per atacar les bases de l'exèrcit sandinista. Per evitar aquestes incursions tots dos bàndols varen crear unes línies on es col·locaren mines antipersones que anys posteriors es varen localitzar per desactivar-les però el Mitch les va desplaçar. Aquestes mines estan provocant que hi hagi molts nens i persones adultes que perdin extremitats i fins i tot la vida.

Sant Nicolàs de Oriente

San Nicolás de Oriente es troba situat a uns 50 Km del sud-oest de la capital del departament d'Estelí. Per arribar-hi cal circular per una pista de terra, sinuosa, polsosa, plena de clots i xaragalls produïts per les abundants pluges de l'hivern; i enfilar per una carena que no et deixa veure el poble fins a 2 km abans d'arribar-hi. Des de

aquest punt s'observa el nucli del poble, un munt de cases disperses envoltades de camps de cultiu de "frijoles" i blat de moro, aliments bàsics dels habitants de la contrada.

Aquest municipi, eminentment rural i agrícola, té una població de 12.000 habitants, dels quals només 1.500 viuen a la zona urbana, la resta viuen repartits en diferents comunitats rurals, algunes a més de 3 hores per corriols on només es pot accedir a cavall.

El seu aïllament, tant geogràfic com polític i social, ha provocat que les autoritats nacionals deixessin de banda tot tipus de serveis socials, tant sanitaris com escolars, nutricionals, de comunicacions... Això ha provocat un elevadíssim índex de pobresa en el municipi, mal nutrició infantil, desestructuració familiar, problemes d'alcoholisme, elevadíssim índex de suïcidis en adolescents per manca de perspectives de futur...

Davant d'aquesta situació tan negativa, San Nicolás no perd l'esperança i segueix lluitant per aconseguir donar sanitat, cultura, educació i dignitat a tots els seus habitants. Com a exemple d'aquesta lluita, *l'Asociación campesina* Juan XXIII, que amb la Sra. Maria Santana al davant segueixen buscant una sortida digna i justa.

Els ciutadans de Llagostera , a través del seu ajuntament, estan col·laborant en una projecte d'alimentació de 50 joves. Aquests és el primer projecte de col·laboració amb San Nicolás que es porta a terme i que de ben segur serà la llavor per crear un intercanvi cultural i solidari més estable.

Educació i infància

Nicaragua és un país de nenes i nens, el 60 % de la població són menors de 15 anys. Això comporta una gran problemàtica a nivell d'infrastructura escolar, ja que són molts nens per a molt poques escoles (60 alumnes per classe). Per aquesta raó s'hi fan tres torns, matí, tarda i nit.

A causa de la manca de recursos econòmics, molts d'aquests infants es veuèn obligats a treballar a partir dels 4 o 5 anys. Un exemple d'això el trobaríem als semàfors de Managua on un munt de nens venen aigua, menjar, netegen vidres... per poder millorar una mica la situació familiar.

La infància i l'adolescència es ve-uen molt afectades per una escassa i mala alimentació, cosa que comporta moltes malalties tant físiques com psíquiques i uns baixos rendiments escolars. Cal tenir en compte que Nicaragua té un 15 % de la població amb problemes físics o psíquics degut a les mines i a la mala nutrició.

Un altre problema important és la desestructuració familiar. El nombre de fills per família pot arribar fins a 7 o 8, que molt aviat acaben abandonant la família i viuen pels carrers, *esnifant* cola per fer passar la gana. Les noies acaben prostituint-se a partir dels 12 anys, fet molt habitual a les ciutats.

Situació de la dona

Com succeeix a la majoria de països, la dona és qui, des de l'ombra, porta a terme totes les tasques importants dins de la família; alimentació, economia, cura de la llar, dels fills i un llarg etcètera d'activitats que fan que el país funcioni.

Les dones són les encarregades d'anar a rentar la roba al riu i anar a buscar aigua (que en moltes ocasions es troba a més d'una hora de camí a peu), anar a buscar llenya per poder cuinar, treballar en les tasques del camp...

A més de suportar tot el pes de la família, és habitual que la dona i els fills pateixin maltractaments per part del marit o company, que moltes vegades no té feina i té problemes d'alcoholisme.

En la majoria dels casos, al llarg de la seva vida poden canviar diverses vegades de parella. Això, juntament amb la prohibició dels mètodes anticonceptius per part de les diferents religions, fa que tinguin un elevat nombre de fills amb companys diferents. Un cop finalitzada la relació és la dona qui se'n fa càrrec, dels fills. Nicaragua és un país molt masclista, la dona no té cap rellevància social ni política. Totes les decisions importants les prenen els homes sense tenir-les en consideració.

Tot i això, la dona nicaragüenca no perd el seu orgull i és capaç de ser alegre, amable, generosa, simpàtica i amb capacitat d'organitzar-se per lluitar contra les injustícies i no caure en la desesperació de la pobresa.

Eleccions nacionals a Nicaragua

El passat dia 4 de novembre es varen cel·lebrar a Nicaragua eleccions nacionals. Es varen triar president, vicepresident, diputats a l'assemblea nacional, diputats departamentals i diputats al parlament centroamericà (PARLACEM), entre els 3 partits que es presentaven a les eleccions, que eren: FSLN (Frente Sandinista de Liberación Nacional), PLC (Partido Liberal Constitucionalista) i PC (Partido Conservador).

Catalunya va enviar un nombrós contingent d'observadors internacionals que es varen acreditar a través del Fons Català de Cooperació i de la Comissió Popular Catalana d'Observació a les Eleccions a Nicaragua (CPCOEN).

Un cop arribats a Managua, se'ns va impartir un curs de formació en el qual s'explicava la situació política i social del país. Després de finalitzar el curs, es varen repartir els observadors als diferents municipis. Els representants de Llagostera ens vàrem desplaçar a San Nicolás de Oriente, on realitzarem l'observació al casc urbà i a 7 comunitats rurals, dues de les quals es trobaven a 3 i 4 hores a cavall.

L'índex de participació a San Nicolás fou molt elevat, dada que cal tenir en compte en un país en el qual la gent espera des de les primeres hores de la matinada davant del col·legi electoral per poder exercir el seu dret a vot, després d'haver caminat en molts casos fins a dues hores abans d'arribar a les urnes. Això demostra el marcat caràcter democràtic

de la gent planera de Nicaragua. Una democràcia moltes vegades trepitjada per la dinastia dels Somoza amb l'ajut dels EEUU, país democràtic com es va poder comprovar en les últimes eleccions, on l'índex de votants amb prou feines arriba al 30% i on, a sobre, els vots es poden manipular en funció de la capacitat econòmica per poder comprar els funcionaris electorals d'alguns estats com el de Florida.

Nicaragua és un país fascinant i la seva gent encantadora, tot i els problemes polítics, econòmics i socials que estan patint. És per tot això que val la pena aprofitar les vacances d'estiu per conèixer Nicaragua i una bona manera de fer-ho és formant una brigada de treball i combinant la col·laboració amb el turisme. Anima't i apunta-t'hi!!!

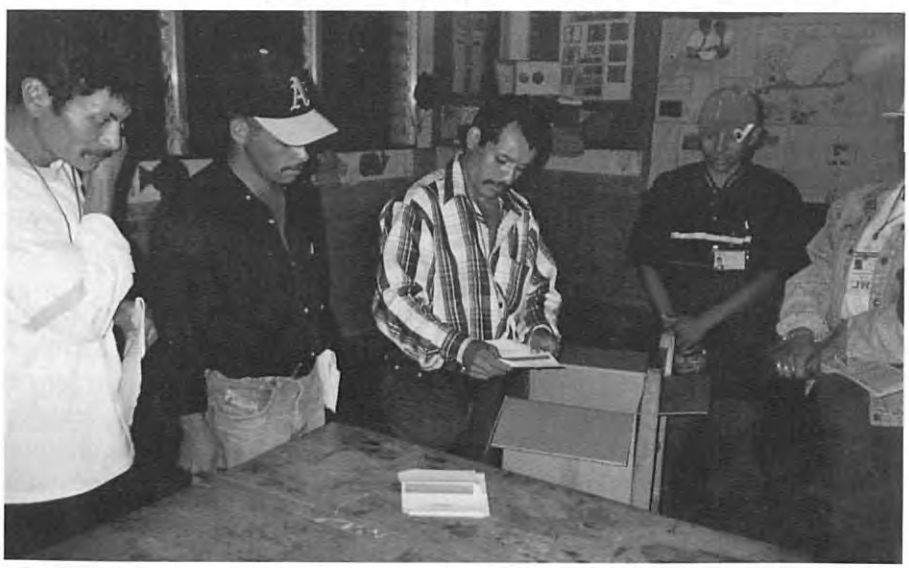

Rafel Villena i Sànchez
Observador electoral a Nicaragua

Una senyora ensenya a fer la bugada

Lluís Postigo a punt de sortir cap a la "Junta Electoral" a 4 hores de camí.

La delegació d'observadors de Llagostera lliura el material d'ajuda.

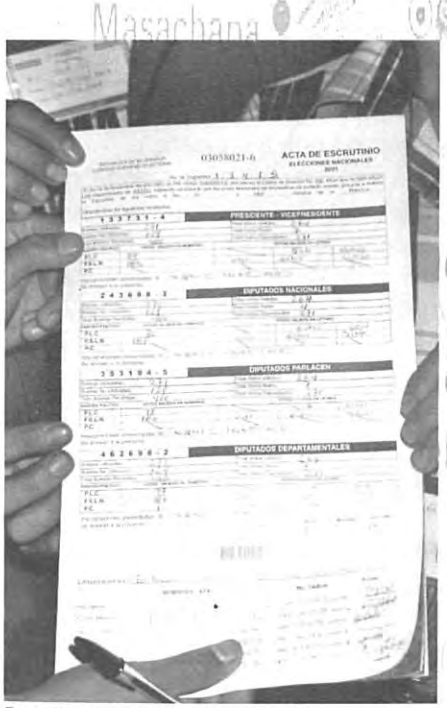

Detall de l'acta de les votacions.

Núria Albertí i Isabel Pon a l'institut *San Nicolás de Oriente*

La font revisitada

1r premi del VI Concurs Literari Sant Jordi 2001. Categoria Adults

En un vol lleu, va deixar caure adormida la plica sobre l'estora, decorada com un prat esquitxat de flors polsoses, immòbils i marcides. En el prestatge més alt, en un indret revisitat perquè havia traçat un itinerari mental pels títols que l'envoltaven, va trobar-hi intacte, amb els rebrecs allisats pel pes dels altres volums, el sobre que contenia les cendres. La llarguíssima lletra de contorns recremats i fragments sencers que s'havien fet fum incloïa entre les seves ratlles serenes l'herència d'un món, d'un paisatge viscut temps enllà, for a de l'habitació. Una ànima piadosa, o potser la mateixa autora penedida, havia salvat alguns paràgrafs de les flames per enterrar-los encara palpitants en aquella fossa de paper relligat, enmig del passatge més delirant del Misere de Bécquer, i perquè fossin ressuscitats per ella, que era de la mateixa sang i del mateix sexe que aquella sort d'estranya penitent. En començar a passar les pàgines rosegades del manuscrit, els ulls li fugien espurnejants i rebecs cap a l'escletxa oberta en el firmament i relatada pel Poeta, sense arribar a desxifrar encara el significat de les unes o de les altres paraules, que tanmateix coneixia. El foc, en canvi, llençava guspires i espetecs que semblacen provenir d'un infern situat en el centre del seu subconscient, tot i que tenia el seu correlat en l'àmbien càlid fins a la xafagor de l'estudi. L'atmosfera s'havia fet més pesant amb la lectura, tot just començada, i amb les glopades de fum que la tramuntanada remetia a la cambra a través de la xemeneia. Això la va fer ensonyar-se ben aviat.

El trajecte havia estat, una altra vegada, un viatge desassossegat a través de la boira, esvaïda després per les ràfegues de vent. L'acolliment brindat pel casalot dels avantpassats, un cop més, havia esdevingut d'una austeritat inhòspita que la va glaçar en els primers compassos del crepuscle. Però tot plegat constituïa un exercici que s'havia obligat a escometre anualment, com una teràpia de suspens del present, de la vida atrafegada a la ciutat, i de record de quan era petita, per recuperar fins i tot el pretèrit anterior a la seva pròpia existència. Sabia que l'endemà, després de dormir i a la llum d'un matí radiant, redescobriria també un entorn amic, endolcit per la mel de la mostàlgia i compartit per rierols i alzines, per les generoses terres i els boscos que sempre li havien semblat eterns. I el nou dia acolliria també el seu homenatge.

En qualsevol cas, els centenaris masovers, el senyor Cosme i la senyora Sagrament, avisats amb antelació d'una visita que ja preveien, havien dut a terme els preparatius perquè l'estada de l'última de les mestresses fos el més confortable possible. Van oferir-li un sopar ben calent per vèncer la fredor del capvespre, amb el delit que sempre havien manifestat, i la llar de foc a la biblioteca era encesa per a les hores altes de la nit, quan es desensonyés i hagués d'enforntar els seus fantasmes furant la vigília. Cada any s'acomplia el vell ritual de la relectura, fins i tot amb uns gests que, no per insignificants, deixava de repetir, condemnats com estaven ella i els esperits de la casa pairal a aquella periodicitat del retrobament. Amb cada sessió, no obstant això,

hi descobria nous aspectes, potser només intuïts algunes vegades, potser sobreentesos en altres ocasions, i la història i la seva fabulació anaven creixent i prenent cos en l'imaginari de la lectora, predestinada a retornar a aquell text incomplet i a omplir-ne els buits amb alguna cosa que no fos el vertigen o el desert de la memòria. Al seu davant, sobre l'escalfapanxes, s'alçava majestuós el retrat de l'àvia Cecília, a qui devia indirectament es seu nom –sobretot per la tossuda voluntat del pare- i el llegat misteriós que reposava al damunt de l'estora florejada en aquell instant d'atuïment.

L'àvia era una dona de bellesa clara i unes formes que havien estat clàssiques , però el sofriment l'havia esllanguida. La mateixa ombra d'infortuni que l'havia empès a escriure la seva experiència en aquells papers esparsos, amb un grapat de paraules que més endavant s'havien de gravar inesborrables en la ment de la seva néta, aquesta essència, havia estat captada per l'artista i emplaçada al bell mig del llenç, com un codi invisible que només l'ànima podia interpretar. Els llibres antics, tot i pertànyer a la col·lecció de l'avi, no se li feien estranys a la dona del quadre. Nascuda en el si d'una família humil, havia consagrat el talent amb què l'havia dotat la natura a ensenyar volenterosament els rudiments del càlcul i de l'escriptura a la mainada de la contrada, fos quina fos la seva condició social, i fins i tot a altres que no eren tan petits. Això va fer que els ulls dels homes poderosos es fixessin en ella i li atorguessin el benefici d'una existència certa, més enllà del pur caprici amb què eren preteses les altres donzelles. D'entre tots ells, i després d'un nuviatge precipitat, amb el temps just per establir els termes de la transacció a desgrat de la lletra petita, el senyor Ramon va fer valer la seva influència i va guanyar la contesa als altres pretendents sense haver lliurat cap batalla. La núvia era una dona llegida, a qui agradava la poesia, en una època en què els horts s'adobaven encara amb excrements humans i el deure contractual del matrimoni, l'esmena primera, s'acomplia a través d'un trau agençat hàbilment enmig de la vànova blanca. Però l'avi Ramon li tenia reservat un altre tracte, perquè l'havia cobejada amb ansietat, perquè l'estimava amb bogeria i perquè la volia posseir sencera i fins al moll de l'ànima. Aquest desfici desproporcionat i no correspost els va abocar fatalment a l'infern del desamor. Tot això és important tan sols per la tragèdia de dimensions insospitades que va desencadenar.

Contra les parpelles closes de l'altra Cecília, hi persistia encara la lluïsor de l'aura cendrosa de l'àvia, com de neu trepitjada, al voltant de l'imprecís contorn del cos, i la intermitència del reflex semblava predir l'extinció de la seva aparença real tal com l'havia vista en el quadre per donar pas a la seva presència imaginada que s'obria camí entre els morts. Perquè, de fet, elles fues no s'havien pogut conèixer. Segons explica el diari reconstruït, de resultes de la nit de noces en què aquell estrany va prendre possessió del seu cos va quedar en estat i va ingantar, a la fi de mesos interminables, un nen a qui mai no va estimar. La petita Cecília es va adonar de seguida que pertanyia a una nissaga no desitjada, tot i que l'àvia va sobreviure poc temps a la nit de dolor en què va ser forçada, i a l'altra de llamps i trons, quan va donar a llum el fruit de la brutalitat. Mai més l'home la va trobar en disposició i, de llavors endavant, ella va prendre totes les precaucions que feien al cas per tal de no quedar prenyada novament. L'odi no només el va dirigir a la descendència, sinó també als seus pares, a ells que l'havien lliurada a aquell ésser monstruós que l'havia enterrat amb una signatura sobre un paper tots els somnis de l'adolescència.

Un gemec emès per ella mateixa va fer que la Cecília real es desvetllés sobtadament i quedés suspesa, per tant, la compreixença del fantasma. Era la nit de vetlla dels morts i el vell campanar oferia lacònic les seves campanades al vent del nord, que se les enduia rodolant. L'església de Sant Llorenç, del Bisbat de Girona, estava situada com una fita al capdamunt del turó susu que el poble ocupava.En el seu extrem més oriental, en canvi, el terreny descendia precipitadament sobre l'ample curs del riu Fluvià. La casa era a poques passes de la plaça del districte on s'aixecava la sòlida construcció religiosa, en el carrer que menava a l'antiga font del Galleran i al safareig, ara en desús, que l'àvia i les altres noies utilitzaven per fer la bugada de la família i les minyones per rentar la roba dels senyors.

En aquella època remota la Cecília havia estat feliç de debò. Tot era un estol de rialles entremaliades i el vol suau, lent i majestuós del dolç ocell de la joventut que aplegava el món sota les seves ales. Anava sovint a la font: quan no era per netejar la roba dels germans al safareig, era per emplenar el càntir d'aigua o per descansar a l'ombra dels pollancres i dels lledoners després d'una excursió fins al riu amb els més petits. Aquella agradable sensació de benestar entrava en conflicte sovint –i guanyava sempre- amb els destrets que la pubertat i la revelació de la sexualitat li van representar en el pla de la intimitat, d'una banda, i les dificultats que es desprenien de l'excés de treballs domèstics, la dedicació als seus i el zel amb què educava els primers alumnes que va pode reunir al voltant de la pissarra. A les hores en què les hi feien en un escamot clandestí de mirades furtives que es camuflava entre els arbusts. Les noies els pressentien emboscats i callaven i provaven de

contenir un riure que, amb el seu esclat, esvalotava els ocells i l'aire estantís del matí. Entre els vailets hi havia el jove Diego, a qui el destí havia concedit la mercè de néixer el mateix dia que l'àvia, entrellaçant d'aquesta manera les seves vides. Ella sabia que l'esguard blau del seu amic es clavava en el seu cos desimbolt i radiant i badava els seus sentits al joc de ser descoerta i de descobrir l'altre.

L'amor que es professaven des de la més tendra infantesa era del tot natural, sense afectacions. Totes les activitats les feien junts, totes les aventures les havien emprès plegats. Hi havia un flux espiritual que banyava les ribes oposades de tots dos i un pont de sensualitat els unia estretament part damunt de les aigües clares i els feia compartir els gests, els esguards i la commoció que els hi provocaven. Ella recordava precisament el dia en què els jocs al pati de l'escola van esdevenir alguna cosa més. Va ser a les acaballes d'un estiu xafogós. Que fes tan bon temps va multiplicar les habituals i ja de per si nombroses activitats aquàtiques de la temporada. La mainada aprofitava qualsevol estona de lleure per córrer fins al meandre de platges pedregoses que contenia aquell univers irisat de xiscles infantils. Aliens al feixuc treball quotidià, els nens s'esbravaven enmig de les onades que ells mateixos provocaven. Totes dues Cecílies sentien la vivència ingènua d'aquella jornada gravada en el record i en la pell: el moment en què les esquitxades enjogassades van esdevenir un frec de carícies secretes i un petó a la galta es va mudar en una papallona que es posava damunt dels altres llavis, tot plegat en una instant en què el món es va aturar. Havia estat un gest intranscendent per al comú dels mortals; però primer un racó ombrívol del riu i, més endavant, altres indrets igualment màgics, van acollir el festeig dels joves amants des d'aleshores i la fugacitat d'aquell bes i l'entrellaçament dels dits han romàs per sempre més en el llindar de l'eternitat que els havia de sobrevenir.

Després d'aquest episodi va arribar el temps del plaer de sentir-se l'un a tocar de l'altre i del turment de la separació. Ella vi-

via llavors al capdamunt del Carrer Major. Quantes voltes no havien fet junts perquè el noi l'acompanyés fins al portal de casa seva sense ser vistos, quantes estretes de mans furtives i petons de comiat fugissers. En Diego havia assistit periòdicament a les classes que la Cecília impartia. Ara mai no hi faltava i havia redoblat el seu afany a aprendre i a progressar als ulls de la mestra. En sortir d'aquella petita aula provisional, feta de quaderns i de pissarres cal·ligrafiats i de prestatgeries tortes amb quatre llibres que alguna eminència com l'avi Ramon havia cedit a la comunitat, se les empescaven per fer plegats una drecera o per quedar citats a la vora del riu. Però la majoria de vegades es trobaven a la Font del Galleran, prop del murmuri amb ressons màgics de l'aigua. En qualsevol lloc, de fet, es deixaven estremir per les paraules dolces que havien après, per les carícies que inventaven i pel fantasieig que acoloria el seu futur improbable.

L'ofici a què es dedicava en Diego i els obligava a passar llargs lapses de temps sense poder-se veure i els retrobaments, quan a la fi es produïen, eren doblement apassionats. El noi treballava també en totes les feines de temporada que es presentaven, tot i ser molt mal pagades i encara que hagués de traslladar-se. Des d'allà on fos que s'estigués, enviava a la seva amiga unes cartes de cal·ligrafia rústega però entendridora que la jove Cecília –la néta-, alguns anys més tard no va poder llegir. Segons es desprenia del contingut del manuscrit, l'àvia va destruir les primeres missives, però d'altres van ser interceptades i probablement destruïdes amb anticipació.

Mentre en Diego exercitava la seva escriptura novella, els pretendents reprenien un setge que se cenyia més i més al voltant de l'àvia. El senyor Ramon no era pas el més beneit, ni de bon tros. Va mesurar cadascuna de les passes que calia fer, amb l'assumpció de riscos controlats: oferia a en Diego feines relacionades amb el seu negoci de la construcció que cada vegada el portaven més lluny. Això els afavoria a tots per igual, però l'avi, al mateix temps, va ordir una estratagema que l'apropava a l'entorn familiar de la vaileta, de mica en mica, proporcionalment a la distància que separava per força els amants. Fins que els va assestar el cop definitiu.

Per descomptat que les forces vives del poble –el rector, la dona de l'alcalde, l'agutzil- lo farien costat en qualsevol afer, encara que aleshores es tractés d'una qüestió de faldilles. Els veïns van començar a murmurar sobre el jove Diego, empesos per les difamacions que les persones de pes van posar en circulació, i les xafarderies no van trigar a arribar a coneixement dels parents de la Cecília. Ella no s'hagués deixat entabanar tan fàcilment, i menys escandalitzar. La maquinària de la infàmia, però, va rutllar a la perfecció i l'allunyament del noi, caigut en desgràcia, a qui es tenia per un seductor sense escrúpols, s'hi van afegir els comentaris de falsa preocupació per la nena i les mostres de solidaritat aparent envers la família. La família va actuar en conseqüència i la resta va estar feta.

La Cecília, pel seu compte, va cometre dos errors. Un va ser malfiar-se lleument d'en Diego, encara que fos per un sol instant de debilitat, no pas amb motiu de la increïble llegenda que s'estenia imparable sobre el seu comportament, sinó perquè els períodes de l'absència sembraven de dubtes la relació i feien augmentar la incertesa sobre l'esdevenidor. I en segon lloc, va dipositar la seva esperança en aquell altre home més madur que en tot moment l'emparava: el senyor Ramon. Si bé semblava retenir en Diego, al mateix temps donava feina al noi, cada vegada li pagava millor i esdevenia així l'única persona que aparentava protegir-los. La correspondència que mantenien era l'exigu lligam que els unia en la distància; per això, quan es va interrompre, el món es va ensorrar al voltant de l'àvia i va aparèixer terrible l'ombra de la desolació que tot ho cobria.

Llavors va arribar el dia en què la van prometre a l'usurpador, i posteriorment el casament i la nit de l'ultratge en què l'engany i la baixesa es va desempallegar de la màscara de bonhomia que els ocultava. I llavors va arribar també el temps de l'infern i dels amors furtius. La precipitació dels esdeveniments somiats, tanmateix, va fer que la jove Cecília, una cinquantena d'anys més tard, obrís els ulls desassossegada i aturés la roda del record.

II

Va rebre l'albada allà mateix. S'abrigava amb una vànova que havia lliscat fins a mostrar el seu cos de cintura cap amunt, alguns dels trets que la feien pastada a l'àvia que no havia pogut conèixer. El foc s'havia encalmat fins a quedar reduït a les cendres. L'hàlit del diable cedia el lloc al fred bategar d'ales dels àngels entre els cairats i la humitat penetrava les amples parets. Havien dipositat igualment una cambra per al seu ús entrada la nit, així que va abandonar la sala no sense abans adreçar una nova mirada al retrat vigilant de somnis. La claror de la jornada tot just començada es filtrava a través de les cortines i es reflectia gairebé imperceptible sobre el sòl del corredor. El silenci senyorejava la casa i tots els seus racons. Es retirava a fer el darrer son i no va ser fins a mig matí que els criats la van despertar. Efectivament feia un dia esplèndid, perfecte per al protocol que rigorosament havia d'acomplir. Si havia passat la nit al costat de l'esperit de l'àvia, avui caldria retrobar-se amb les seves despulles: era el Dia dels Morts.

En Diego va ser fora massa temps. Sempre hi havia alguna feina a fer lluny de la Cecília i es consolava amb

la distracció que li brindava treballar constantment. Sempre tenia l'ànima situada al bell mig de l'esperança del retorn. Quan a la fi va poder tornar, però, va descobrir els esdeveniments que s'havien consumat durant la separació. Els veïns el van rebre asprament i el tractaven com a un foraster. Després d'alguns altercats i d'alguna picabaralla, se'l va comminar a abandonar el poble, de manera que va esdevenir un proscrit. Havia perdut el treball, li havien segrestat la dona i no sabia fer altra cosa que mirar-se desolat les mans sobtadament buides. És cert que li va passar pel cap d'endur-se la Cecília per la força, però això l'hauria enfrontat a ella mateixa que d'alguna manera inexplicable també l'havia traït. Calia collir-se a la serenitat i oposar el poder dels sentiments a la perversitat del seu rival. El retrobament definitiu es va produir al cap d'un any interminable, superada per una banda la convalescència del part i, per l'altra, la travessa del desert que en Diego havia dut a terme. La Cecília va burlar en una ocasió la vigilància a què era sotmesa i s'hi va reunir a la font despoblada que havien abandonat feia una eternitat. El fill no volgut havia quedat sota tutela de la dida i aquesta senyora, abundant i maternal, li brindava les atencions que la mare mai no s'esforçaria a donar-li. Els esguards dels amants es van trobar en la penombra del capvespre, sobre els espadats i els abismes profunds que la rancúnia i la desesperació havien bastit per fer intransitable el camí de tornada. El magnetisme de la natura i la pulsió del destí, arribats a aquest instant preciós, els va fer atreure's sense remei: es van reconèixer a les palpentes.

Però l'altra Cecília era encara al capdamunt del corriol que menava a la Font...Després d'un esmorzar frugal, que més aviat va ser una demostració de dejuni, la Cecília va anar fins a l'hivernacle que havien construït a l'era de casa. Allà on abans hi havia l'hort amb les seves tomates rosades, les canyes altes i els enciams, ara hi creixien els crisantems blancs, morats i blaus. Ella hi va fer la seva particular collita de mort. De remembrança de la mort. En sortir, la claror l'havia enlluernat, perquè tota la nit havia habitat la foscor negra del record, entre les ombres esmunyedisses que, tanmateix, li pertanyien. A les seves mans, els crisantems blancs llampeguejaven sobre el vestit que l'embolcallava com un núvol de tempesta. Havia travessat el poble de dalt a baix sense adonar-se'n, aliena al dol de què feien ostentació les famílies veïnes. La seva mirada semblava perduda, però en els seus passos hi havia una determinació sobrenatural. Tot i la seva freqüència, el ritual mostrava cada vegada una nova transcendentalitat. Cinquanta anys abans, l'àvia havia descendit entre aquells mateixos arbres –ara només una mica més vells- per retrobar l'amor veritable.

Aliè als fets que es produïen llavors, l'avi va donar més llibertat a la dona, que es debatia encara entre les seves urpes i li provocava una inclement sensació d'angoixa i de culpabilitat. A la seva esquena, la passió creixia, s'escampava i cremava els cossos dels enamorats com si fossin una parella d'espantaocells abraçats, fets d'encenalls: després de tant de temps, la saba de l'amor tornava a recórrer les seves branques eixutes. I les trobades es van reproduir incessants i compulsives fins que la sort va abandonar-los definitivament i en Diego va fugir a contracor davant de les amenaces d'una mort segura. Es va ocultar als boscos i la seva llegenda, una altra vegada, va créixer distorsionada pels comentaris constants que s'hi afegien. Només en sortia per proveir-se d'aigua i queviures. L'adúltera, per la seva banda, va pagar amb la captivitat la humiliació que havia infringit al seu espòs.

A mesura que passaven els dies, però, el noi s'abandonava més sovint a la desesperació i a la inconsciència. De nit, l'amant vagabund freqüentava la platja del riu, els ulls arrasats per les llàgrimes i per la ira que sentia, el lloc on quan eren innocents s'havien banyat i jugaven tantes vegades. La seva silueta trista, a la llum de la lluna, era un blanc perfecte. De fet, alguns voluntaris d'entre la migrada població havien format un reforç de vigilància i feien armats la ronda pel camí de l'abeurador, des del Cementiri en direcció a l'antiga Font del Galleran, i per la carretera. Els homes s'havien envalentit i volien que el seductor pagués l'ofensa. Els semblava que, d'aquesta manera, protegien les dones i les filles. El senyor Ramon va fer valer també la seva posició i els diners que tenia per motivar-los i llançar-los a l'encalç de la presa. Finalment, després de rastrejar els voltants, es va muntar una veritable cacera de l'home. De tot plegat, l'àvia era meticulosament informada.

Fins que un matí, a trenc d'alba, van comunicar-li que en Diego havia estat capturat i que l'havien mort com a un gos rabiós. La notícia va colpir la Cecília fins al deliri. Els seus papers inconnexos recullen el devessall de sentiments que va sofrir i la néta també en va rebre l'impacte, el primer cop, i mai no va poder desprendre's d'aquella sensació de tristesa inconsolable. L'àvia va imaginar el cos nafrat de l'amant sobre els còdols de la riba, la blancor delicada dels seus membres enmig d'un bassal de sang. Va sentir íntimament el seu alè, el darrer sospir que devia emetre en pronunciar el nom de l'estimada i el record d'ell, en aquell moment, la posseïa per sempre més i li enverinava l'ànima simultàniament. Va copsar-ne la presència ultraterrenal quan travessava les parets despullades de la cel·la on l'havien reclosa i l'esperit li pregava, un dia rere l'altre, que es llevés la vida per reunir-s'hi.

Tot era mentida; encara que ella no ho va saber mai. La petita Cecília –que ara tenia si fa no fa la mateixa edat- va escometre el darrer tram del camí en direcció contrària al Cementiri, al rumb que prenien els veïns per honrar els seus morts. Va trepitjar suaument i solemne les fulles, l'estora desplegada que rebia l'ambaixadora de la tardor, vestida de tristesa. Allí s'acabava el seu passeig i el calvari de l'àvia. El relat s'interrompia sense sortida, negat per les llàgrimes i les imprecacions. Les flames que havien malmès l'original barraven el pas al desenllaç de la història. A partir d'aleshores, aquesta altra Cecília l'havia reconstruït amb la investigació personal; però, per endavant, pressentia que allò era efectivament el final. En els arxius polsosos de l'Ajuntamenti l'església només hi va trobar la confirmació dels seus presagis més foscos.

La cabellera de l'àvia era llarga i bonica i va tenir al capdavall la funció inusitada i terrible que descrivien els *informes. Es va serrar els cabells amb un tros de vidre* escantellat i va trenar-los fins a aconseguir una soga prou resistent per penjar-s'hi tot seguit, amb la determinació que l'havia acompanyada al llarg de la seva existència maleïda. Possiblement va limitar-se a escoltar el silenci en què s'havia submergit i a destriar-ne les insinuacions de l'espectre del seu amant mort, que cap presó podia contenir. Era per aquest motiu, per un vague sentiment de lleialtat, que la néta duia el crani rapat sota la caputxa. Tanmateix, en Diego va retornar al món dels vius per ocupar-se'n, de l'àvia. Va assaltar el vell casalot on ella havia estat confinada com un exèrcit d'un sol home. Al seu darrere es congiraven les mirades dels habitants, sobtadament covards, amb uns ulls que no s'aixecaven de terra, i un murmuri provocat per la secreta admiració i per l'excitació que la morbositat provoca en les ànimes adustes i simples. Al davant hi tenia el desafiament del fat, que li va escopir un pressentiment com un dard enverinat; però res no el detenia. Una veu que s'acomiadava el va guiar a través d'ombrívols corredors i de cambres sumptuoses fins a la sinistra cel·la. Allí va trobar-hi el cos après, sabut, estimat, que es gronxava lleument en el buit i la veu s'allunyava del tot per colgar-se en el silenci espès.

Tothom duia el barret rebregat entre els dits. Finalment, el poble sencer havia acudit a plaça amb el senyor Ramon al capdavant: el vell cacic, el monstre, el dèspota –semblava estar-la sentint a ella...-, aquell home arrogant que havia comès el delicte d'estimar-la amb desmesura. En Diego va descendir els esglaons de l'entrada i va passar a frec de la gernació sense immutar-se. Sostenia el cos inert de la llunyana Cecília, coberta de parracs i amb una garlanda de cabells al voltant del coll. Les passes el van dur a l'ample portal de l'església de Sant Llorenç. El rector va mirar amb la duresa els ulls imploradors de l'avi, que havia pres el fill en braços, i va negar-los amb el cap l'accés del cadàver al temple. L'adúlter no podia entrar-hi. La suïcida no podia ser enterrada en un indret sagrat.

Com un autòmat, el noi va enfrontar el carrer principal i va deixar enrere la multitud, les cases i els vergesantes, de la mateixa manera que la néta feia cada any el dia de Tots Sants, quan els altres es dirigien cap al Cementiri. L'avi Ramon es va quedar palplantat a l'extrem del carrer i, al seu voltant, els veïns giraven cua amb la mirada clavada en els bassals i se'n tornaven a casa. Duia entre les mans el fruit d'un amor intens que es barata en desamor, sense sentir el seu pes enlloc més que sobre la consciència. Els seus ulls sí que es van alçar una altra vegada per mirar compungits com despareixia entre els arbres del camí de la Font l'ampla esquena que *cobria la mare morta i l'eclipsava per darrer cop.*

En Diego va allitar el cadàver sobre el jaç de fulles que cobrien el terra i es va inclinar al seu damunt. El cos adormit per sempre alenava encara l'olor de l'amant que tan sols l'amant pot reconèixer. Sense altres eines que les pròpies mans va començar a excvar a l'entrada de la Font, amb una barreja de ràbia –fins llavors completament estèril i incapaç d'aturar la tragèdia- i de pànic davant de la solitud eterna que els sobrevindria a tots dos. Al seu rostre s'hi va dibuixar un somriure patibulari i dement, desencaixat per l'esforç, que va esdevenir un plor inconsolable, i finalment va colgar les despulles de l'àvia en un forat profund. Es va rabejar en el fang, com un senglar, i ningú no sabria dir el temps que hi va romandre, estès, crucificat, immers en el silenci sepulcral que tot ho abastava.

Sota la volta humida de la Font, la nova Cecília va fer la seva ofrena de flors. Aquesta vegada, les campanades fendien l'aire pur del matí, naturalment, i s'escampaven *com l'udol de la mort, el seu crit de requesta inexorable i* pacient. Va tenir un pensament per a l'àvia i per al pare i la mare, fins i tot per a l'avi...Però el seu darrer pensament, quan minvava la claror de la tarda, tan curta, i una ràfega de vent la va fer estremir-se, va ser per a en Diego: enlloc no apareixia certificada la seva mort, ni tan sols els seus ossos eren al cementiri. En canvi, la llegenda explicava en veu baixa l'acte secret de constricció del poble, d'uns homes i dones horroritzats per la memòria viva dels fets. Va ser enterrat algun temps després, efectivament, i el seu cos reposa al costat de l'estimada, a la Font dels Enamorats.

Xavier López Vivancos
Dibuixos: Montse Mayol

Fruites i Quevlures

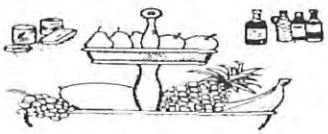

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Des de 1952

Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

Us desitja un Bon Nadal !

Assegurances
CATALANA OCCIDENT

Asseguradors des de 1864

PER QUALSEVOL INFORMACIÓ:
Mercè Salvadó Berenguer

Àngel Guimerà, 21 - bis
Tel. i Fax 972 80 53 70 - Part. 972 83 04 45
17240 LLAGOSTERA

Celler Can
Ramiro

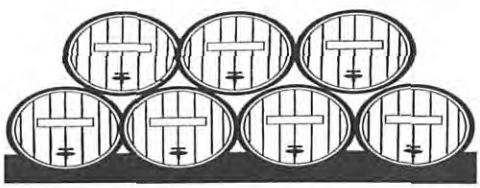

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

BONES FESTES!!

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

Bones festes !

Comercial MESTRES, S.A.

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/ Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

projecció
decoració
reforma
de
locals
comercials

dD DDISSENY

INTERIORISME COMERCIAL
Maiena, 3 - 17240 Llagostera
tel 972 805519 fax 972 830527

Http://members.xoom.com/ddisseny
E-mail : ral@grn.es

Importants resultats per a en Miquel Orobitg

Tot i que el tir no és conegut com a un esport espectacular, els esportistes que han decidit dedicar-se a la seva pràctica saben molt bé que aquest esport demana tanta dedicació com qualsevol altre. Aquest fet és perfectament conegut per en Miquel Orobitg i Guitart, expert en tir de carabina paralímpic i convilatà de Llagostera.

Orobitg, que es dedica professionalment a aquest esport des de fa gairebé deu anys, va guanyar la seva primera medalla –bronze- als campionats espanyols el 1993. A més, pot presumir d'haver estat als Jocs Paralímpics d'Atlanta i Sidney. Però el que ens urgeix ara és conèixer els resultats que ha obtingut aquest tirador durant l'any 2001, tot i que queda una tirada internacional a Narbonne (França), que es disputarà el proper 15 de desembre. Però abans de tot caldria saber quina és la relació de modalitats que hi ha dins la gran categoria que anomenem "tir" i en què competeix Orobitg. La primera és la R1, o tir amb carrabina d'aire de peus i a una distància de deu metres. La modalitat R3 vindria a ser el mateix, però l'esportista realitza el tir estirat. En la R6 i la R7, el tir es fa amb un rifle de calibre 22, però en la primera es fa estirat i a una distància de cinquanta metres i la segona és la modalitat 3 x 40 que també es realitza a cinquanta metres.

Ara ja podem fer un repàs al que ha estat la temporada de l'any 2001. El primer mes de l'any va ser testimoni de la VII Tirada Internacional d'armes pneumàtiques a Súria (Barcelona). En Miquel va ser el primer classificat en la modalitat R1. Cal dir que aquesta és la setena victòria consecutiva d'Orobitg en aquest campionat.

El 13, 14 I 15 d'abril es va disputar a Oviedo el Campionat d'Espanya de Tir, on el nostre esportista va guanyar el trofeu al millor tirador de carrabina, a més de ser el primer classificat en les modalitats R1, R3 i R7, i segon classificat en la modalitat R6.

El sud de França va acollir el passat 3 de juny la VII Tirada Internacional de Perpignan. Una vegada més, en Miquel Orobitg va repetir victòria en la modalitat R1 i va ser cinquè en la R6. En canvi, al Trofeo del Gobierno Vasco, que es va disputar a Vitòria el 30 de juny i l'1 de juliol d'enguany, va ser el primer classificat en R1, R3, R6 i R7. Una victòria rotunda.

En un àmbit més ampli, el Campionat d'Europa disputat a Vingstead (Dinamarca), els resultats varen ser els següents: segon classificat a R1, vuitè a R3, vint-i-tresè a la R6 i dotzè a la R7. Seguim amb el Campionat d'Europa Open (campionat del món no oficial), on en Miquel va aconseguir medalla de plata als europeus i medalla de bronze a l'Open.

Tornant a l'àmbit català, al setembre es va disputar el campionat de Catalunya a Platja d'Aro, on va aconseguir la victòria en la modalitat R1 I, finalment, al II Trofeu Fiocchi, disputat a Padova (Itàlia) va ser quart, tenint en compte que la seva arma es va extraviar a Milà i va haver de competir amb l'arma d'un company italià.

Doncs bé, aquests són els resultats del nostre esportista paralímpic pel que fa aquest any. De ben segur que l'any vinent els resultats seran tant importants com els d'enguany o encara més.

Endavant, Miquel.

Cristina Garcia

Montse Masdevall

Presidenta del Club Patinatge Llagostera

Quan es va formar el Club Patinatge Llagostera?

Segons els estatuts, el C.P. Llagostera es va formar el 17 de desembre de 1992. Però des del l'any 88 o 89, quan en Lluís Vilaplana estava al capdavant del Patronat d'Esports, ja es va començar a patinar a la pista de de les escoles i posteriorment a la pista poliesportiva. Quan es va construir el pavelló a l'any 1992 ja es van fer els estatuts. El primer president va ser en Jordi Bayé, la segona va ser la Teresa Puértolas i actualment ocupo jo el càrrec. La junta, formada per pares i mares, es renova cada quatre anys.

Quants patinadors composen el club?

Actualment hi ha 55 patinadors d'entre 5 i 20 anys, tots dirigits per l'Eva Estanyol, que és la coordinadora i entrenadora, i les entrenadores Mireia Malagón i Cristina Rodríguez.

El patinatge és un esport d'exhibició o de competició?

El patinatge és un esport bàsicament de competició. A més, la vida esportiva del patinador és molt curta perquè al ser un esport individual que comporta molta pressió i hores d'entrenament, o ets molt bo o arriba una edat que plegues perquè no pots assolir el nivell demanat. Per això considero molt important la creació de la modalitat "Grup Show", perquè al ser una modalitat que es fa en grup i no demana tanta perfecció tècnica ha fet que molts patinadors puguin continuar quan ja havien abandonat la competició individual.

D'altra banda, hi ha l'opció més encarada a l'exhibició per als patinadors que no volen competir, per això hi ha els festivals de patinatge.

Darrerament sembla que hi ha més interès pel patinatge. A que creus que es degut?

Jo crec que sempre hi ha hagut interès i l'afluència de públic als festivals de patinatge ho demostra. Actualment sembla que hi ha més interès perquè l'aparició de la modalitat "Grup Show" i els èxits assolits ens han donat més renom, però si hem arribat on estem ara és perquè fa molts anys que es patina a Llagostera.

Perquè creus que hi ha tantes nenes i tan pocs nens que practiquen aquest esport?

Avui dia encara es creu que el patinatge és un esport de nenes, però quan veus patinadors bons, les coses que fan i com ho fan, et canvia aquesta idea per força. Actualment, de 55 patinadors que hi ha al club, dos són nois.

Marc Sureda

Quan es comença a competir en la modalitat "Grup Show"?

L'any 1999 es va fer per primera vegada el Campionat de Catalunya. Nosaltres hi vam participar però vam veure que, tot i que hi havia bones intencions, hi havia molts defectes d'organització i per això va haver-hi molta polèmica. L'any 2000 no vam anar als campionats perquè el funcionament era el mateix i no ens semblava del tot correcte.

Aquest any, s'ha fet per primera vegada el Campionat d'Espanya i l'organització ja ha estat molt millor. Estem molt contents perquè ha anat molt bé: hem aconseguit classificar els dos grups pels Campionats d'Europa.

Quins elements valora el jurat en la modalitat "Grup Show"?

Hi ha dues puntuacions, el contingut del programa i la presentació. El contingut del programa és el que representes i la tècnica utilitzada, i la presentació és com realitzes el programa a la pista i com llueix l'actuació. És molt important la manera com entres a la pista. Per posar un exemple, ens han dit que un dels nostres punts febles és el vestuari. Ara estem pensant en millorar-lo d'alguna manera.

I ara els Campionats d'Europa...

Sí, seran a Hannau (Alemanya) pels volts del pont de l'1 de maig. Sembla que els favorits són els patinadors italians però nosaltres hi anem amb molta il·lusió.

Com organitzeu uns campionats així. Teniu ajudes econòmiques?

Organitzar l'assistència a uns Campionats així suposa primer de tot molta feina. Haurem d'organitzar moltes coses per poder aconseguir els diners necessaris. Hem de tenir en compte que la Federació Espanyola no ens ha donat res. La Federació Catalana i el Consell Comarcal ens van donar subvencions però ja n'hem gastat molta part amb els Campionats anteriors, perquè vam intentar que cap patinadora pagués res, ni transport ni estada. Ara toca treballar, fer rifes, bars, festivals, quines, parades a la fira de Nadal...

Alguna cosa per acabar?

M'agradaria agrair a tota la gent que ens ha donat suport, que van venir a sopar el dia 16 de novembre amb aquella fred que feia, a la Carpa Dance i altres entitats que ens han ajudat. I sobretot, a tots els pares i mares del club.

Èxits aconseguits l'any 2001 amb la modalitat "Grup Show"

Campionat Provincial (Platja d'Aro)
Grup Petit: campió
Grup Gran: campió

Campionat de Catalunya (Reus)
Grup Petit: quarta plaça
Grup Gran: segona plaça

Campionat d'Espanya (Salou)
Grup Petit: tercera plaça
Grup Gran: Subcampió

Èxit del patinatge llagosterenc

Tot va començar fa dos anys quan l'Eva, la nostra entrenadora, va proposar-nos una nova manera de competir. Es tractava d'una nova modalitat anomenada *Grup Show* que consisteix a executar una actuació en grup on l'espectacularitat, l'originalitat, la precisió i el ritme són ingredients imprescindibles. La idea era molt engrescadora i les patinadores més grans no vam dubtar a participar-hi. En aquella ocasió vam presentar els números *Celtic dream* i *La vida es bella* amb els quals vam aconseguir una meritòria 2a posició que ens va permetre participar en una exhibició dels millors clubs de Catalunya a Vilanova i la Geltrú.

L'experiència va ser positiva però tot i això hi va haver alguns aspectes que van fer que a l'any següent decidíssim no presentar-nos-hi. Després d'aquella temporada sabàtica l'Eva ens va posar al corrent d'una sèrie de modificacions fetes per la Federació, i ens va parlar de la possibilitat que es fes el primer campionat d'Espanya de grups del Show. Tot plegat era molt temptador i vam pensar que era una oportunitat que havíem d'intentar aprofitar.

Tant l'entrenadora com nosaltres estàvem molt il·lusionades, teníem ganes de treballar per preparar unes bones actuacions, tot i que això suposava haver d'entrenar durant bona part de l'estiu, amb tot el que implica: calor, cansament, mals horaris i en alguns casos fins i tot l'ajornament de les vacances. Teníem ganes d'obtenir bons resultats i això passava per sobre de tot.

Així doncs, van passar el juliol i l'agost, s'acostava setembre i amb ell el campionat gironí i també el nerviosisme i la tensió dels últims dies. Havíem de tenir a punt tots els detalls: vestuari, maquillatge, música; i d'altra banda, les actuacions havíen de sortir a la perfecció. El gran dia va arribar, el 9 de setembre competíem a Platja d'Aro i assolíem el 1r lloc en les dues modalitats. Patinadores, entrenadora, pares, amics i afició estàvem eufòrics i molt satisfets. Després d'això no valia badar, havíem de continuar entrenant tant o més que abans perquè al cap de tres setmanes representàvem Girona al campionat de Catalunya de Reus. Allà vam trobar-nos una bona organització, un pavelló grandiós amb una gran cabuda per al públic i, sobretot, una pista immensa que semblava que no s'acabava mai. Patinaríem al pavelló olímpic de Reus i realment imposava una mica, però a l'hora de sortir vam saber omplir la pista de somnis i de tribus africanes sense gaires dificultats.

En aquest cas vam patir una mica perquè amb el número *Somnis* havíem quedat quartes i no sabíem si era

suficient per classificar-nos. Quan ens preparàvem per al proper número va entrar la "presi" (Montserrat Masdevall) al vestidor i ens va dir que se'n classificaven quatre; en aquell moment el vestidor es va convertir en un niu d'emocions: llàgrimes, crits, aplaudiments, eufòria... ho havíem aconseguit, anàvem als campionats d'Espanya! Ens faltava fer el disc de tribus africanes del qual s'esperava molt; vam sortir més motivades que mai, havíem de fer el doblet. La pista es va convertir en una selva africana on els nostres crits i els aplaudiments es fonien formant un tot formidable que ens va permetre quedar subcampiones de Catalunya.

La nostra trajectòria no havia acabat, el 20 d'octubre aagafàvem l'autocar en direcció a Salou per disputar el I Campionat Estatal de Grup Show. En aquest cas els preparatius i els nervis es triplicaren i a més s'hi sumava la pressió que rebíem per part de companys, amics, pares i la gent del poble que n'estava al corrent, tothom desitjava que ho féssim molt bé!

L'estada a l'hotel totes juntes, una experiència diferent per a totes i tots, la passejada després de sopar i el fet de passar els nervis plegades, encara ens va unir més. El bon rotllo entre nosaltres i l'entrenadora era evident i els seus ànims, els seus últims consells abans de sortir, la seva cara que delatava també els seus nervis, el treball realitzat a Llagostera i el suport de tothom van fer que un cop més tot anés sobre rodes. Després de dubtes i d'una estona de nervis i espera vam saber que havíem quedat terceres amb *Somni*, volia dir que ja teníem un peu a Europa. Més tard conqueríem el 2n lloc amb *Tribus Africanes* a molt poca distància dels primers classificats. Allò que tant havíem somniat i pel que tant havíem treballat s'havia complert i al maig participarem al campionat d'Europa que es celebra a Alemanya, amb la particularitat de ser l'únic club d'Espanya que participarà amb dos grups.

Ara és el moment d'agrair a l'Eva el seu esforç, dedicació i paciència ja que sense ella res d'això hagués estat possible; també a la Junta, el seu treball i suport i finalment als pares, acompanyants, amics i a la resta de patinadors el seu suport i ànims.

Només manca treballar dur i esperar amb il·lusió l'arribada del maig per poder afrontar amb èxit el campionat d'Europa.

Les patinadores

Marc Sureda

Les patinadores del C.P. Llagostera celebrant el Subcampionat d'Espanya al balcó del Casino el dia 16 de novembre de 2001.

A dalt, el grup petit (12 patinadores de 12 a 20 anys) que representen l'actuació "Somni". A baix, el grup gran (16 patinadores del C.P. Llagostera i 8 patinadores del C.P. Maçanet) que representen l'actuació "Tribus Africanes".

Bar Restaurant **Can PANEDES**

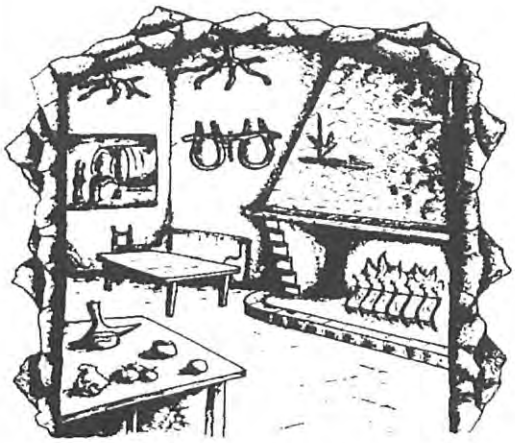

Desde 1966 Cuina Casolana

Especialitat en Conill Rostit

Carns al caliu de Llenya

Escudella i Carn d'Olla

Botifarres d'elaboració Pròpia

Els dimarts Tanquem

Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
LLAGOSTERA (Girona)

Desitja un feliç Nadal als seus amics i clients.

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Fotocòpies

Carrer Comte Guifré,8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972 83.02.04

ARCO IRIS DE KODAK

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

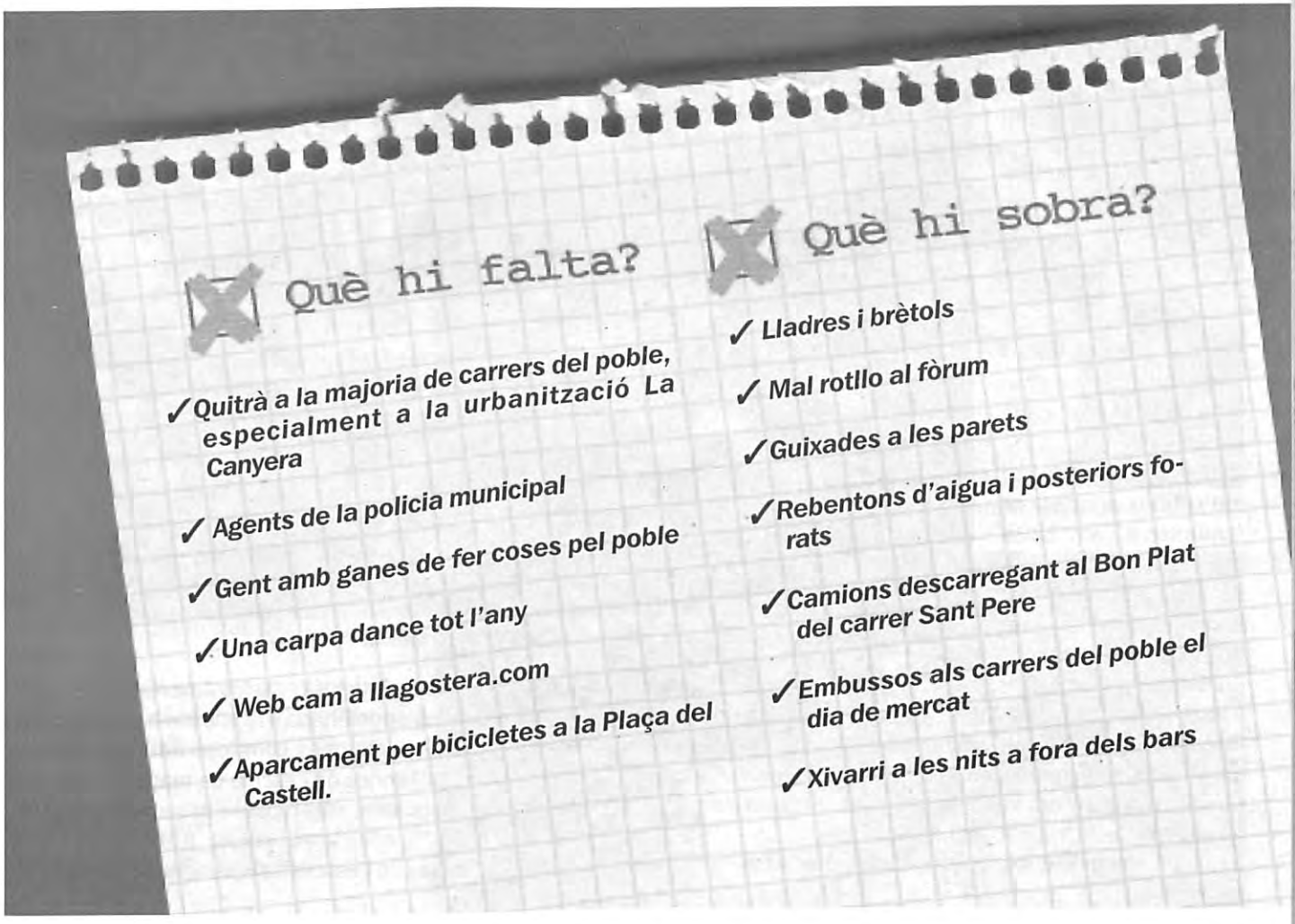

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:
C/ St. Pere nº 5 - 17240 LLAGOSTERA
Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

Joieria Rellotgeria
Català
Taller Propi
Dissenys Exclusius
Àngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 90
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

JP
Transportes
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES
Bon Nadal !!
Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

Centenari del mercat de Llagostera

Marc Sureda

En motiu del centenari del mercat es varen repartir clavells a tothom

El mercat setmanal de Llagostera va celebrar el passat mes de setembre, el seu primer centenari.

El primer dijous de setembre de l'any 1901, la llavors anomenada "Cámara Agrária del Bajo Ampurdán" i l'Ajuntament de Llagostera acordaven celebrar un gran mercat setmanal cada dijous.

Els antecedents del mercat de Llagostera es remunten a l'any 1325 quan el Rei Jaume II va concedir un privilegi per poder-lo celebrar. Amb els segles el mercat experimenta varis canvis, tant d'emplaçament com de celebració. L'any 1901 es reestructura i des de llavors s'ha fet cada dijous. Aquell dijous de 1901, es celebrà el mercat per primera vegada a l'abans anomenada Plaça de la Indústria (avui Plaça de Catalunya) i als carrers dels voltants. Per aquest motiu, el passat dia 6 de setembre, coincidint amb el centenari del mercat llagosterenc, es va organitzar una divertida celebració, a càrrec dels alumnes de l'escola de teatre Aula d'Art-Casino Llagosterenc. Vàries alumnes de l'escola de teatre, es varen vestir d'època i es varen passejar per tot el mercat regalant clavells a venedors i compradors.

La iniciativa de celebrar aquest centenari va ser de l'Ajuntament de Llagostera i de l'escola de teatre Aula d'Art-Casino Llagosterenc.

Mostres gastronòmiques

La cuina del bolet

L'Associació de Restaurants Ganxons i de la Vall d'Aro, juntament amb els ajuntaments de Santa Cristina d'Aro, Sant Feliu de Guíxols, Catell-Platja d'Aro i S'Agaró i Llagostera, han promogut per quart any consecutiu la campanya gastronòmica "La Cuina del Bolet". Aquesta campanya s'ha dut a terme des del dia 9 d'Octubre fins el diumenge 11 de novembre. Enguany han participat un total de 21 establiments repartits en els quatre municipis, que han ofert tots els dies de la setmana uns interessants i originals menús que tenen com a base els bolets. La Campanya d'aquest any ha volgut repetir l'èxit de les dues últimes edicions, quan es van servir 4.000 menús l'any 1.999 i 6.000 l'any 2.000. Els menús presentats enguany oscil·laven entre les 2.500 pessetes i les 5.000 pessetes i incloïen un mínim de dos plats, postres, aigües, vins i pa.

En les darreres setmanes els quatre Ajuntaments participants i l'Associació de Restaurants Ganxons i de la Vall d'Aro, s'han reunit per començar a elaborar el conveni que garantirà la continuïtat de les campanyes gastronòmiques de la Vall d'Aro l'any 2.002. Un primer acord és la programació de les mateixes que ha quedat constituïda de la següent manera: "La Cuina del Bacallà - El Peixopalo" (del 22 de febrer al 245 de març); "La Cuina de les Faves, Pèsols i Suquet" (del 12 d'abril al 12 de maig); i "La Cuina del Peix Blau Ganxó" (del 17 de maig al 16 de juny).

La Diada de Catalunya

Activitats de l'11 de setembre

Un any més, amb motiu de la Diada de Catalunya, durant l'11 de setembre es varen hisar senyeres catalanes a la majoria de balcons Llagosterencs. Les senyeres més grans voltejaven els balcons de l'Ajuntament i del Casino, respectivament.

Per a celebrar la diada de Catalunya, es varen programar diversos actes. A les 12 del migdia, a la sala de plens de l'Ajuntament es va fer un acte institucional on la llagosterenca Jasmina Belhaj i l'alcalde, Lluís Postigo, varen destacar la importància de saber viure i conviure en un món i país cosmopolita.

Seguidament Assupció Ortet va recitar uns poemes. A la sortida els assitents a l'acte, varen participar en un picapica organitzat per l'Ajuntament.

A la tarda es va organitzar una audició de sardanes a la Plaça Catalunya amb la cobla La Flama de Farners.

Els actes de la Diada de Catalunya varen cloure amb una Botifarrada popular amb ball al Parc de la Torre.

Marc Sureda

Jasmina Belhaj amb l'alcalde Lluís Postigo durant la seva intervenció en motiu de la celebarcìó de l'11 de setembre

Marc Sureda

Marc Sureda

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA

19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

Floristeria

M.ª Rosa

C/. Consellers, 24 - Telèfon 972830524
17240 **Llagostera** (Girona)

DROGUERIA i FERRETERIA

BON NADAL !

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Fotos Vall-llosera

Us desitja Bones Festes

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

electrodomèstics Codolar

Agrupació DEGISA

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)

Bones Festes !

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

GIM 2X4

Bones Festes !

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Festa d'homenatge a la 3ª edat

Uns 500 avis llagosterencs van participar en la vintena edició de la festa d'homenatge a la tercera edat. Els actes d'homenatge varen començar amb un ofici solemne a l'església amb l'actuació del Cor Parroquial Llagosterenc. Seguidament, el Teatre Casino Llagosterenc va quedar petit per escoltar havaneres i cançons de taverna. Els actes varen acabar amb un gran dinar de germanor i ball al local polivalent. Durant els actes, la Creu Roja de l'assemblea local de Llagostera varen posar a disposició de la gent gran les seves ambulàncies per a realitzar tasques de transport a totes aquelles persones amb problemes de mobilitat.

Marc Sureda

IV Festa anual del Casino

El Casino Llagosterenc va celebrà el passat dia 17 de novembre la seva IV Festa Anual.

Per aquest motiu, l'entitat va organitzar varies activitats.

Els actes van començar a mitja tarda amb una simultània d'escacs amb el Mestre Internacional Joan Fluvià. Segui9dament es va projectà la pel·lícula "La Ruta cap al Dorado" al Teatre del Casino. L'entrada va ser gratuïta per a tots els nens i nenes menors de 14 anys.

La Festa Anual va finalitzar amb el tradicional ball de Societat a càrrec de l'orquestra Empordà Fusió.

Marc Sureda

Palau Robert
Centre d'Informació Turística de Catalunya

E X P O S I C I Ó

del 4 de desembre de 2001 al 30 de juny de 2002

l'ànima de la muntanya

l'ànima de la muntanya

Palau Robert
Centre d'Informació Turística de Catalunya

Passeig de Gràcia, 107
08008 Barcelona
Tel. 93 238 40 00
Fax 93 292 12 70

www.gencat.es/probert

Horari de visita:

dilluns de 16 a 19,30 h

de dimarts a dissabte de 10 a 19,30 h

diumenge i festius de 10 a 14,30 h

Visites concertades:

telèfon de reserves
93 292 11 70

Com arribar-hi:

Metro: línies 3 i 5 (Estació Diagonal)

Ferrocarrils de la Generalitat; Estació Provença

Autobusos: 6, 7, 15, 17, 22, 24, 28, 33, 34, 68 i T1

Generalitat de Catalunya

Amb el patrocini de

Mútua General de Catalunya FUNDACIÓ

Campionat de caça menor

Marc Sureda

Caçadors de la Colla Sant Hubert amb els seus respectius gossos, després de celebrar el campionat

La Societat de caçadors Sant Hubert de Llagostera va celebrar un campionat local de caça menor amb gos a les proximitats del pantà de Can Companyó.

Els joves llagosterencs Rafa Ruiz Incógnito i Carles Torroella van ser el campió i subcampió, respectivament. La prova local consistia en caçar el màxim de preses possibles. Cada presa té una puntuació diferent en funció de l'exemplar. Les peces més valorades són la perdiu i la becada amb 500 punts. Rafa Ruiz Incógnito va ser escollit per a participar, en nom de la societat llagosterenca, al campionat provincial del passat dia 3 de novembre a Amer, en el qual va quedar quart sobre un total de 35 participants.

Marc Sureda

A part del campionat, els organitzadors no varen perdre el temps i es varen atipar de valent

Marc Sureda

Els dos joves llagosterencs Carles Torroella i Rafa Ruiz Incógnito. Primer i segons classificat respectoivament

Representacions teatrals

La Pepa Maca

En el marc de les activitats de tardor-hivern del Casal Parroquial Llagosterenc, s'ha representat el clàssic teatral català "La Pepa Maca" de Cecília A. Mantua. La Companyia que va dur a terme les tres representacions estava dirigida per Jaume Romo i formada per actors i actrius locals.

Aquesta obra ha estat representada a Llagostera diverses vegades al llarg dels darrers anys i constitueix ja un referent en la cartellera teatral local.

Foto Kim

Teatre llagosterenc a Alemanya

L'AULA D'ART, escola de teatre del Casino Llagosterenc, ha fet realitat el seu debut internacional.

Després del triomf obtingut, tant de públic om de crítica, en les seves darreres produccions "Testimoni de càrrec" i "Grease", han participat amb gran èxit en el **FESTIVAL INTERNACIONAL DE TEATRE de HANAU** (Alemanya), que va tenir lloc la 1ª setmana d'Octubre de 2001. Tot plegat va resultar una experiència molt gratificant per a tots els seus components, quasi 20 persones, incloent tècnics, actors, etc. L'espectacle que es va presentar fou "CLOWNS", un exercici d'investigació teatral creat especialment per a assistir a festivals internacionals.

La magnífica hospitalitat que en tot moment van rebre fou agraïda als organitzadors, per part de l'AULA D'ART, amb una festa "Catalana" on el cremat, el pa amb tomata i embotit i l'allioli, van ser els protagonistes.

Quim Planella, director de l'AULA D'ART, va lliurar també als organitzadors del festival un extens dossier sobre les activitats del Casino Llagosterenc.

Gràcies a l'èxit obtingut a HANAU, l'AULA D'ART escola de teatre té ja cinc invitacions per a participar a diferents festivals teatrals d'arreu del món.

De moment, comenta Quim Planella, ara estan molt enfeinats preparant "GOLFUS DE ROMA", una gran superproducció teatral, que tenen pensat estrenar la propera festa major.

4t. Cicle de teatre al Gironés

L'Ajuntament de Llagostera conjuntament amb els ajuntaments de Cassà de la Selva, Celrà Quart, Sant Gregori, Sant Julià de Ramis i el el Consell Comarcal del Gironès han portat a terme del 3 de novembre al 2 de desembre de 2001 el «4t. Cicle de teatre al Gironès». Aquesta mostra presenta diferents obres de teatre d'autors diversos i representades per companyies d'arreu de Catalunya. Aquest cicle està dirigit a tot tipus de públic i inclou una programació d'espectacles infantils.

Marc Sureda

Actors de l'obra "L'Alegria que passa" de Santiago Rusiñol

En el marc d'aquest cicle, es va poder veure al Teatre Municipal Casino Llagosterenc les obres "L'Alegria que passa" de Santiago Rusiñol, interpretada per la companyia Teatre Blau i l'espectacle infantil "En el país de Xauxa", de la Companyia País de Xauxa.

gm gràfiques maçanet

IMPRESSORS

Migdia, 15 baixos - **Tel./fax 972 16 50 03**
17412 MAÇANET DE LA SELVA (Girona)
e-mail: grafiquesmassanet@tecnogrup.com

Granja

Dolors Carreras

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans . . .

Us desitja un Bon Nadal!

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Bones Festes

Hostal el Carrul

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

INSTAL.LACIONS

Rufí Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica

TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Clínica Dental

Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA
Col·legiada nº 1768
Implants Ortodòncia

Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA
Urgències 639 34 85 83
972 80 53 08

Bon Nadal i
Feliç Any Nou!

IRUANI, S.L.

C/ Alberti, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

J C
T d'A

JOSEP COMAS

TALLER D'ARQUITECTURA
C. Migdia, 36, baixos esq.

LLAGOSTERA (Gironès)
Tel 972 83 15 61 - Fax 972 83 18 64

DROGUERIA FRIGOLA, S.L.

C/ ÀNGEL GUIMERÀ, 27
17240 LLAGOSTERA

TELÈFON I FAX: 972.83.06.42

Fira comercial,artesanal i de pintura

Marc Sureda

La VI Fira comercial,artesal i de pintura va ser un èxit de visitants

La tradicional fira comercial, artesanal i de pintura ha arribat enguany a la seva sisena edició.

A diferència dels altres anys, aquesta vegada, va canviar el seu habitual emplaçament del Passeig Romeu al polígon industrial, degut a la problemàtica generada arran de la represa dels treballs de construcció de la línia de les Gavarres.

L'Ajuntament va considerarar oportú canviar la ubicació de la fira i convertir-la en un acte més de reivindicació festiva en contra de la línia de les Gavarres.

Varis comerços del poble, varen exposar les seves mercaderies i es va fer una de les trobades de puntaires més importants en quant a participació. Des de l'Ajuntament es va agrair la participació de les puntaires amb el lliurament d'un clavell. La Colla Gegantera de Llagostera, també va ser present a la fira. A la fira hi varen participar més d'un miler de persones.

Exposició "Coneguem les Gavarres"

Marc Sureda

Visitants de l'exposició el dia de la inauguració, al local social de "La Caixa"

L'exposició itinerant "Coneguem les Gavarres", va visitar Llagostera el passat mes de novembre.

L'exposició, organitzada pel Consorci de les Gavarres, tenia com a objectiu difondre els valors ambientals i culturals del massís de les Gavarres.

A part de l'exposició de plafons amb textos i fotografies del massís, es va fer una sessió demostrativa d'encesa de foc i construcció d'eines prehistòriques.

L'exposició va romandre oberta al públic els dies 3, 4, 10 i 11 de novembre al local Social de "La Caixa".

UNIÓ DE BOTIGUERS. LLAGOSTERA

Aquest Nadal compra a on vegis aquest anagrama de la Unió de Botiguers de Llagostera i guanya premis per valor de 1000 euros (166.386 ptes)

Per Nadal fem poble...

I tu?

I Open de Tennis Mas Tarré

Durant el passat mes d'agost es va celebrar a les instal·lacions de La Canyera el primer Open de Tennis Mas Tarré.

Es van inscriure 13 participants en la categoria masculina. El torneig es va jugar en dos grups tipus lliga i els dos primers de cada grup van jugar el *play-off* final. Aquests són els resultats del torneig:

Campió: Fèlix Pallarols
Sots-Campió: Salvador Camprubí
3r. Lloc: Francesc Nuell
4rt. Lloc: Quim Cassoles.

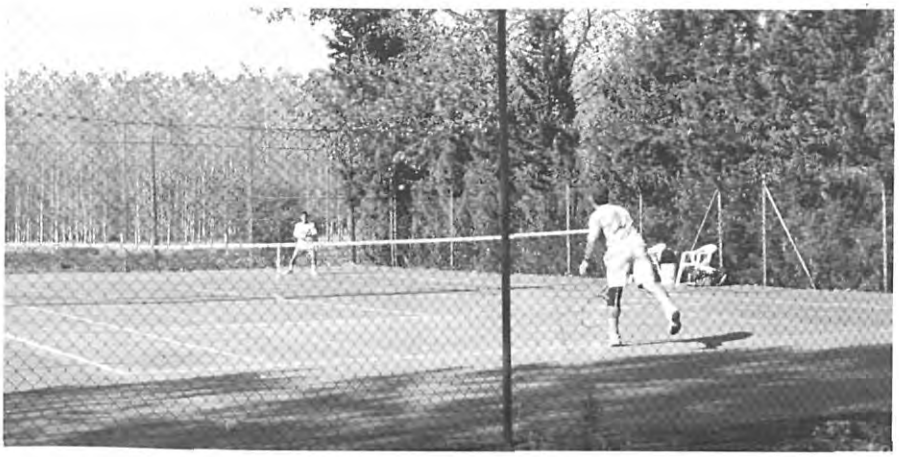

Els premis es van lliurar en un sopar el diumenge dia 26 d'agost al restaurant Mas Tarré.

L'organització felicita a tots els inscrits per la seva participació i el compliment de l'ordre de joc, i animem des d'aquí que en el proper torneig la inscripció sigui més nombrosa per poder incloure més categories.

Festa dels 60

La festa dels 60 anys fou celebrada el 23 de novembre. 48 persones nascudes el 1941 amb les seves respectives parelles es trobaren al matí a l'església de la població, amb llocs reservats i adornats per l'ocasió, Cor Parroquial i missa celebrada per mon. Màrius Busquets Jordà (bisbe al Perú). Tot seguit es va fer un dinar amb la brillant actuació del mag Eduard Juanola.

També del 10 al 14 d'aquest mes un grup de 8 parelles viatjaren a Mallorca.

A tots, Moltes Felicitats!!!!!!!

Foto Kim

Activitats i cursets

Tallers d'iniciació al dibuix i a la pintura, tast de vins, jardineria pràctica, punta al coixí, català, ioga, gimnàs, cuina natural i vegetariana, Country, creativitat i sardanes són alguns dels cursets programats per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Llagostera.

Com cada any, l'Ajuntament ha organitzat varis cursets per a la temporada 2001-2002 amb la voluntat d'oferir certes activitats que contribueixin a difondre les arts i la cultura entre els llagosterencs.

Enguany, el curs de música i ball de Country ha estat un dels que ha tingut més acceptació.

El curs de Country va començar el passat 1 d'octubre i s'ha fet tots els dilluns de 9 a 10 del vespre al gimnàs del CEIP Lacustària.

Llibret editat per l'Ajuntament amb els diferents cursets i activitats

Tast de vins

Introduir-se al fabulós món de la degustació de vins. Aquest era l'objectiu bàsic del curs de tast de vins nivell I. Els llagosterencs matriculats a aquest curs, varen aprendre a gaudir i a apreciar les qualitats d'un vi. El curs estava estructurat i dividit en tres sessions, teòrico-pràctiques: La degustació, la vinificació i el consum. Durant les tres sessions del curs, els participants varen degustar vins blancs, rosats i negres. El curs es va fer els dies 5,6 i 7 de novembre al local Social de "La Caixa" i les lliçons varen anar a càrrec del professorat de l'Escola de Tastavins del Gironès, enòlegs i membres adscrits a Mestres Tastavins de Catalunya. Per als més experts en la temàtica, o per aquells que varen voler aprofundir en els coneixements adquirits en el primer curs, també es va fer un segon curs de tast de vins. En aquest segon nivell del curs, es varen tractar els vins de la Península Ibèrica, d'Europa i els vins escumosos i les diferents denominacions d'origen. El curs va acabar el dia 28 de novembre amb un tast de Champagne i cava "spumanti".

Laits

Country

Un dels cursets amb mes èxit d'enguany ha sigut el curs de "Country". Unes 30 persones de totes les edats es van iniciar en aquest popular ball americà. Les classes es varen fer al gimnàs del CEIP Lacustària. Lluís Mediana i Elisa Muñoz van ser els professors del curs que va començar el dia 1 d'octubre i va finalitzar el passat 17 de desembre.

Laits

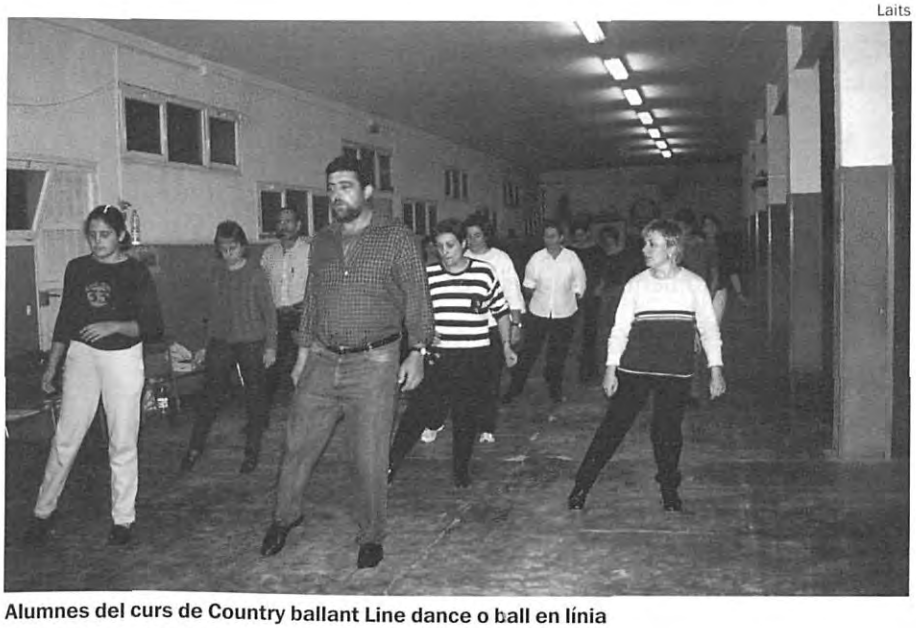

Alumnes del curs de Country ballant Line dance o ball en línia

Restauració

L'art de la restauració del mobles. L'aula de l'Escola de Belles arts va acollir el curs d'iniciació a la restauració de mobles de fusta. El curs va començar l'1 d'octubre i va acabar el 17 de desembre. Els participants varen aprendre d'una forma pràctica els processos bàsics emprats en la restauració.

Laits

Activitats de Nadal

PASTORETS

CASAL PARROQUIAL LLAGOSTERENC
Dies: 26 de desembre, a les 17 h.
29 de desembre, a les 22 h.
30 de desembre, a les 17 h.
Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc
Direcció: Francesc Pujadas
Codirecció: Jordi Llinàs i Oriol Cortés
Col·labora: Ajuntament de Llagostera

CAGATIÓ

Dia: dilluns, 24 de desembre
Hora: A partir de les 17 h.
Podeu participar trucant a Llagostera Ràdio, al telèfon 972830212
Organitza: Llagostera Ràdio

BALL DE NIT DE NADAL

Dia: dilluns, 24 de desembre
Hora: 1'30 h. matinada, després de la Missa del Gall.
Lloc: Edifici Polivalent
Organitza: Penya Barcelonista de Llagostera

QUINES

QUINES DEL CASINO LLAGOSTERENC
Dies: 15 de desembre, a les 19 h.
22 de desembre, a les 19 h.
29 de desembre, a les 19 h.
Lloc: Casino Llagosterenc (Cafè)
Organitza: Casino Llagosterenc

LA QUINA DEL PERNIL DEL CLUB HANBOL LLAGOSTERA
Dies: 22 de desembre, a les 21'30 h.
23 de desembre, a les 20 h.
26 de desembre, a les 20 h.
29 de desembre, a les 21'30 h.
30 de desembre, a les 20 h.
6 de gener, a les 20 h.
Lloc: Bar-Restaurant "El Passeig"
Organitza: Club d'Hanbol Llagostera

QUINES DEL CLUB PATINATGE LLAGOSTERA
Dies: 16 de desembre, a les 18 h.
23 de desembre, a les 18 h.
30 de desembre, a les 18 h.
Lloc: Llar de Jubilats
Organitza: Club Patinatge Llagostera-Patronat Municipal d'Esports.

CONCERT DE NADAL

COR PARROQUIAL LLAGOSTERENC
Dia: dimarts 1 de gener
Hora: a les 20 h.
Lloc: Església Parroquial
Organitza: Cor Parroquial Llagosterenc

22ª. CURSA POPULAR DE SANT ESTEVE

Dia: dimecres, 26 de desembre
Hora: A les 11 h.
Lloc de sortida: Pavelló Municipal d'Esports
Organitza: Club d'Atletisme Llagostera i Patronat Municipal d'Esports

BALL DE REVETLLA DE CAP D'ANY

Lloc: Edifici Polivalent
Hora: A partir de les 12 h. de la nit
Dia: 31 de desembre del 2001
Organitza: La Comissió de Festes

RECOLLIDA DE CARTES ALS REIS

Espectacle infantil a càrrec del grup d'animació QUINA XERINOLA.
Dia: dissabte, 29 de desembre
Hora: 11,30 h.
Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc

A continuació els patges reials recolliran les cartes dels nens i els lliuraran un petit obsequi.
Cal escriure al dors de la carta el vostre nom complert i la vostra adreça, el més clar possible !!!

Organitza: Comissió Infantil i Àrea de Festes de l'Ajuntament

CAVALCADA DE REIS

Dia: dissabte, 5 de gener
Hora: 19 h.
Sortida de la cavalcada: Edifici Polivalent
Organitza: Comissió de Reis i Àrea de Festes de l'Ajuntament (programa a part)

TALLER INFANTIL DE NADAL

Tallers de manualitats, explicades de contes, jocs d'imaginació, titelles, teatre, maquillatge... i tot l'ambient de les festes de Nadal.

Places limitades a 40 persones.
Per a nens i nenes de **P-4** fins a **4rt. de Primària**.
Dies: 22, 24, 27, 28, 29 i 31 de desembre i 2, 3, 4 i 5* de gener
Horaris: de 11 a 2 del migdia i de 4 a 7 de la tarda
Lloc: Local Social "la Caixa"
Preu: 500 ptes. l'entrada
* El dia 5 de gener només estarà obert al matí

EXPOSICIÓ DE VESTITS DE NÚVIA

Lloc: Sala de Plens de l'Ajuntament
Organitza: Àrea de Cultura de l'Ajuntament

L'exposició estarà oberta els dies 25, 26, 29 i 30 de desembre i 1 de gener.
Horari: de les 18 h. a les 21 h. del vespre

RECITAL DE CANÇONS DE NADAL

Recital a càrrec del grup *Camerata de Cançó Tradicional*

Dia: diumenge, 23 de desembre
Hora: a les 12 del matí
Lloc: Teatre Casino Llagosterenc
Organitza: Casino Llagosterenc
Col·labora: Ajuntament de Llagostera

TORNEIG DE BÀSQUET 3X3

Dia: dissabte, 29 de desembre
Hora: a partir de les 9 h. del matí fins a les 21 h. del vespre.
Lloc: Pavelló Municipal d'Esports
Organitza: Club Bàsquet Llagostera-Patronat Municipal d'Esports

EL TERMENAL DE LLAGOSTERA

Presentació del 3r. llibre de Crònica EL TERMENAL DE LLAGOSTERA de Marta Albà i Espinet i Lluís Torres i Llinàs.

Dia: divendres, 21 de desembre
Hora: a les 20 h.
Lloc: Sala de Plens de l'Ajuntament
Organitza: Àrea de Cultura de l'Ajuntament

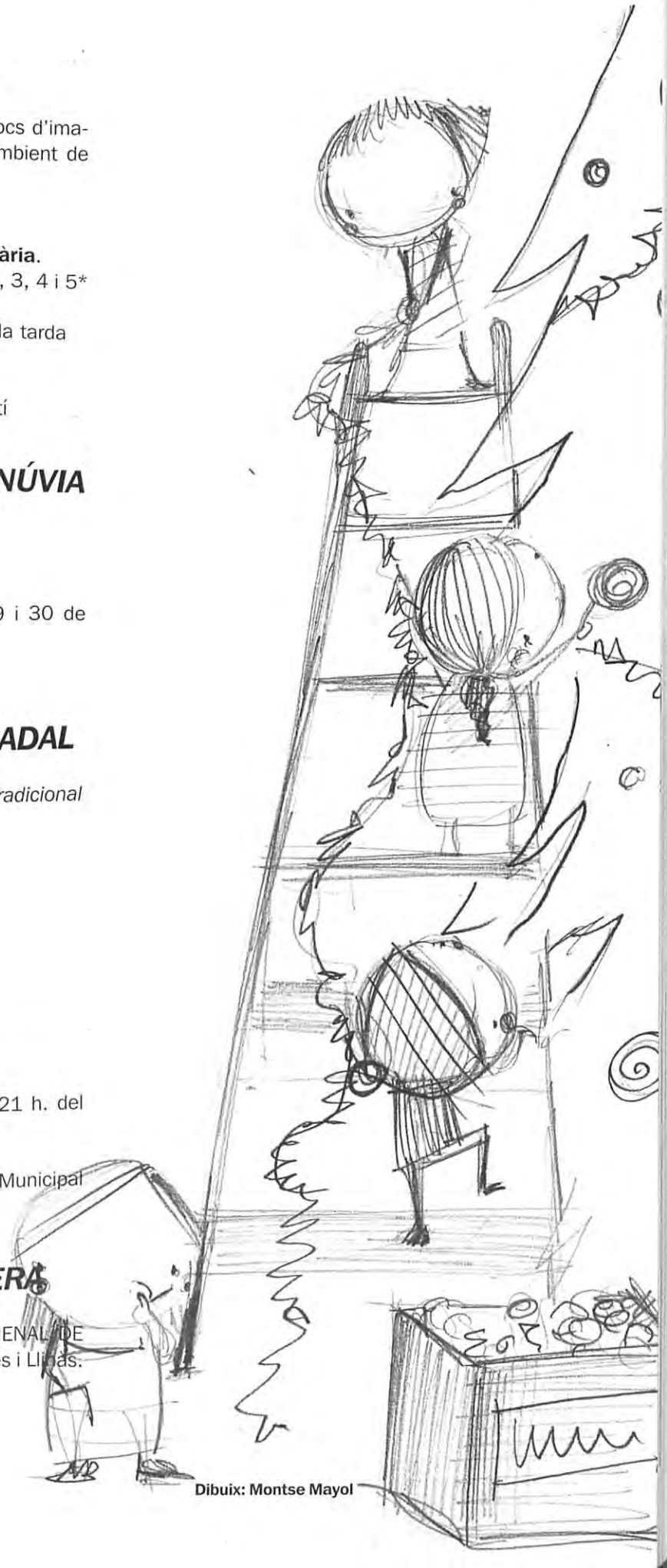

Dibuix: Montse Mayol

DPC

PROJECTE I FABRICACIÓ D'ENVASOS PER LES INDUSTRIES ALIMENTARIA, COSMÈTICA i FARMACÈUTICA

TRANSFORMACIÓ DE PLASTICS

INJECCIÓ
COMPRESSIÓ
EXTRUSIÓ
BUFAT

DECORACIÓ

SERIGRAFIA
TERMOGRAVAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ,S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/. CAMPRODÓN,55 TEL. .(972) 83 00 25
FAX .(972) 83 07 59
E-Mail: dpcsa @ nexo.es

ESTETICISTES
Donna's
Dolors Pico

COSMACTIVE
METHODE CHOLLEY

. Tractaments facials i corporals
. Depilació a la Cera (un sol ús)
. U.V.A. (Solàrium)
. Manicures i Pedicures
. Permanent i tint de pestanyes
. Cursos personalitzats d'automaquillatge

Bones Festes!

Comte Guifré, 11 - Tel. 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes

us desitja
Esports Pujolràs
i pensa que un bon regal trobaràs a Esports Pujolràs.

C/. Joan Maragall, 18. Apartat 14
17240 LLAGOSTERA (Girona)

EDUARD GALOBARDES
ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interesants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera.
Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Llagostera rechaza el convenio que propone la Generalitat para desncallar la línea de Les Gavarres.
(El País, 6 de setembre del 2001)

La Línia d'alta Tensió per decret:
(El Punt, 26 de setembre del 2001)

Viutanta mossos protegeixen les obres de la línia de Fecsa:
(Diari de Girona, 27 de setembre del 2001)

Pomés justifica la presència de mossos i Comas (CiU) la critica.
(Diari de Girona, 27 de setembre del 2001

Pulso de alto voltage. (Fecsa-Endesa desoye la orden municipal de paralizar la línia de les Gavarres).
(La Vanguardia, 28 de setembre de 2001)

Justícia diu que la decisió de la Generalitat en la línia és superior a Llagostera.
(Diari de Girona, 6 d'octubre del 2001)

Llagostera tindrà una llar per a persones amb discapacitat.
(Diari de Girona, 6 d'octubre del 2001)

La Fiscalia investigarà la línia de les Gavarres si li porten proves de delicte.
(Diari de Girona, 10 d'octubre del 2001)

Tres avaries deixen sense llum 7.500 clients, tot i que fa 18 dies que funciona la línia de les Gaverres.
(El Punt, 19 d'octubre del 2001)

Carreteres aprovarà la variant de Llagostera que defensa Postigo.
(Diari de Girona , 22 d'octubre del 2001)

Sanitat mantindrà l'ambulància a Llagostera fins al setembre del 2002.
(Diari de Girona, 24 d'octubre del 2001)

L'alcalde de Llagostera presenta públicament l'alternativa a l'actual traçat de la línia de les Gavarres.
(El Punt, 25 d'octubre del 2001)

Un regidor de Llagostera, únic candidat a substituir Mart en la presidència de la JNC.
(El Punt, 28 d'octubre del 2001)

Patinatge: el Llagostera i el Maçanet Subcampions estatals de conjunts.
(El Punt, 30 d'octubre del 2001)

El CP Llagostera, el PA Maçanet i el Girona CH aniran a l'Europeu de grups.
(Diari de Girona, 30 d'octubre del 2001)

El 76% dels lectors aproven Postigo en la crisi de la línia.
(Diari de Girona, 30 d'octubre del 2001)

El president de Fecsa-Endesa demana a Postigo que dimiteixi.
(Diari de Girona, 31 d'octubre del 2001)

L'exposició " Coneguem les Gavarres " visita Llagost
(Diari de Girona, 5 de novembre del 2001)

Jutgen l'acusat de contraban de Caliquenyos.
(Diari de Girona, 14 de novembre del 2001)

Atrapen el suposat atracador que el febrer va ferir d'un tret una empleada bancària a Llagostera.
(El Punt, 14 de novembre del 2001)

Els vuit llagosterencs afectats pel traçat alternatiu acusen Lluís Postigo de presentar-lo massa tard.
(El Punt 14 de novembre del 2001).

BON NADAL !

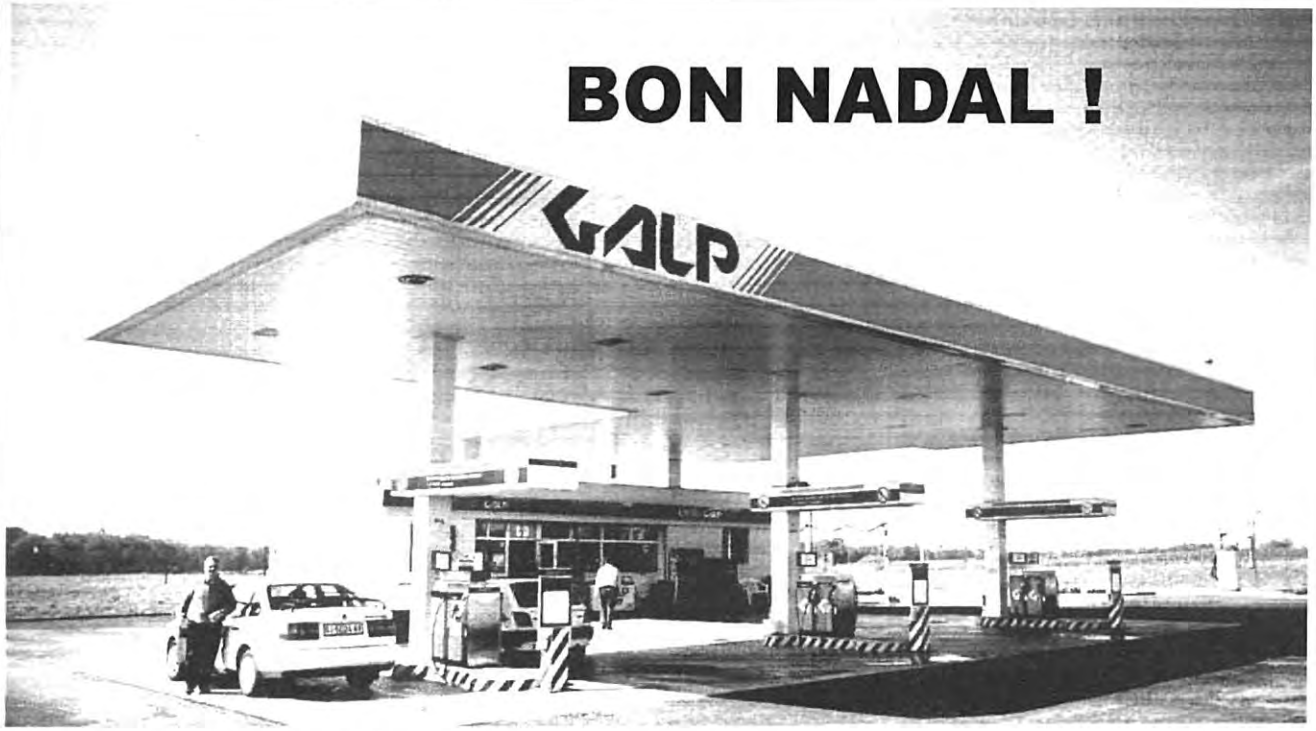

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

24 *HORES*
AL SEU SERVEI

Bones Festes a tots!

PUB L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 80 53 97

Hospital Residència Josep Baulida

Activitats

14 d'agost de 2001: Tossa de Mar

Els avis varen fer una visita turística a Tossa i varen poder fer un gelat a primera línia de mar.

22 de setembre de 2001: Marineland

El mes de setembre varen anar a Palafolls a veure l'espectacle de dofins, foques marines i papagais d'aquest parc aquàtic.

Allà mateix varen berenar les galetes i les begudes que s'havien emportat.

30 de setembre: Fira Artesanal i Comercial

Els residents també varen poder assistir,, a la Zona Industrial a la Fira i a les altres activitats que s'hi varen fer: sardanes, gegants i... protesta per la línia de les Gavarres.

7 d'octubre de 2001: Festa de la Tercera Edat

Els avis que varen voler també varen assistir a la festa que es fa cada any en homenatge a la Tercera Edat, amb missa, actuació musical al Teatre del Casino i dinar i ball a l'edifici polivalent.

Totes aquestes sortides tenen la col·laboració dels voluntaris de Creu Roja, que fan el transport amb un vehicle adaptat.

10 de novembre de 2001: Castanyada

El Grup Excursionista Bell-Matí va fer possible que tots els residents puguessin celebrar la festa de Tots Sants amb castanyes i panellets. Els panellets ja varen arribar bons i fets per una mestressa de casa voluntària, però les castanyes es varen torrar a la terrassa de la residència per fer una mica més d'ambient de tardor.

Llagostera Ràdio

No et podràs avorrir

Marc Sureda

Salutacions des de Llagostera Ràdio on et convidem que comprovis les nostres novetats. Des de fa ja un temps estem experimentant amb el nou sistema d'automatització per ordinador, que ens permetrà en breu, elaborar una programació molt millorada on inclourem seleccions musicals per franges horàries que representaran diferents estils musicals. També creiem adequat, ara que ens és possible; repetir alguns programes emesos en directe en altres franges horàries i dies perquè no te'ls puguis perdre o senzillament perquè et ve de gust tornar-los a escoltar.

A part d'aquestes novetats en el sistema d'emissió i en la programació, et convidem a escoltar dos programes joves que s'emeten consecutius els dissabtes a la tarda. El primer s'emet de les 17 a les 19 h i porta per nom SESSION CLUB. El porten a terme un grup de nois de Cassà de la Selva i Llambilles encapçalats per en Lluís, l'Alex i en Gerard. El programa consta de dues parts, la musical i la humorística. A la primera hora l'Alex, que fa la funció de dj; et farà vibrar amb les millors novetats de la música electrònica i de ball, en sessió. En Gerard i en Lluís per la seva part, et presenten el concurs de la setmana on pots participar i guanyar increïbles obsequis. A la segona hora l'ambient es comença a escalfar, i és quan en Lluís i en Gerard engeguen motors per parlar de temes d'actualitat, d'esports, personatges famosos, etc. En tot moment la música de l'Alex acompanya la paraula i fa d'aquest programa una interessant barreja.

El segon programa que et presentem és el més nou de la casa i porta per nom CUL DE SETMANA. Lleva 84 et convida a escoltar un atrevit i elaborat programa d'humor propi, sempre amb l'ànim d'innovar. CUL DE SETMANA et convida a repassar tot allò esbravat de la setmana acompanyat d'increïbles personatges, de tres presentadors i diversos col·laboradors. Els continguts són d'allò més variats, fragmentats en diferents seccions on s'ofereix desinformació, crítica i moltes vivències. També, en aquest programa pots participar-hi i guanyar interessants premis. Lleva 84 et convida a visitar la seva plana web a www.lleva84.net i a col·laborar mitjançant l'e-mail culdesetmana@lleva84.net. El pots escoltat tots els dissabtes de les 19 a les 21 h.

Aquestes són les propostes que et fem des de Llagostera Ràdio, t'animem perquè ens truquis per col·laborar en els programes a través del 972 83 02 12, i si t'agrada el món de la ràdio i tens empenta i ganes de venir a treballar amb nosaltres, t'animem perquè t'hi apuntis! Informa't a www.llagostera.com/radio

Llagostera Ràdio

Casal Parroquial Llagosterenc

Joan Turón Rabassedas moria el passat dia 4 de novembre del 2001, víctima d'accident laboral, tenia 52 anys. El poble de Llagostera perdia un dels seus homes més eficients i entranyables. Era enemic de tota ostentació o lluïment, i en canvi sempre estava a punt per donar un cop de mà quan fes falta. Intervenia en les moltes activitats en la vida del poble, sobretot en el referent a la vida sociocultural.

Membre i expresident del Grup Excursionista Bell-Matí, fou president durant molts anys del Casal Parroquial, responsable durant temps de la delegació de l'Hospitalitat dels malalts de Lourdes, membre i expresident de l'APA del col·legi del Carme i col·laborador de l'Institut. Era sempre l'amic incondicional, prompte a qualsevol favor.

Era una persona estimada al poble pel seu caràcter obert, tolerant, acollidor; fàcil a l'amistat; cor generós, sempre a punt per qualsevol favor, disposat a un "sí" per a tota cosa bona.

El seu treball -serraller- fet amb prestigi i expert en l'art d'elaborar la forja, en són les mostres d'obres artístiques exposades. Fidel complidor del seu deure.

Era diligent i abnegat per a la família, bon espòs i bon pare, donant sempre prioritat, per damunt de tot, al bé de la llar.

El Casal Parroquial trobarà a faltar un puntal ferm, d'una manera especial en l'activitat del teatre i molt en concret en els Pastorets i la Passió. No obstant això, la seva traça artística el portà a tenir uns bons deixebles, que d'ara endavant en prenen el relleu.

Tots recordarem en Joan com l'home patriarca, amb la seva barba, el to serè i equilibrat, que infonia respecte i autoritat afable. Exigent amb si mateix i condescendent amb els altres. El seu buit tardarà a omplir-se.

Reposi en pau, en la pau dels justos.

La junta del Casal Parroquial

Joan Turon amb alguns dels seus companys del Casal Parroquial Llagosterenc

Biblioteca Julià Cutillé

El Nadal és temps de cantar cançons, fer pastissos i jugar amb la família. Per això us donem unes quantes idees. Si en voleu més tenim més llibres relacionats amb el Nadal.

Que us agradi i Bones Festes

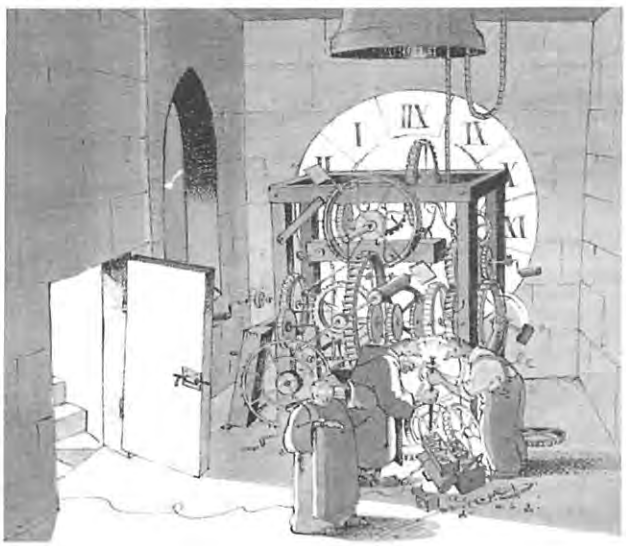

LES DOTZE VAN TOCANT

Les dotze van tocant, ja és nat el Déu Infant,
Fill de Maria.
El cel és estrellat, el món és tot glaçat,
neva i venteja
La Mare i el Fillet estan mig morts de fred,
Josep tremola.
Josep, a poc a poc, encén allà un gran foc
i els àngels canten.
Per ço tots van cantant: Ja és nat el Déu Infant,
Fill de Maria.

"Cançoner de Nadal". La Galera.

PASTÍS DE NADAL

INGREDIENTS

- 2 ous
- ½ pot de iogurt d'oli
- 1 iogurt de llimona
- 3 pots de iogurt de farina
- 2 pots de iogurt de sucre
- suc de llimona i una mica d'escorça ratllada
- 2 cullerades rases de llevat

PER LA CAPA

- 75 grams de mantega
- 150 grams de sucre de llustre
- 1 o 2 cullerades de llet
- 2 cullerades de cacau en pols
- lacassitos i fideus de xocolata

Si aboques la pasta en un motllo en forma de cor o en forma d'arbre i ho adornes amb lacassitos i fideus de xocolata, et quedarà bonic així.

ELABORACIÓ

1. En un bol, aboca-hi el iogurt, el sucre i els ous. Barreja-ho amb la batedora

2. Afegeix-hi la farina, a poc a poc, perquè no faci grumolls, el llevat i l'oli

3. Continua treballant amb la batedora fins a aconseguir una pasta fina

4. Aboca la pasta en un motllo untat amb mantega i enfornar-ho durant 40 minuts

5. Per a la capa: Posa mantega a trossets en un bol. Aixafa-la amb una cullera de fusta fins que estigui cremosa

6. *Afegeix-hi el sucre de llustre i el cacau en pols a poc a poc i després la llet*

7. Talla el pastís pel mig i farceix-lo amb una part d'aquesta preparació

Bosch, Magda. "Com es fan? Postres"

JOC DE NADAL

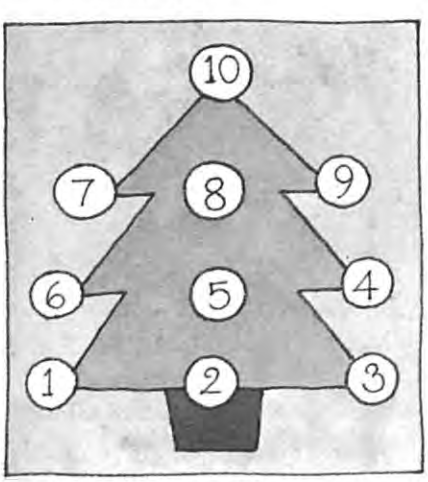

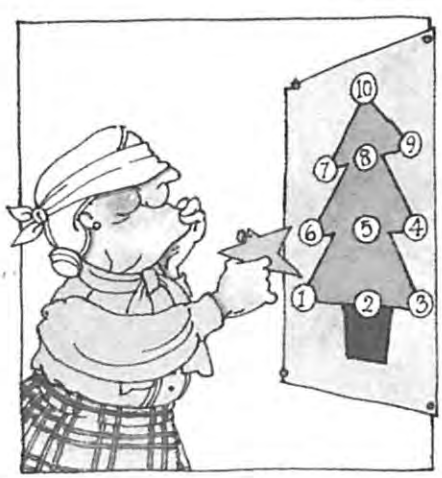

Bird, Malcolm. "El llibre de Nadal"

Llar d'infants El Niu

Què hem de tenir en compte a l'hora d'escollir una joguina

Per una banda, és molt important tenir en compte l'edat i el nivell de maduresa de l'infant; així com també les seves preferències i gustos.

Per altra banda, cal tenir present que és a partir del joc que el sistema nerviós del nen madura, fet que li permet iniciar els seus aprenentatges. Amb les joguines, el nen te l'oportunitat d'observar, tocar, manipular i experimentar per ser capaç d'estructurar el seu coneixement del món més proper. A més, el joc li permet descobrir altres infants i afavoreix les seves relacions amb els adults.

L'adult és qui ha de posar a l'abast dels infants les joguines i el material lúdic adients a les seves necessitats.

És recomanable que les joguines NO siguin:

-SOFISTICADES: ja que obliguen el nen a jugar-hi amb l'única finalitat per la qual han estat pensades. Això el priva d'unes vivències que no podrà experimentar fàcilment (manipular lliurement, muntar i desmuntar, fer hipòtesis, provar, transformar, etc.). Fan perdre activitat i creativitat.

-BÈL·LIQUES: perquè estimulen l'agressivitat i introdueixen esquemes de raonament tan simplistes com "bons i dolents", "'oprimits i poderosos". Aquesta visió del món porta a resoldre els conflictes per la força i no pel diàleg o la comunicació entre les persones. Es dóna la idea que l'assassinat és lícit i, en el fons, es mostra un menyspreu per la vida. La mort passa a ser un element del joc.

-SEXISTES: ja que el sexe no ha de ser un condicionament a l'hora de triar una joguina; el nen de manera espontània no estableix diferències en aquest sentit, sinó que és l'adult qui les provoca.

-AïLLADORES DELS ALTRES: perquè només permeten la intervenció individual, provocant que el nen passi hores i hores tot sol, perdent el sentit de comunicació, de col·laboració i de compartir els jocs.

En canvi, hi ha altres tipus de joguines adequades a cada edat, que ajudaran a l'infant a desenvolupar la seva personalitat, a relacionar-se, a comunicar-se, col·laborar i compartir, i que no li estimularan comportaments agressius. De manera que l'infant podrà anar creant un ambient harmònic favorable, no només pel seu desenvolupament personal sinó també pel d'un món amb menys violència i més comunicació.

Grup d'educadores

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans
CODINA
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

L'ESTIL
moda
Bones Festes !
Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Impremta
NONELL
Tel. 972.83.00.45 Fax: 972.80.54.94
C/ Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.
Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal
17240 - LLAGOSTERA
Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

FERROS FORJATS
JOSEP AIGUABELLA
CARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA
* * *
Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70
Bon Nadal ! 17240 LLAGOSTERA (Girona)

L'Àgora
Us desitja un bon Nadal!
Centre Educatiu
Carrer Girona, 31
Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

JOSEP ALBERTÍ GÜELL
PINTOR
Us desitja un bon Nadal !
C/ Catalunya, 18
Telèfon 972 46 16 20 17244 CASSÀ DE LA SELVA

Josma
pintura ··· decoració
JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA
LLAGOSTERA
Tel 80 52 08 - 46 35 78

G.E. Bell Matí

Caminada Llagostera-La Bisbal. Memorial Isabel Vilà

Marc Sureda

Alguns participants de la caminada al moment de la sortida

Isabel Vilà i Pujol, va ser una Llagosterenca dedicada a l'ensenyament i coneguda com a primera dona sindicalista de les comarques gironines. Un dels fets més destacats que va protagonitzar va tenir lloc el 6 d'octubre de 1869, quan va participar en el "Foc de la Bisbal", realitzant una marxa amb altres persones, des de Llagostera fins a La Bisbal, per tal de participar en la revolta que tingué lloc per defensar la República Democràtica Federal. La revolta va enfrontar les tropes del governador militar de Girona amb una força republicana d'uns 2.000 homes arribats dels pobles veïns de Sant Feliu, Palamós, Palafrugell, Castell d'Aro, Llagostera i la Bisbal, que s'havien fet forts a la capital del Baix Empordà. Hi hagué forts enfrontaments, fins que Pere Caimó, diputat que havia proclamat la República Democràtica Federal, caigué presoner, fet que dissolgué la força revolucionària.

En memòria de la gesta protagonitzada per l'Isabel Vilà, el passat 7 d'octubre, es va dur a terme la II Caminada Llagostera – La Bisbal. La idea de fer-li un memorial va sorgir d'en Francesc Ferrer, juntament amb altres persones de Girona. Aquests, varen convocar una reunió amb els representants de les colles excursionistes dels llocs per on l'Isabel havia fet la seva caminada, per tal de trobar l'hipotètic itinerari que ella utilitzà.

La ruta, seguida per uns 40 caminadors de diverses poblacions, va passar pel Pla de Panedes, Mas Boix, El Rocatal, on vàrem esmorzar, Coll del Matxo Mort, Can Siges, Puig de la Gavarra, Castanyeda d'en Genoer, Mas Matas, Font d'en Mercader, Molí d'en Coia, Pont de les Dobles, Can Llobet, Palanca del Daró i La Bisbal. Els més ràpids la varen fer en poc més de 5 hores i els més tranquils varen passar de les 6.

Aquesta caminada, està previst realitzar-la cada any per les mateixes dates que va tenir lloc aquest aconteixament. D'aquest fet, també, se n'ha escrit una obra de teatre que properament es posarà en escena a Llagostera i a La Bisbal.

Joan Sàbat

III Ruta del Molins

El passat 21 d'octubre, el G.E. Bell-Matí, va organitzar la III Ruta pels Molins de Llagostera. Aquest any es va trencar amb la tradició d'anar a visitar els molins del Ridaura per visitar el molí de Can Companyó, que utilitzava l'aigua de la Benuala, i el molí de Can Gotarra, que utilitzava l'aigua de la Gotarra. Del molí de Can Companyó, tot i estar perfectament restaurat, només se n'aprecia la bassa del seu passat moliner. A dins la casa s'hi conserva una part dels mecanisme que servia per obrir el pas de l'aigua. El molí de Can Gotarra, és un molí que ha quedat integrat dins el nucli urbà però encara es pot apreciar el lloc on hi havia la bassa i el camí que seguia aquesta cap a les instal·lacions interiors.

Santi Soler

Arxiu Municipal

El termal de Llagostera de Marta Albà i Espinet i Lluís Torres i Llinàs

El termenal de Llagostera és el fruit d'un treball de recerca en dues direccions complementàries. Per una part la investigació en diferents arxius gironins permet localitzar la documentació i explicar els processos de delimitació i fitació del territori. Paral·lelament l'àmbit de recerca es desplaça sobre el territori per localitzar i catalogar les mateixes fites que segles abans s'esmenten en els documents.

Vols saber

- ..... **quantes fites té el termenal de Llagostera?**
- ..... **on són i com s'hi arriba?**
- ..... **quan van ser fixades?**
- ..... **quines inscripcions tenen?**

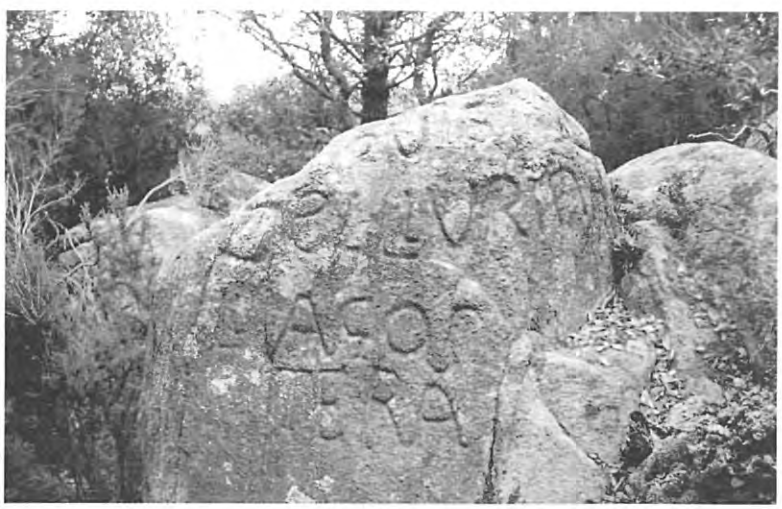

Equip de treball de camp:

Esteve Barceló i Bosch
Josep Jovanet i Rissech
Xavier Nogué i Despuig
Jordi Puig i Roger
Miquel Ramis i Coris
Josep M. Romo i Ruaix

El Pla d'acció Local per a la Sostenibilitat de Llagostera

L'Ajuntament de Llagostera, amb la col·laboració de la Diputació de Girona, està desenvolupant una auditoria municipal i un Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat (PALS).

El mes d'octubre de 2001, LA VOLA que és l'empresa encarregada de la seva redacció, ha iniciat els treballs de redacció del PALS de Llagostera. A partir d'un coneixement integrat dels aspectes ambientals, territorials, socials i econòmics de Llagostera, s'elaborarà el Pla d'Acció Local per la Sostenibilitat (PALS).

El PALS és un pla estratègic que definirà i concretarà les accions a realitzar per situar l'evolució futura del municipi en el camí del desenvolupament sostenible.

L'objectiu final del PALS és ser una eina útil per assolir un municipi econòmicament viable, socialment integrador i que potenciï la conservació i la protecció del medi ambient.

Treballar per un desenvolupament sostenible

Podem definir el desenvolupament sostenible com aquell capaç de fer compatible l'entorn urbà i les activitats que s'hi desenvolupen amb la preservació dels sistemes ecològics. Es tracta doncs d'un desenvolupament que permet millorar la nostra qualitat de vida però també la de les generacions futures.

"...Un desenvolupament que satisfaci les necessitats del present sense comprometre la possibilitat de les futures generacions per satisfer les seves pròpies necessitats..."

Aquest nou concepte de desenvolupament va sorgir a la Cimera de Rio de Janeiro l'any 1992, per trobar solucions a les problemàtiques globals tant a nivell econòmic com social o ambiental. Avui centenars de pobles i ciutats del món, entre elles Llagostera, s'han compromès a elaborar un Pla d'Acció Local que incorpori els principis del desenvolupament sostenible en l'àmbit del municipi.

Fases del PALS

El procés de redacció del Pla d'Acció Local de Llagostera durarà aproximadament 1 any (d'octubre de 2001 a octubre de 2002) i s'estructura en 3 fases de treball:

1- Coneixement de la realitat municipal. Anàlisi dels factors i paràmetres ambientals (els residus, la gestió energètica, la mobilitat, l'aigua...), territorials, socials (educació, sanitat, habitatge, associacionisme i cultura...) i econòmics (el comerç, la indústria, l'agricultura) de Llagostera.

2- Fase de diagnosi municipal. Avaluació dels punts forts i oportunitats, així com els riscos o problemàtiques detectades.

3- Elaboració del Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat (PALS). Pla estratègic amb les actuacions (a curt, mig i llarg termini) que cal dur a terme per assolir la Llagostera del futur.

La participació ciutadana

Durant tot el procés d'elaboració del PALS es vol potenciar molt la participació ciutadana, amb l'objectiu de buscar la corresponsabilitat i la complicitat dels ciutadans en la definició i l'impuls de les estratègies de futur de Llagostera.

Els principals instruments de participació ciutadana del PALS són:

- **Enquesta ciutadana.** Durant la fase de coneixement del municipi (desembre-gener) es farà una enquesta ciutadana a una mostra representativa de la població per tal de conèixer l'opinió dels ciutadans respecte a una colla de temes d'interès.

- **Reunions sectorials.** Durant la fase de coneixement del municipi (febrer-març) s'impulsaran una colla de reunions sectorials (als veïnats, urbanitzacions, agents socials, agents econòmics) per tal de debatre sobre els temes que més preocupen a cadascun d'aquests sectors.

- **Fòrums de debat.** Una vegada es disposi d'una valoració de la realitat municipal (abril) es farà un Fòrum de debat obert a tots els ciutadans de Llagostera (i especialment als agents socials i econòmics) per tal d'opinar i discutir sobre els problemes que té avui Llagostera i fixar les prioritats per tal de millorar el

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA

Ajuntament de Llagostera.
Àrea de Medi Ambient

FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja Bones Festes !

VILANOVA

GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

FINQUES API
Col·legiat 204

Col·legi núm. 134

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doll de sorra abrasiu

Taller
C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Fusteria
ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

Bones Festes a tothom

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

Col·legi Ntra. Sra. del Carme

El dia 17 de setembre, inici del curs escolar, ens trobem tots a la nostra sala d'actes. Comencem a treballar l'eix transversal d'enguany: el civisme.

El nostre lema serà: "Tot el que és bo, s'hauria d'encomanar".

El dia 31 d'octubre, els nens i nenes d'Educació Infantil fan la seva excursió cultural del primer trimestre.

Al matí, participen en un taller al Museu del Cinema de Girona. A la tarda, assisteixen a una representació de titelles a la Devesa.

CEIP Lacustària

Sortida a Bàscara

El dimecres, 31 d'octubre, a les nou del matí, els alumnes de cicle mitjà vàrem anar en un autocar de dos pisos cantant cançons a la granja-escola El Molí de Calabuig. De seguida vàrem esmorzar. Després vàrem anar a buscar llenya amb el carro i una burra que es deia Rufa que sempre la perseguia una gossa que es diu Pita. La monitora era la Mercè. Vam treballar a l'hort amb la monitora Ainoa: vam fer recs, plantar llavors, traginar fems ... i a l'últim vàrem regar.

Al final vam visitar els animals: porcs, cabres, ovelles, conills, paons, gallines, ànecs, oques... Hi havia gats i gossos, també. Més tard, vam dinar i jugar una estona. Al final torràrem castanyes i ens les vam menjar.

3er i 4art cicle mitjà

Sortida a Can Nadal

El dia 26 d'octubre del 2001 els nois i noies de 6é i 5é de Cicle Superior del CEIP Lacustària van anar al bosc de Can Nadal a fer una sortida de convivència. La sortida era de les 10:00 a les 5:00. Els nois havien de fer cabanes i repartir-se el menjar. Les cabanes les havien de fer amb troncs de terra ja que no podien arrencar-los dels arbres.

Els nois i noies havien quedat per netejar el bosc però en veure que ja estava bastant net van optar per netejar cada grup el seu territori. I el bosc va quedar ben net. Després de tota la feinada de construir les cabanes els nois i noies van tenir una estona lliure. Alguns descansaven, altres passejaven i alguns jugaven. Al final de tot, tots els grups van fer actuacions, acudits i van cantar.

La sortida va ser genial!

6è de Primària

Treballem amb materials de rebuig

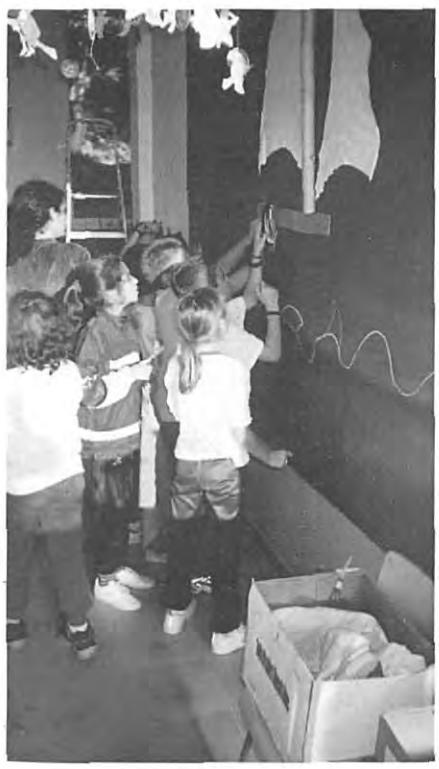

Els nens i nenes de cicle mitjà utilitzem materials de rebuig (cartró, roba, botons, capses de sabates...) per crear una obra nova i decorem el nostre passadís.

Molt camí fet. Molt futur per endavant.

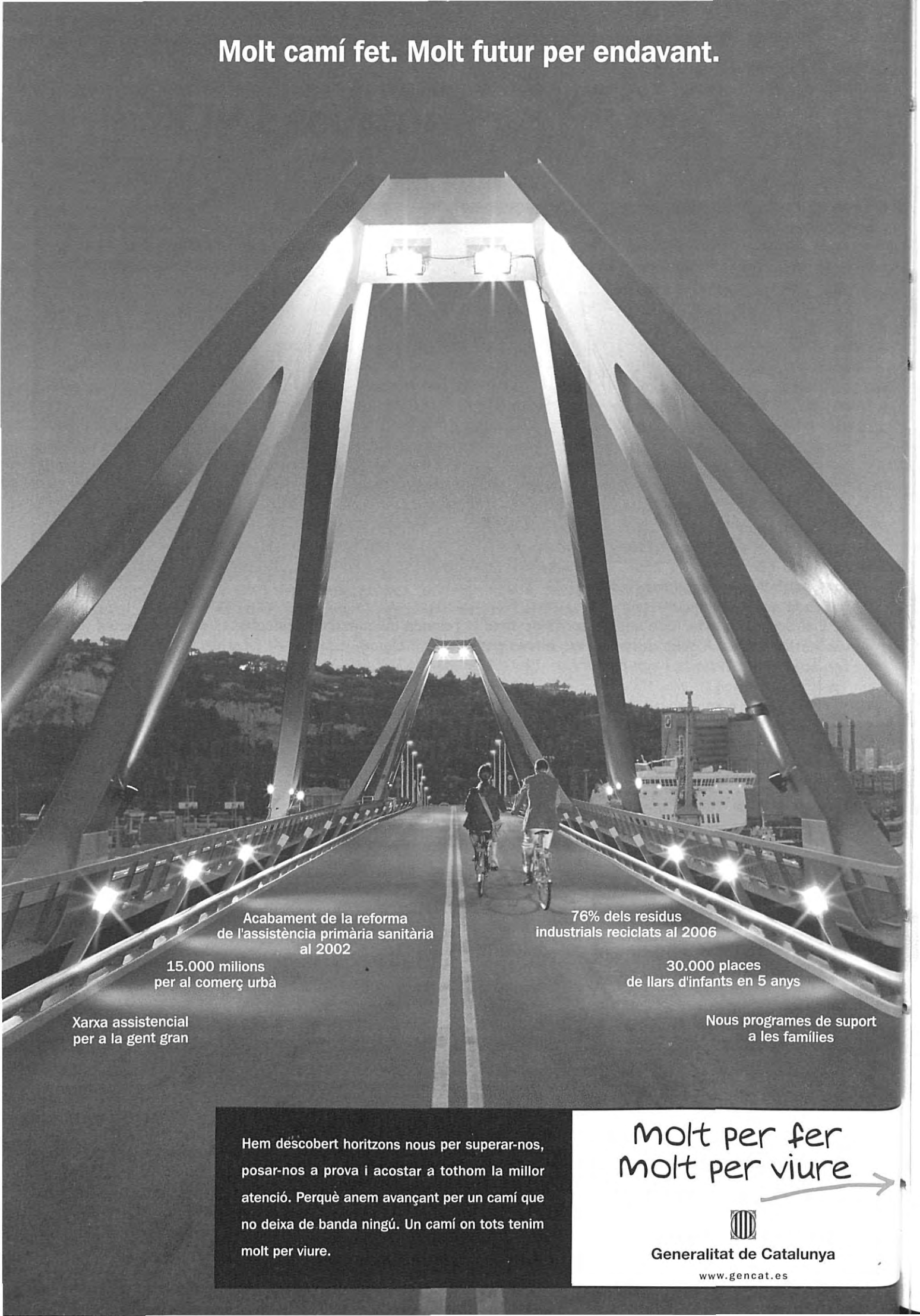

Hem descobert horitzons nous per superar-nos, posar-nos a prova i acostar a tothom la millor atenció. Perquè anem avançant per un camí que no deixa de banda ningú. Un camí on tots tenim molt per viure.

molt per fer
molt per viure

Generalitat de Catalunya

www.gencat.es

Elecció de la portada del Butlletí número 24

Per segon any, el Butlletí ha demanat als nens i nenes del poble que realitzin una portada. Aquest any, el curs triat ha estat 1r d'ESO i el quadre escollit "Les senyoretes d'Avignon" de Picasso. En aquestes pàgines reproduïm les obres finalistes, el guanyador ja l'heu vist a la portada.

Amine Boukabous

Cristina Mir

Sandra Font

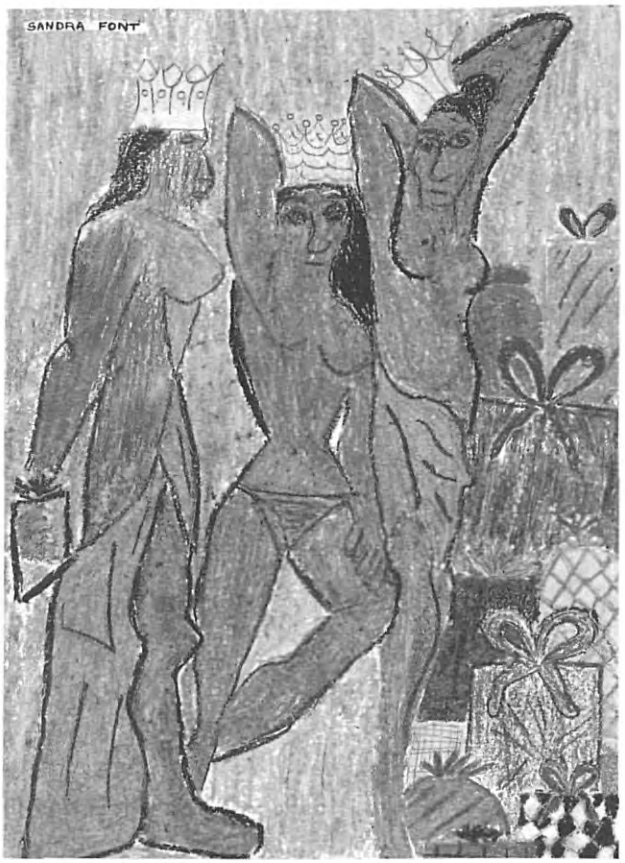

Sandra Masdevall

Centre de loga GRISELDA

Ioga - Relaxació - Gimnàstica correctiva

MATRÍCULA OBERTA
PLACES LIMITADES

Horaris
matí i tarda

- Mals d'esquena, musculars i articulacions.
- Insomni.
- Estrès.

Informació 972 - 83 07 27

Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES i ACCESSORIS

motos jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

bar musical

l'escàndol

C/Colom, 5
Llagostera
972 83 06 17

El millor house del moment.

MTB

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

- Laboral
- Fiscal
- Jurídica
- Comptable
- Assegurances
- Finques

Bon Nadal!

17240 LLAGOSTERA (Girona)
Plaça Barceloneta, 8
Tels. 972 83 03 62 / 972 83 18 18
Fax. 972 80 52 30

Multa i arrest domiciliari imposat pel batlle

El 25 d'abril de 1752 a les deu de la nit, Vicens Buada, Batlle del castell, terme i baronia de Llagostera, escollit per aquell bienni pel Duc de Medinaceli, Marquès d'Aitona, juntament amb els regidors Joan Bassets i Vicens Noguera i Prats i acompanyats de gent armada, va dirigir-se a la casa de Joan Prats, carreter.

Essent davant la porta, el batlle va trucar tres vegades tot dient: "Joan Prats, obre la porta al senyor marquès!". Veient que no responia ni obria la porta, Joan Bassets va ser qui va trucar tres vegades tot dient: " Joan Prats, obre la porta al Rei!". Després de l'últim cop, Prats va respondre que ja baixava a obrir-la. Tan bon punt va obrir, el Batlle va dir a la gent armada que es col·loquessin a la porta i no deixessin sortir ningú, que ell junt amb Narcís Barti, porter reial i nunci de la mateixa baronia, volien escorcollar tota la casa. En aquest reconeixement només hi van trobar la família que habitava a la casa. Mentre, Esteve Aymerich, jornaler i veí de Prats, havia estat pres per uns altres guardians que el batlle havia manat posar a la porta falsa o del darrere. Van agafar-lo quan s'escapava de la casa junt amb altres, que van poder fugir.

El batlle va col·locar Prats i Aymerich cara a cara tot preguntant-los: "Perquè es reunien i qui eren els que han fugit?".

Ambdós van respondre que per ara no ho volien dir i que ho dirien quan convingués.

Vista la negativa a contestar-li, els va imposar una multa de 25 lliures a cada u, a més d'un arrest domiciliari.

D'aquesta manera va acabar aquella inspecció de nit, de moment, ja que era molt possible que tingués alguna transcendència més endavant.

Per l'hora que van decidir sorprendre'ls allà reunits, les deu de la nit del mes d'abril, costa poc imaginar l'efecte que devia fer la comitiva - il·luminats amb alguna torxa -, i trucant repetidament la porta. El trajecte que van fer fins a arribar a la casa de Joan Prats era molt curt, ja que estava situada just al final de l'actual carrer Processó on empalma amb l'Olivareta. Aquesta casa ja no existeix, ara hi ha un petit jardí en el seu lloc.

L'any 1691, quan Llàtzer Francesc –adroguer- va comprar un tros de terra amb un pou a Ignasi Pujol de Barcelona –procurador i administrador del baró del castell de Llagostera, Guillem Ramon de Montcada-, el van autoritzar , quan fes construir la casa, a arrimar-la a la muralla. Aquesta casa havia de fer-se dins un termini màxim de quatre anys.

Quan la casa que habitava Esteve Aymerich, al mateix carrer, era la que està situada sota la mateixa casa-castell, avui Ajuntament.

Josep Cantó i Antoni Mascort

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.
Servei de Grua Permanent
17240 - LLAGOSTERA
Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Transports
PAYRET
Bon Nadal
Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA
A Barcelona:
C/ Pamplona,62-64
C/ Àlaba, 51

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel S.C.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Desitja a tothom Bones Festes !

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal·lacions de gas i les revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

Mas Maiensa
vivers
jardineria

V. Bruguera 7
17240 LLagostera Girona
Tel 972 83 07 45

IMPREMTA OFFSET TIPOGRAFIA
Rodas

Camprodon, 24
Telèfon i Fax: 83 02 10
LLAGOSTERA

LOVERAS

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

Llibreria - Material escolar

Bones Festes !

RAMONA FRIGOLA

C/ Ganix, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

Menjars i Vins

Cal Degollat

Telf 972831125 / 972830129
C/ Sant Feliu, 55 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Sara

Merceria - Perfumeria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes a tothom

Apologia del joc d'escacs (III)

Com a continuació al comentari de l'anterior Butlletí i abans d'exposar els exemples de grans partides que havíem anunciat, hem de dir que creiem necessari una espècie de "recordatori previ" per estar familiaritzat en la forma d'anotació i la seva lectura del moviment de les peces en joc.

Si bé hi ha dues modalitats per l'anotació i la lectura dels moviments de cada partida, utilitzarem la més antiga, representada a base dels següents diagrames:

Feta aquesta breu observació que suposem vàlida per seguir la lectura de les partides, entrarem a exposar-ne algunes d'interessants que hem escollit per tal de què l'afeccionat pugui fer-se més al càrrec de les combinacions que ja els grans mestres es prodigaven, i fer-se més una idea de la profunditat de les seves concepcions.

Començarem amb algunes de les partides d' Emmanuel LASKER, el que fou un dels més extraordinaris escaquistes de tots els temps i campió del món del 1894 a 1921. Nascut el 24 de desembre de 1868 en un barri de Berlín. Morí a Nova York l'11 de gener de 1941. Obtingué el títol de Doctor en filosofia i matemàtiques, exercint de professor.

LASKER, es va iniciar als escacs als 12 anys al costat del seu germà més gran, metge i excel·lent escaquista. Als 21 anys aconsegueix el títol de Mestre d'escacs. El mateix any juga el seu primer torneig internacional a Amsterdam i inicia la seva carrera magistral. El 1890 aconsegueix altra vegada el segon lloc a Graz, i així va seguir en tornejos i lluites individuals en els que intervenien jugadors de la talla com Chigorin, Bird, Pillsbury i amb ells els èxits del ja imbatut campió. Durant 30 anys, demostra el seu extraordinari poder entre els més grans escaquistes de tres generacions. A més dels anteriors anomenats, podem destacar noms com: Tarrasch, Steinitz, Rubinstein, Capablanca, Alekine, Tartakower, Marshall, etc., dels quals existeix molta biografia.

És evident que les partides d'escacs porten sempre el segell de qui les juga, i sotmeses als més exhaustius anàlisis, però això ja entra en el terreny dels "aforismes" doncs a cada jugada poden fer-se infinitat de contestacions, i vés a saber quina és la més encertada per trobar la concloent victòria final.

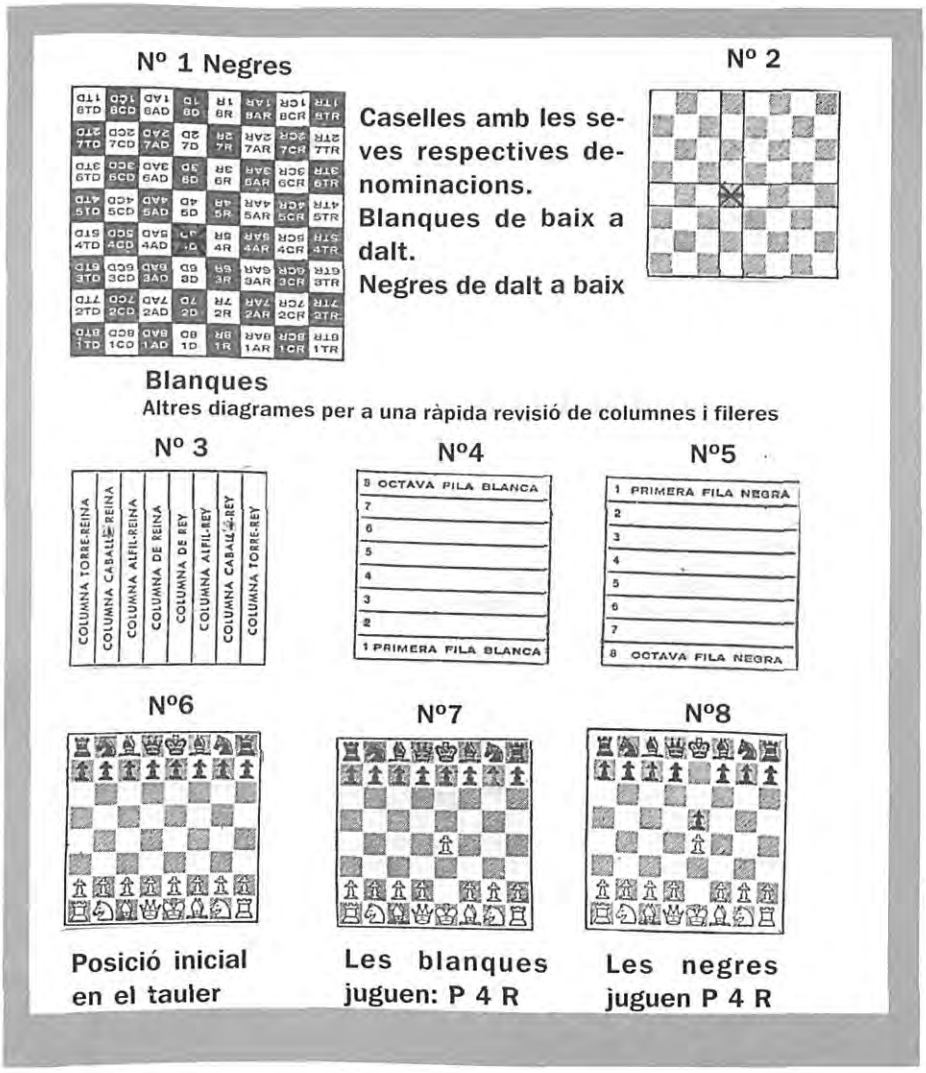

Partdida Amsterdam 1889 (apertura Bird)
Balnques: E.LASKER Negres J.H. BAUER

1.-	p4AR	- p4D	2.-	p3R	- C3AR	3.-	p3CD	- p3R
4.-	A2C	- A2R	5.-	A3D	- p3CD	6.-	C3AD	- A2C
7.-	C3A	- CD2D	8.-	0-0	- 0-0	9.-	C2R	- p4A
10.-	C3C	- D2A	11.-	C5R	- CxC	12.-	AxC	- DxA
13.-	D2R	- p3TD	14.-	C5T!	- CxC	15.-	Axp!+-	RxA
16.-	DxC+	- R1C	17.-	Axp!	- RxA	18.-	D4C+	- R2T
19.-	T3A	- p4R	20.-	T3T+	- D3T	21.-	TxD+	- RxT
22.-	D7D	- A3AR	23.-	DxA	- R2C	24.-	T1AR	- TD1C
25.-	D7D	- TR1D	26.-	D4C+	- R1A	27.-	pxp	- A2C
28.-	p6R	- T2C	29.-	D6C	- p3A	30.-	Txp+!-	AxT
31.-	DxA+	- R1R	32.-	D8T+	- R2R	33.-	D7C+	- 1es

negres abandonan.

Partida any 1892 (apertura Ruy Lopez)
Blanques: E. LASKER Negres H. BIRD

1.-	p4R	- p4R	2.-	C3AR	- C3AD	3.-	A5C	- C5D
4.-	A4A	- CxC+	5.-	DxC	- C3A	6.-	p4D!	- p3D
7.-	D3CD	- D2R	8.-	pxp	- pxp	9.-	0-0	- p3A
10.-	D3AR	- p3TR	11.-	C3A	- p4CR	12.-	p4TD	- A3R
13.-	D2R	- C2D	14.-	T1D	- D3A	15.-	A3R	- A5CD
16.-	C2T	- A2R	17.-	p4CD	- C3C	18.-	A3C	- 0-0
19.-	p5T	- C1A	20.-	TD1C	- C3D	21.-	C3A	- p3T
22.-	A6C	- C1R	23.-	C4T	- C2C	24.-	p3AD	- AxA
25.-	TxA	- C3R	26.-	p3C	- A1D	27.-	T2C	- D3C
28.-	T(2C)2D	-p4T	29.-	AxA	- TDxA	30.-	TxT	- TxT
31.-	TxT+	- CxT	32.-	C5A	- p5C	33.-	D3D	- C3R
34.-	CxC	- DxC	35.-	D8D+	- R2T	36.-	D5C	- p3A
37.-	Dxp+	- R2C	38.-	R2C	- D2D	39.-	p3T	- pxp+
40.-	Dxp	- D6D	41.-	D4C+	- R2A	42.-	D3A	- D5A
43.-	D3R	- R3R	44.-	p3A	- R3D	45.-	R2A	- D7T+
46.-	D2R	-> D3R	47.-	D2D+	- R2A	48.-	p4C!	- D5A
49.-	D3R	- D7T+	50.-	R3C	- D8T	51.-	p5CR!-	pxp
52.-	R4C	- D7C	53.-	Rxp	- R2D	54.-	R4C	- D7TR
55.-	R5A	- D6C	56.-	R6A!	- p4A	57.-	D5C!	- D7T
58.-	D5A+	- R3A	59.-	D8A+	- R4C	60.-	DxpA+-	R5T

61.- Dxp - Negres abandonan.

Campionat Mundial 1896 (Apertura Giuoco Piano)
Blanques: W.STEINITZ Negres: E. LASKER

1.-p4R.p4R; 2.-C3AR.C3AD; 3.-A4A.A4A; 4.-p3A.C3A; 5.-p4D.pxp; 6.-pxp.A5C+; 7.-C3A.CxpR; 8.-0-0.AxC; 9.-pxA.p4D; 10.-A3T.pxA 11.-T1R.A3R!; 12.-TxC.D4D; 13.-D2R.0-0-0; 14.-C5R.TR1R; 15.- CxC.DxC; 16.-T1R.T1C; 17.-T5R.p3CD; 18.-A1A.p4CR!!; 19.-Txp. TxT; 20.-AxT.T1C; 21.-p4A.A4D; 22.-p3C.R2C; 23.-p3TR.D4C!; 24.-R2T.T3C; 25.-D2AD.p3AR; 26.-A4T.A3A; 27.-p4C.D4D; 28.- D2 D.p4TR; 29.-p5C.pxp; 30.-Axp.p5T!; 31.-T1AR.T1C; 32.-D2D.p4T; 33.-p4T.T1R!; 34.-p5A.T1CR!; blanques abandonan.

el moment actual. Les revistes de torn ens informen exhaustivament dels aconteixaments escaquístics en tot el món. Al respecte, tenim a la vista "L'Europa Escacs" edició juliol/agost de 2001, que ens il·lustra amb els comentaris més atraients. Un exemplar de la mateixa així com les revistes més acreditades durant l'últim any, es troben a la biblioteca Julià Cutillé.

Per completar el moment actual dels Escacs, reproduïm a continuació algunes de les partides del Campionat Internacional de París, celebrat el 14/24 de juliol de 2001. Tota vegada que l'anotació i lectura, està amb la modalitat moderna, fem també un recordatori previ (veure diagrama 1):

Sellos,D (2372) - Lautier,J (2648)

1.d4 d5 2.c4 e6 3.♘c3 c6 4.cxd5 exd5 5.g3 ♘f6 6.♗g2 ♗e7 7.♘f3 0-0 8.0-0 ♗f5 9.♕b3 ♕b6 10.♕xb6 axb6 11.♗f4 ♖e8 12.h3 h6 13.g4 ♗h7 14.♘d2 b5 15.a3 ♘bd7 16.f3 ♘b6 17.♖fe1 ♘a4 18.♘xa4 ♖xa4 19.e3 ♘d7 20.♖ac1 ♗h4 21.♖ed1 g5 22.♗c7 ♖xe3 23.♘b1 ♖a8 24.♘c3 ♖ae8 0-1

Savchenko,S (2579) - Shevelev,A (2354)

1.♘f3 ♘f6 2.c4 c5 3.♘c3 ♘c6 4.g3 g6 5.d4 d5 6.♗g2 ♗g7 7.0-0 0-0 8.dxc5 dxc4 9.♕a4 ♕a5

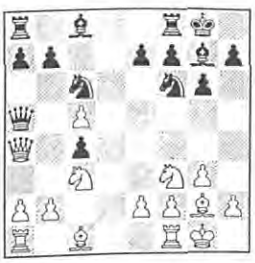

10.♕xc4 ♗e6 11.♕b5 ♖ac8 12.♕xa5 ♘xa5 13.♘d4 ♗d7 14.b4 ♘g4 15.♖d1 ♘c6 16.♘xc6 ♗xc6 17.♗d2 b6 18.♖ac1 bxc5 19.♗xc6 ♖xc6 20.♘d5 ♖e6 21.♘f4 ♖c6 22.bxc5 ♗b2 23.♖c2 ♗d4 24.♘d3 ♖d8 25.♔g2 ♗g7 26.♖dc1 ♖e6 27.♗a5 ♖c8 28.c6 ♗h6 29.♘f4 ♖f6 30.c7 ♘e5 31.♖d1 ♖d6 32.♖xd6 exd6 33.♘d5 ♗f8 34.♗b6 a6 35.♗d4 ♘d7 36.♖c6 f5 37.♖xa6 ♔f7 38.f3 ♔e6 39.e4 ♗e7 40.♖c6 ♗g5 41.♖c2 ♗e7 42.a4 ♗f8 43.♖c6 g5 44.a5 g4 45.♘b6 ♘xb6 46.axb6 ♔d7 47.b7 ♖xc7 48.b8♕ ♖xc6 49.♕xf8 ♖c2+ 50.♗f2 1-0

Malinin,V (2338) - Palac,M (2573)

1.d4 ♘f6 2.c4 e6 3.♘c3 ♗b4 4.♗g5 h6 5.♗h4 c5 6.d5 ♗xc3+ 7.bxc3 d6 8.e3 ♕e7 9.♘f3 e5 10.♕b1 g5 11.♗g3 ♘h5 12.♗d3 0-0 13.♘d2 f5 14.f3 f4 15.♗f2 fxe3 16.♗xe3 ♘f4 17.♗xf4 exf4+ 18.♔d1 ♘d7 19.♘e4 ♘b8 20.♔e1 ♗f5 ½-½

Glek,I (2553) - Mensch,E (2302)

1.e4 d6 2.d4 ♘f6 3.♘c3 ♘bd7 4.♘f3 e5 5.♗c4 ♗e7 6.0-0 0-0 7.♖e1 c6 8.a4 b6 9.♗a2 ♕c7 10.♗e3 a6 11.♘h4 exd4 12.♗xd4 ♘e5 13.♘f5 ♗xf5 14.exf5 ♖fe8 15.♗xe5 dxe5 16.♘e4 ♖ed8 17.♕f3 ♘xe4 18.♖xe4 ♖d4 19.♖xd4 exd4 20.♖e1 ♗f6 21.♗c4 h6 22.g3 b5 23.axb5 axb5 24.♗d3 ♖b8 25.♕e4 ♕d7 26.b4 ♕d6 27.♖a1 ♕xb4 28.♕xc6 ♕c3 29.♕a6 b4 30.♖a4 b3 31.cxb3 ♕xb3 32.♖a3 ♕b7 33.♕xb7 ♖xb7 34.♖a8+ ♔h7 35.♖f8 ♖c7 36.♔f1 ♖c3 37.♔e2 ♖c7 38.h4 h5 39.♔d2 g6 40.fxg6+ ♔g7 41.♖xf7+ ♖xf7 42.gxf7 ♔xf7

43.♗e2 ♔g6 44.♔d3 ♗d8 45.♗d1 ♗a5 46.♗a4 ♔f7 47.♗b5 ♔f8 48.♔e2 ♔f7 49.♗d3 ♗b4 50.♔f1 ♗a5 51.♔g2 ♗b4 52.♗e2 ♔g6 53.♗b5 ♔f7 54.♔h3 ♗a5 55.f3 ♗d8 56.♗d3 ♔g7 57.f4 ♗c7 58.♔g2 ♗a5 59.♔f2 ♗b4 60.♗b5 ♔f7 61.♔e2 ♗a5 62.♗d3 ♗b4 63.♗h7 ♔g7 64.♗e4 ♔f7 65.♔f2 ♗a5 66.♔e2 ♗b4 67.♔f3 ♗d2 68.♗d3 ♔f6 69.♗b5 ♔f7 70.f5 ♗e1 71.♔f4 ♗d2+ 72.♔e5 ♗e1 73.♗c4+ ♔f8 74.♔f4 ♔g7 75.♔g5 ♗xg3 76.f6+ ♔f8 77.♔xh5 d3 78.♔g5 d2 79.♗b3 ♗e5 80.h5 ♗xf6+ 81.♔xf6 d1♕ 82.♗xd1 ♔g8 83.♔g6 ♔h8 84.h6 ♔g8 85.♗b3+ ♔h8 86.h7 ½-½

Philippe,C (2306) - Shneider,A (2542)

1.e4 c5 2.b3 ♘c6 3.♗b2 d6 4.f4 ♘f6 5.♘c3 g6 6.♘f3 ♗g7 7.♗d3 0-0 8.♕e2 ♗g4 9.♕f2 ♘b4 10.0-0 ♘h5 11.♕h4 ♗xf3 12.♖xf3 ♗d4+ 13.♔h1 e5 14.♕xd8 ♖axd8 15.f5 gxf5 16.♖xf5 ♘xd3 17.cxd3 ♘f4 18.♖f1 ♗xc3 19.♗xc3 ♘xd3 20.♖1f3 ♘b4 21.d3 ♘c6 22.♗d2 f6 23.♗h6 ♘d4 24.♖g3+ ♔f7 25.♖g7+ ♔e6 26.♖xb7 ♖f7 27.♖xf7 ♔xf7 28.♖f1 ♔e6 29.g4 ♖d7 30.♔g2 d5 31.♗f8 dxe4 32.dxe4 ♖c7 33.h4 a5 34.♔h3 a4 35.g5 fxg5 36.hxg5 axb3 37.axb3 ♘xb3 38.♖f6+ ♔d7 39.♗d6 ♖c6 40.♗xe5 ♖xf1 41.gxf6 ♔e6 42.♗c3 ♘d4 43.e5 ♘b5 44.♗a5 c4 45.♔g4 c3 46.♗xc3 ♘xc3 47.♔h5 ♘d5 48.♔h6 ♘xf6 49.exf6 ♔xf6 50.♔xh7 ½-½

Lalic,B (2520) - Mohebbi,J (2300)

1.♘f3 ♘f6 2.c4 c5 3.♘c3 ♘c6 4.g3 g6 5.♗g2 ♗g7 6.0-0 0-0 7.d4 cxd4 8.♘xd4 ♘xd4 9.♕xd4 d6 10.♕d3 ♗f5 11.e4 ♗e6 12.♗d2 a6 13.b3 ♕d7 14.a4 ♘g4 15.♕e2 ♘e5 16.♘d5 ♖ab8 17.♖ac1 ♘c6 18.♖fd1 f5 19.♗c3 ♗h6 20.f4 fxe4 21.♕xe4 ♗f5 22.♕e3 e5 23.♖f1 ♖be8 24.♖e1 ♗g7 25.fxe5 dxe5 26.♘b6 ♕d8 27.♕c5 ♕e7 28.♕xe7 ♖xe7 29.♗xc6 bxc6 30.♗b4 ♖ee8 31.♗xf8 ♗xf8 32.♔g2 e4 33.h3 e3 34.♖xf5 gxf5 35.♔f3 ♗b4 36.♖e2 ♗c5 37.a5 ½-½

Guigonis,D (2301) - Legky,N (2520)

1.e4 e6 2.d4 d5 3.♘d2 a6 4.♘gf3 ♘f6 5.♗d3 c5 6.dxc5 ♗xc5 7.e5 ♘fd7 8.0-0 ♘c6 9.♖e1 ♗e7 10.c4 ♘c5 11.♗f1 0-0 12.a3 a5 13.b3 ♕b6 14.♖b1 ♖d8 15.♕c2 ♗d7 16.♕c3 ♗e8 17.♕e3 ♘d7 18.♕f4 ♘f8 19.h4 ♕c7 20.♕g4 ♘g6 21.♗b2 d4 22.♕e4 ♘f8 23.h5 f5 24.exf6 ♗xf6 25.♕g4 h6 26.♘e4 ♗e7 27.♖bd1 e5 28.♘g3 ♔h8 29.♗d3 ♗f6 30.♘h4 ♗xh4 31.♕xh4 ♕f7 32.♗c1 ♘e6 33.♗g6 ♕f8 34.♗e4 ♘f4 35.♗xc6 ♗xc6 36.♖xe5 ♘xg2 37.♕g4 ♘h4 38.♖f5 ♘xf5 39.♕xf5 ♕xf5 40.♘xf5 ♗f3 41.♖d2 d3 42.♗b2 ♖d7 43.♘d4 ♗e4 44.f3 ♗b7 45.♔f2 ♖f8 46.b4 a4 47.c5 ♖e8 48.c6 bxc6 49.♘xc6 ♖d5 0-1

Lanka,Z (2504) - Nepeina-Leconte,M (2289)

1.e4 e6 2.d4 d5 3.♘c3 ♘f6 4.♗g5 ♗b4 5.e5 h6 6.♗e3 ♘e4 7.♕g4 ♔f8 8.a3 ♗xc3+ 9.bxc3 c5 10.♗d3 ♘xc3 11.dxc5 ♘c6 12.♘f3 f5 13.exf6 ♕xf6 14.♕h5 e5 15.♗g6 ♗e6 16.0-0 ♗f7 17.♘h4 ♔g8 18.f4 e4 19.f5 d4 20.♗f4 ♗c4 21.♖fe1 e3 22.h3 ♘e5 23.♗h2 ♘d7 24.♘f3 ♘e2+ 25.♔h1 ♘xc5 26.♘e5 d3 27.cxd3 ♘xd3 28.♘xd3 ♗xd3 29.♖ad1 ♖d8 30.♖xe2 ♗xe2 31.♕xe2 1-0

Diagrama 1

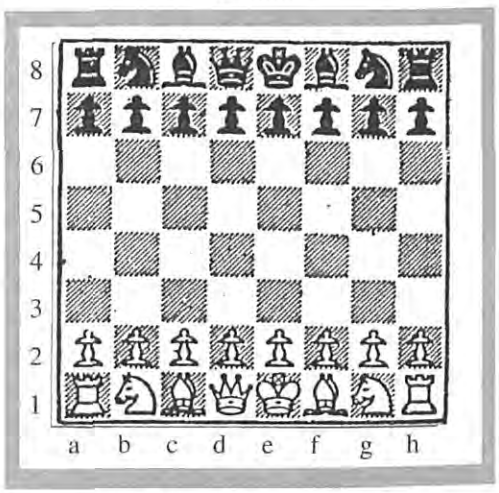

Posició inicial del tauler adecuat

Es diferencia del model antic-clàssic en que les 8 columnes es distingeixen a base de les primeres lletres de l'abecedari: a, b, c, d, e, f, g, h. I les fileres que tenen el mateix número, tant per les blanques com per les negres, o sigui del número 1 al 8.

Podríem comentar molt més sobre el "Joc dels Escacs" amb un espai sens fi. Però ens sembla el moment de posar punt i final.

No obstant, fins sempre.

Guillem Sureda i Gironès

Mons possibles i mons probables

Si un té, ni que sigui la més lleugera idea sobre el gust del món anglosaxó pels diccionaris compilatoris de qualsevol tipus, no se sorprendrà pel que sentirà a continuació. Un senyor que es diu Robert Andrews ha publicat l'any 2001 *The Penguin Dictionary of Modern quotations*, és a dir, un diccionari de cites modernes. Al llarg de sis-centes pàgines, Robert Andrews recull les cites més citades de l'època contemporània. El llibre, que farà les delícies de columnistes, articulistes i professionals del "com va dir..." d'arreu, està ordenat per ordre alfabètic. A la a, per exemple, hi podem trobar coses com *No m'espanta morir, només és que no hi vull ser-hi quan passi* (Woody Allen) o *Que no t'espanti la mort més que una vida inadequada* (Bertolt Brecht), a la be. A la ce de Clinton hi ha la inevitable *Vaig tenir amb la senyoreta Lewinsky una relació que no va ser apropiada* i a la de, de Daphne du Maurier (una cita que alguns recordaran molt bé), les paraules que obrien *Rebecca* (tant la novel.la com el film de Hitchcock) i que servien de preàmbul a una fascinant narració posterior: *Anit vaig somiar que tornava a Manderley*.

Hi ha cites necessàries i d'altres, innecesàries. Les innecessàries es reconeixen a primera vista: quan un està llegint la recepta de l'ànec amb peres i es troba amb una cita d'Oscar Wilde, la cita és innecessària (a menys de que Wilde teoritzés sobre l'ànec amb peres). Les cites han de servir per il.lustrar, no per tapar forats. I, dit això, perquè no parem atenció a una cita interessant? (Si al final d'aquesta lectura, el lector no hi ha trobat la necessitat, el Calamar, doncs, s´ha equivocat). La cita és de l'escriptor i intel.lectual italià Antonio Tabucchi i diu així: *Hauríem de viure en un món on tot fos clar, on viure no plantegés cap problema. Aquest món hipotètic produiria personatges que no haurien de buscar. Si aquesta situació es donés de veritat, no sé si la novel·la podria sobreviure. Almenys, a mi, no m'interessaria escriure.* (Per cert, la cita no apareix al llibre d'Andrews). I és que *Soldados de Salamina*, el llibre que ara ens ocupa, parla d'això: de la necessitat de *buscar* i també de la necessitat de *recuperar*.

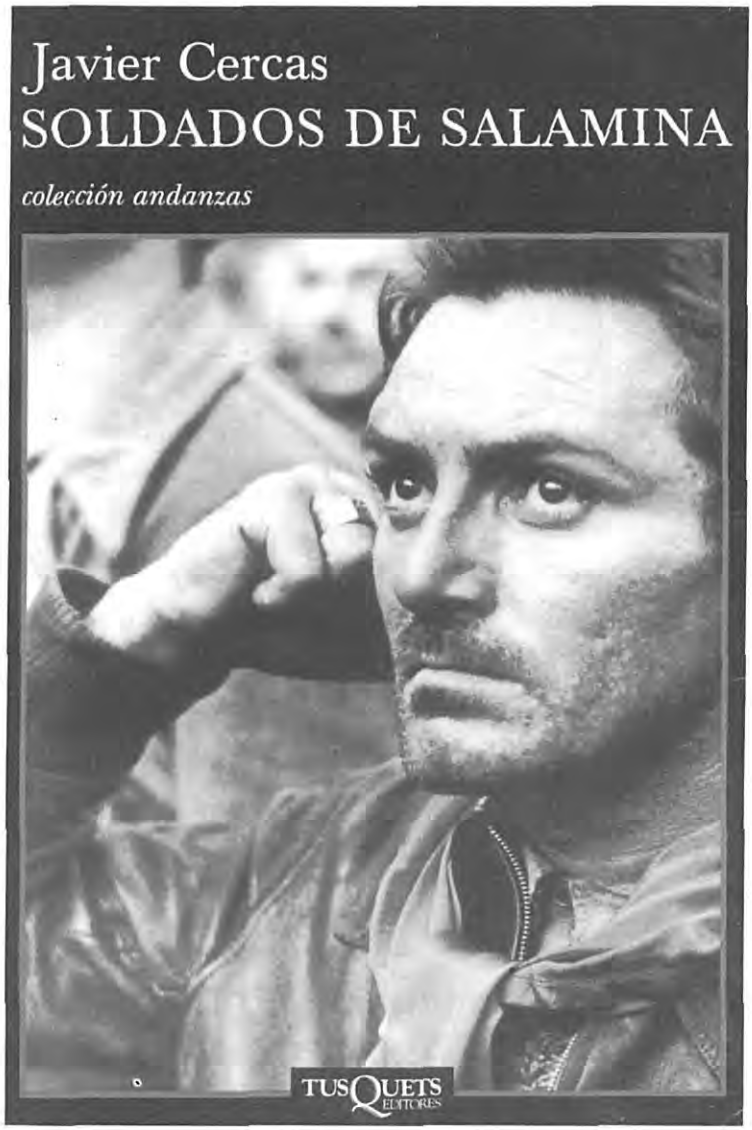

L'anàlisi del llibre de Cercas se sustenta sobre dos pilars: l'un, el del concepte de *relato real* que apareix a l'interior del llibre però també al seu exterior, rodejant-lo, donant-li forma; l'altre, el de les *trampes* d'un narrador peculiar i eficaç. *Soldados de Salamina* és una novel·la (sí, és una novel·la) dividida en tres parts que atrapen al lector plana per plana fins al final. La primera part, intitulada *Los amigos del bosque* serveix com a plantejament dels tres elements que vehicularan el text: un periodista que vol escriure, una història real i una novel·la que reclama ser escrita. El protocol nominal de caire autobiogràfic que se segueix –la identificació autor-narrador-personatge- i que tant despista al lector ha de ser entès únicament com a un mecanisme de l'autor per a crear un món versemblant. Qualsevol detall que pugui tenir el menor contacte amb la realitat, poc importa: aquests detalls són eines que molt tenen a veure amb la Versemblança, però poc amb la Veritat.

El tema de la frontera entre realitat i ficció dóna tant de sí que seria impossible resumir-ho aquí. Podríem dir que la diferència entre un assaig històric i una novel·la, per exemple, rau en què l'assaig històric estableix una *promesa de veritat* que

no busquem en el text de ficció. A la *Biographia Literaria* de Samuel Coleridge, en canvi, s'anomenava "suspensió de la incredulitat" a la relació que un lector estableix amb un text de ficció i mitjançant la qual s'inactiva completament la capacitat que té el lector de plantejar-se si allò que està llegint és veritat o no. Deixarem de banda la discusió sobre si la Història és veritablement una ciència o és una tirallonga de dades que s'organitzen com a relat, perquè el que ens interessa és el text de Cercas, però d'alguna manera hi té molt a veure: la identificació del narrador com a algú conegut i la incorporació d'elements de la història recent d'Espanya fa que el propi text estableixi una sèrie de formes d'enunciació que assimilem com a formes de Veritat. Però cal tenir la certesa que *Soldados de Salamina* no s'ha de llegir seguint les regles de la verificació, doncs això manlleva al text de la seva virtut principal: la d'haver creat un meravellós món possible i, qui sap, probable.

Javier Cercas, el narrador de *Soldados de Salamina* vol escriure una novel·la: *Soldados de Salamina*. A la primer part, *Los amigos del bosque*, enceta la narració dels fets de l'afusellament de Sánchez Mazas escrivint un article: *Un secreto esencial*. Cercas vol ser escriptor, però això li provoca una gran angoixa. L'entrevista amb Sánchez Ferlosio, el contacte amb l'historiador Miquel Aguirre, les converses amb Andrés Trapiello, el descobriment de la llibreta d'hule, els amics del bosc...tots aquests elements conformen l'estadi pre-escriptura de la novel·la. La lectura de la segona part del llibre, la titulada *Soldados de Salamina*, la *separata* que narra la vida i miracles de Rafael Sánchez Ferlosio, narrada en tercera persona i en passat, a la manera tradicional, és una tentativa d'itinerari de la Història, un intent d'objectivitat que, al capdavall, provoca una gran insatisfacció al narrador: *el libro no era malo, sino insuficiente, como un mecanismo completo pero incapaz de desempeñar la función para la que ha sido ideado porque le falta una pieza*.

Stockton, l'Ítaca post-moderna de Cercas, és el lloc hipotètic de trobada de Miralles i Bolaño, personatges principals de la tercera part de la novel.la, la part que fa de *Soldados de Salamina* un gran llibre: sense ella, hauria estat un bon llibre, però no un gran llibre. Trepidant fins al final, la recerca del milicià que va mirar als ulls Sánchez Mazas i li va perdonar la vida, aconsegueix donar-li al relat històric allò que li manca: la creació. S'ha dit que el veritable protagonista de *Soldados de Salamina* és Miralles, el possible, però potser no tant probable, heroi d'aquesta història, però és el personatge de Roberto Bolaño, tendre i complex, el que dóna les claus per a l'èxit de la història quan diu a Cercas: *La realidad siempre nos traiciona; lo mejor es no darle tiempo y traicionarla antes a ella. El Miralles real te decepcionaría; mejor inventártelo: seguro que el inventado es más real que el real*. La vida no li ha resolt cap enigma al Cercas autor ni al personatge: la literatura sí.

De ben segur, d'entre totes les ressenyes que s'han fet sobre el llibre de Cercas, la que més ha celebrat l'autor ha estat la de Mario Vargas Llosa. Deia Vargas Llosa al seu article –que portava com a títol *El sueño de los héroes* (*El País*, 3 de setembre del 2001)- una cosa molt interessant: *Este libro, que se jacta tanto de no fantasear, de ceñirse a lo estrictamente comprobado, en verdad transpira literatura por todos sus poros. Los literatos ocupan en él un puesto clave, aunque no figuren en el libro como literatos, sino en forma de circumstanciales peones que, de manera casual, disparan en la mente del narrador la idea de contar esta historia*. En efecte, els dos catalitzadors de la història són dos literats, Rafael Sánchez Ferlosio, que posa en funcionament la recerca, i Roberto Bolaño, que la reactiva després del primer intent d'escriptura i l'ajuda a portar fins al final.

Soldados de Salamina parla de la necessitat de buscar. La recerca com a actitud moral és un motiu de desplaçament per vèncer la passivitat. Javier Cercas, el narrador de *Soldados de Salamina*, busca perquè viu en un món complex, com deia Tabucchi. *Soldados de Salamina* parla de la necessitat de recuperar el passat: la memòria com a arma per combatre l'oblit, l'oblit històric, l'oblit moral, al capdavall.

Soldados de Salamina parla també d'una altra cosa: del procés de gestació, dolorós i alliberador, d'una novel·la. La primera escriptura de *Soldados de Salamina* és la segona part de la novel·la; la segona escriptura és el llibre que tenim a les mans, construit per un cúmul de reflexions, d'indagacions, de proves, de decepcions. Una novel·la que, en realitat, és un *relato real*, perquè no fa tampoc tants d'anys que don Miguel de Unamuno cridava als quatre vents que la seva obra *Niebla* no era una novel·la, sinó una *nivola*...

Cristina Garcia

El Butlletí de Llagostera us desitja Bones Festes

Agorafòbia

Aquí em sento segura i tranquil·la, la quietud i les parets càlides de la meva cambra em tranquil·litzen, i m'assosseguen. Ara ja no faig res, no surto, estic reclosa dins la meva llar. El meu home n'està tip, però sap què em passa si surto d'aquí. Ell no ho entén i la veritat és que jo tampoc, però la vida és així i això és el que hi ha. La meva malaltia no té nom ni es coneix. Els metges m'han repetit infinitat de vegades que a mi no em passa res, però en canvi he sentit la mort a prop moltes vegades. M'han receptat un munt de pastilles per tranquil·litzar-me, però els episodis es repeteixen una vegada i una altra. En cada un d'aquests atacs sento que perdo la meva llibertat i que una part de la meva vida s'esvaeix. *EL CERCLE CADA COP S'HA FET MÉS PETIT I A MI EM COSTA MÉS DE SORTIR-NE*. Algunes vegades, després d'un d'aquests atacs, els metges m'han aconsellat que vagi a un psicòleg, però és que a mi no em passa absolutament res al cap. Jo no m'imagino res. El que em passa és de veritat, és totalment físic i el dolor que sento és real. El cap em comença a donar voltes i m'ofego, el cor em va a cent per hora, tremolo i no paro de suar. Sembla que m'hagi de morir, tan sols penso que moriré i aquest pensament torna contínuament, se'm repeteix sense parar. Alguna vegada fins i tot he caigut a terra desmaiada, i penso que això no em pot estar passant a mi. Intento i procuro controlar-me, vull tranquil·litzar-me, però es totalment impossible. Em torno boja, tinc por d'estar-me tornant boja. Però des que la meva vida transcorre dins la meva cambra no m'ha tornat a passar. Sempre tinc a qui puc trucar si mai hi ha qualsevol problema. Les meves companyes em visiten amb freqüència i la meva família em cuida i em mima. Sé que estic segura, però també sé que m'estic perdent moltes coses. Però no em puc enfrontar amb allò que hi ha més lluny de la porta de la meva habitació. Si surto al carrer i em passa alguna cosa, qui em socorrerà?

Tot va començar ara fa dos anys, Jo anava tranquil·lament per l'autopista conduint, quan de sobte, el cor se'm va començar a accelerar i vaig sentir formigueig a les cames, i una gran sensació d'ofec. Vaig parar en un costat de la carretera. Em vaig quedar immòbil, intentava respirar adequadament, però no podia, tenia por. Se'm va passar pel cap que podia ser un atac de cor, no ho sé, les idees em corrien molt de pressa i reconec que vaig sentir molta por. Quan vaig arribar a Barcelona, directament me'n vaig anar a urgències del CAP del barri, em van auscultar, però no em van trobar res. - Senyora - em van dir - suposo que deu portar una vida molt agitada, prengui's aquestes pastilles i prengui's la vida més tranquil·lament. Tot plegat va ser un ensurt, sense més importància, però no podia deixar de pensar-hi. Per què em va passar allò?

Aproximadament un mes i mig després d'aquest incident havia de tornar a Barcelona i vaig pensar que era millor passar per la Nacional, per si les mosques. Tot va anar molt bé, vaig arribar, vaig aparcar i un cop fets els encàrrecs vaig decidir anar a el Corte Inglés a fer un tomb. Recordo perfectament que feia molta calor i hi havia molta gent. Eren les 7 de la tarda quan de sobte... una altra vegada. Aquell cop, fins i tot vaig caure a terra. No he tornat més a una gran superfície. I vaig decidir que no tornaria mai més a Barcelona, ni a cap ciutat gran si no anava acompanyada d'alguna persona. I aquests atacs es van anar succeint cada cop amb més freqüència i en llocs diversos: a l'escola del meu fill un dia que es celebrava una gran festa, en un ascensor quan anava a visitar una companya...*DE MANERA QUE CADA COP VAIG DEIXAR DE FER MÉS ACTIVITATS SOLA I NI ACOMPANYADA EM VEIA AMB VALOR PER ENFRONTAR-M'HI*. I ara estic aquí. A la meva casa i dins la meva cambra. Si us plau, algú em pot dir què em passa?

A la Senyora Maria C. no li passa res, físicament parlant. Ella pateix un trastorn d'angoixa amb atacs de pànic. Es desconeix la causa dels símptomes físics, però l'aïllament és degut a un problema d'evitació. És a dir, allà on li passa no torna a anar-hi. Els llocs on no pot controlar l'ajuda i on no pot escapar fàcilment els evita. Per resoldre el problema no és necessari conèixer la causa, perquè es pot tractar la conducta i el comportament. **Ella no està boja, tan sols ha d'aprendre a autocontrolar els pensaments i la por.** No és fàcil enfrontar-s'hi, però té solució.

Qui et pot ajudar? On pots trobar més informació?

www.nimh.nih.gor/publicat/sponxiet
www.ucv.edu.pe/escuelas/piscologia/enlaces.html
www.fortunecity.com

Lídia Mallorquí

Naixements

16-07-2001	Anna Llinàs Comas
01-08-2001	Kevin Sánchez Bermúdez
03-08-2001	Estel Lloveras Torrent
05-08-2001	Berta Rebordosa Garriga
06-08-2001	Nelson-Alejandro Valladares Cora
13-08-2001	Tània Castillejo Vernedas
13-08-2001	Aimar Sherifi Rodríguez
21-08-2001	Marc Torrentó Vila
23-08-2001	Jordi Salvatella Casas
19-09-2001	Andreu Esteve Vall-llosera
20-09-2001	Estel Roig Vicens
29-09-2001	Cristina Voz Vilanova
03-10-2001	Mar Gómez Carbó
06-10-2001	Nissrine Neqrouz Boukabous
23-10-2001	Juan-Manuel Calderón Gutiérrez
23-10-2001	Yannick Dufrasne Simon
02-11-2001	Bouchra Oubahou Sadraoui
07-11-2001	Ángel Serrano Martín
08-11-2001	Jordi Bergillos Pedraza
09-11-2001	Faumata Camara Jaiteh
13-11-2001	Souhaila Arrazini Addahri
16-11-2001	Mireia Navarro Ferrer
16-11-2001	Judit Remuiñan del Viejo

Anna Llinàs Comas

Marc Torrentó Vila

Andreu Esteve Vall-llosera

Berta Rebordosa Garriga

Jordi Salvatella Casas

Yannick Dufrasne Simon

Mireia Navarro Ferrer

Matrimonis

28-07-2001	Narciso Vaca Viñuelas i Inmaculada Vila Nou
14-07-2001	Salvador Salip Ripoll i Belén Rodríguez Estrella
04-08-2001	Juan-Carlos Masero Arias i Mercedes Bermúdez Ors
25-08-2001	Carlos Martin Tornés i Judit Daranas Expósito
01-09-2001	Roger Serrano Ten i Marta Pedragosa Riera
09-09-2001	Carlos Montiel Cortés i Cristina Clara García
15-09-2001	José-Luis Pérez Fernández i Julia Colomera Pérez
15-09-2001	Albert Serrat Cabezas i Mònica Casadellà Boadas
22-09-2001	Jorge Luzón Vilchez i Miriam Chinchilla Alcaraz
28-09-2001	David Coll Alegre i Anna Isan Codina
06-10-2001	Juan Ibáñez Sotos i Mónica Blasco Ferrer
06-10-2001	Marcos Herrera Plana i Olga Solés Franch
12-10-2001	José-Antonio Jaimez Fernández i Dolores Agüera Guzmán
04-11-2001	Daniel Galán Ventura i Marta Sagué Cateura
10-11-2001	Xavier Heredia Estañol i Sandra Soler Pareta

Enllaç d'Anna Díaz Soler i Manel Guerrero Begudà, el 20 d'octubre de 2001 a Can Tuscà de Canet d'Adri.

Defuncions

DATA	NOM	EDAT
02-08-2001	Pilar Hidalgo Call	98
31-08-2001	Andrés Ventura Xirgu	79
02-09-2001	José Campos ramos	59
10-09-2001	Amadeo Oliveras Ricard	83
25-09-2001	Santiago Vila Vidal	59
17-10-2001	Miguel Vicens Bernis	87
17-10-2001	Francisca Coris Castelló	95
17-10-2001	Juan Maurici Turon	86
21-10-2001	Josep Izquierdo Blanch	75
01-11-2001	Juan Lázaro Moreno	83
04-11-2001	Joan Turón Rabassedas	52
10-11-2001	Mercè Carreras Valls	90
10-11-2001	Joaquin Boadella Espluga	75
16-11-2001	Esteban Perxachs Sureda	80
18-11-2001	Pere Genoher Vilella	54
20-11-2001	Marina Rabasedas Gandol	95

Secció coordinada per Cristina Càceres, Marta Genoher i Pilar Ventura

Si voleu que apareguí una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 5 del carrer Sant Pere. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a l'adreça electrònica: elbutlleti@gm.es.

TRES RAONS PER COMPRAR EL NOU OPEL CORSA

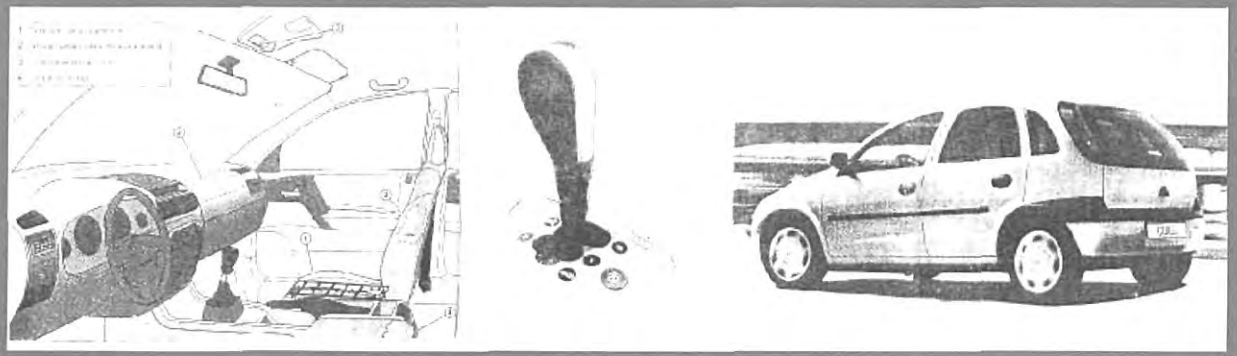

SEGURETAT MANEJABLE DISSENY

TALLER JOSEP SAGUÉ

C. Cantallops, 6 (davant la parada de la TEISA)
Tel 972 83 02 43 - 972 80 56 56
LLAGOSTERA

GEMMA

perfumeria
estètica
complements

Us desitgem
Bon Nadal
i Feliç Any

ÀNGEL GUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

Joan Turon Rabassedas

Amb aquest escrit voldríem expressar el nostre més sincer agraïment a tot el poble de Llagostera: companys, amics i familiars que ens han mostrat el seu suport en aquests moments. Esperem tenir-vos sempre al nostre costat.

La nostra més sincera gratitud.

Pau, Lourdes i Fina

El record de...

A el llibre "Soldados de Salamina", l'autor recorda l'existència dels oblidats de la guerra i la mort de tants i tants que no van poder viure aquelles petites coses que la vida els havia preparat si la Guerra no s'hagués interposat amb la seva dalla absurda. L'autor reflexiona sobre la supervivència de les persones un cop mortes en el record de les que encara viuen, i ens diu que una persona no desapareix mai del tot si algú escriu la seva història, o simplement si algú manté viu algun record de la seva estada en aquest món.

El record d'una persona estimada que ha mort ens colpeix durament i convoca inevitablement al dolor, però conservar aquest record, fins i tot gaudir-ne amb la insuportable tristesa que comporta, ens pot ajudar a conservar viva la flama d'una vida desapareguda.

Sònia, Marta, Jordi, segur que vosaltres també recordareu tots els moments, minuts i segons de la vostra existència al costat d'en Pere. Records nítids o confosos, fiables o deformats pel pas del temps, d'infància, d'adolescència, d'adults. Sabeu, no cal que ho diguem, que els amics estem a prop, a la cantonada, a l'altre costat del telèfon, al pub, al Butlletí, a qualsevol hora i a qualsevol lloc, per recordar tot el que vulgueu recordar, per continuar junts aquesta merda de vida, una vida preciosa.

El Col·lectiu de Redacció

BON NADAL!

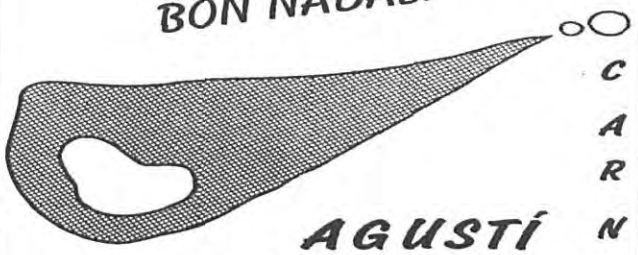

CARN

AGUSTÍ

EMBOTITS

C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

PAVIMAK

Alineació de Fratassadores
Venda i reparació de Maquinària per al Paviment Industrial

Carles Càceres i Noguera

C/ Sant Josep, 5
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel.Taller: 972 83 12 23
Tel. mòbil 687 70 80 20

MP
PERRUQUER
I
R
Bones
Festes !

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Mobles Cateura

Bon Nadal !

* MOBLES EN GENERAL I A MIDA
* MOBLES DE CUINA
* TAPICERIA

Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PS
PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

PEIXATERIES

L'Alsina - Joan Selis
Llotja Palamós Tel. 60 13 57

Pompeu Fabra, s/n. Tel. 85 01 78
Narcís Monturiol, s/n. Tel. 85 13 60
VIDRERES

Santa Anna, 1. Tel. 83 05 80
LLAGOSTERA

Mercat Municipal, Pda. 19. Tel. 867 39 44
SANT CELONI

Us desitja Bon Nadal !

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Com cuidar-se el cutis

Avui, tractarem un dels diferents tipus de cutis que hi ha. Com ja vam dir a l'altre número parlarem del cutis gras.

Així doncs,

Pell grassa: La secreció sebàcia és més abundant del normal, i pot oscil·lar entre el cutis discretament gras fins un excés que es converteix en gotetes olioses en el nas. És una pell que acumula exageradament la brutícia de l'ambient fins a adquirir en alguns casos un to grisós. Així mateix s'obstrueixen els porus pilosebacis i apareixen els barbs, amb tendència a infectar-se. A vegades el greix modifica la seva composició qualitativa, disminueix la suor i el greix es torna sec i aspre.

Reconeixement:

- **A primera vista:** cutis brillant, en alguns casos groguenc fosc; porus dilatats, barbs, alguns infectats, sobretot en la zona central de la cara.
- **Al tacte:** pell espessa, untosa, o bé aspra.
- **A través de la lupa:** superfície granulosa, porus oberts d'aspecte bast i oliós; algunes vegades, color rossenc; altres, groc.

Aconsellable:

1r.- Cada matí, ens rentem la cara amb aigua i seguidament ens posem la crema hidratant adequada per a la pell grassa, o bé un gel hidratant que no portarà greix com una crema.

2n.- Cada dia a la nit, ens rentem la cara, amb la llet adequada , o bé amb gel que no porta greix com la llet. Seguidament posarem el tònic adequat per a la pell grassa per desinfectar. Un cop la pell està neta i desinfectada, ja ens podem esbandir la cara amb aigua per poder posar la crema nutritiva (de nit), especial per a la pell grassa.

3r.-També és aconsellable de fer una neteja a la cara casolana (de casa) un cop a la setmana.

Ens rentem la cara amb la llet o gel segons la pell, seguidament esbandim la cara i la desinfectem amb el tònic adequat. Un cop hem posat el tònic tornem a esbandir la cara amb aigua i així la tenim a punt per posar-hi el gel exfoliant i fregar-lo per tota la cara, sense fregar gaire fort perquè la pell de la cara és molt sensible. Un cop hem posat el gel exfoliant haurem fet un píling i ja ens podrem posar la màscara per a la pell grassa i la deixarem actuar uns 10 minuts com a mínim. Passats els 10 minuts la traurem amb aigua i ja tindrem la cara ben neta i estarà a punt per posar la crema o gel hidratant per a la pell grassa i la pell de la cara ho agrairà molt si això es fa un cop a la setmana.

Si se segueixen els tres consells amb unes setmanes en veuran els resultats: una pell més neta, més alegre, més fina, més maca, més hidratada...

En el proper número parlarem de la pell mixta.

Alexandra Aliu Molina

BON NADAL !!

MODONI

BAR MUSICAL CAFE

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Bones Festes!

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-llosera

Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

MONTSE SURROCA COMAS

ADVOCADA

Col·legiada núm. 2097

DRET CIVIL, PENAL I LABORAL

C/ Marina, 5
17240 Llagostera

HORES CONVINGUDES
Tel. / Fax (972) 831031

Obres Hospital S.L.

Us desitja un Bon Nadal!

Carrer Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

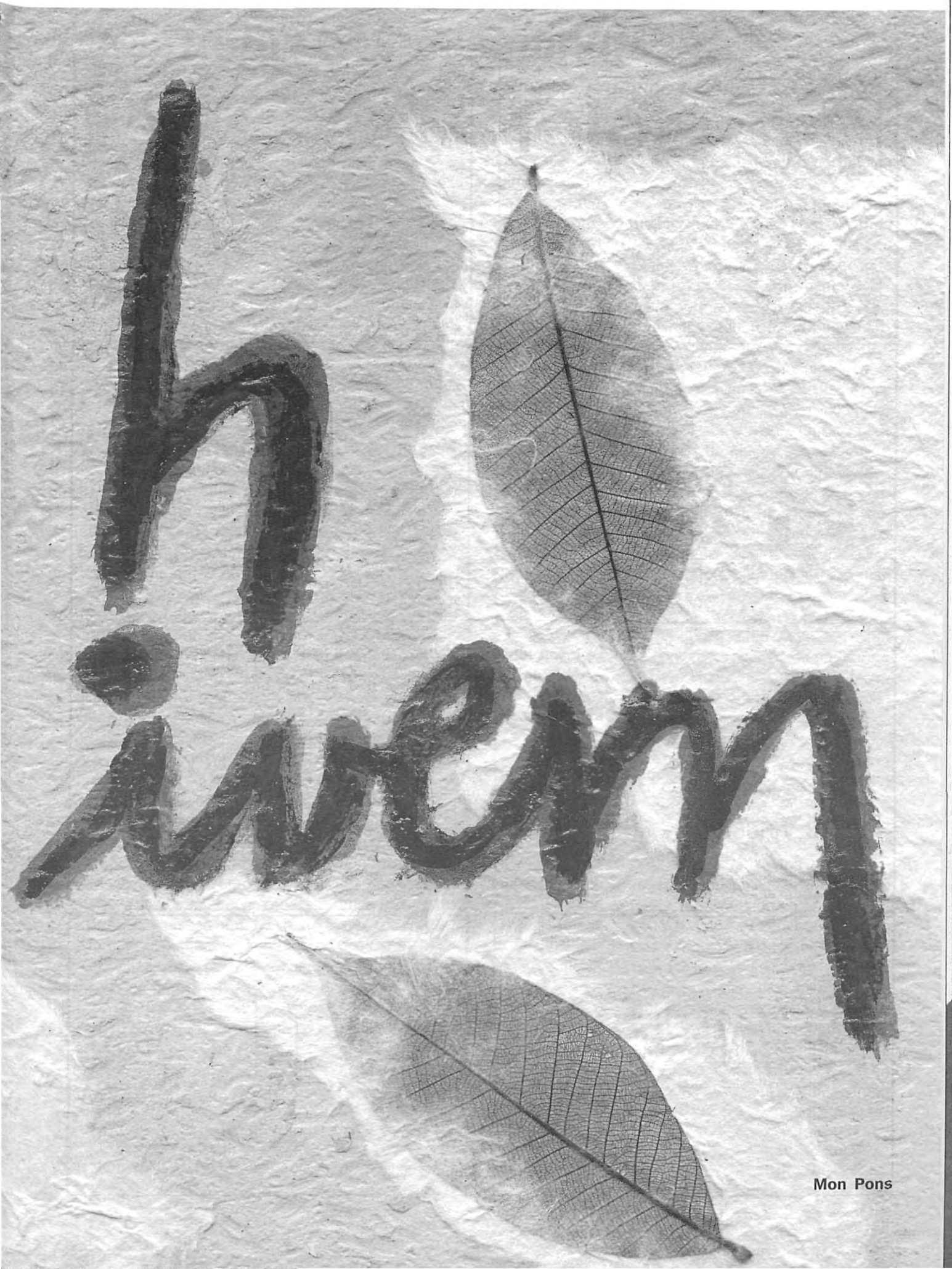

Mon Pons

mobles soler

Joan Soler i Rissech

MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS I MODERNS

Bones Festes!

C./ Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

PBS PAVIMENTOS BENITO SERRANO, S.L.

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN
- PARKINGS Y PISTAS POLIDEPORTIVAS
- NAVES Y POLÍGONOS INDUSTRIALES
- URBANIZACIONES

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN IMPRESOS (DECORATIVOS)
- ZONAS PEATONALES, PARQUES, JARDINES, PASEOS Y PLAZAS
- EXTERIORES DE HOTELES Y RESTAURANTES

Músic Aguiló, 26 E-mail: serranet@mundivia.es LLAGOSTERA
Móviles 649 97 75 51 - 619 70 98 67
Telf. Y Fax: 972 83 09 79

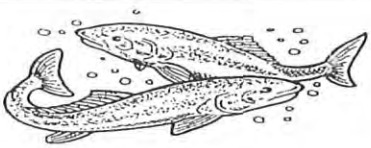

PEIXATERIA PLANA

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS
Cristófol Colom, 7 - Tel. 972 830258 - 972 805195
LLAGOSTERA

Perruqueria MARTA

Bones Festes !

c/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera

Bon Nadal!

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22 Tel: 83 01 90
17240 LLAGOSTERA (Girona) Fax: 80 54 53

PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS
Interiors i Exteriors

FALGUERAS

Bon Nadal !

A LLAGOSTERA
C/. Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. (972) 83 07 72 i 80 55 79

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Bon Nadal!

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'Importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxútats

pneumàtics
CASA BLANCA

Tel. 80 50 85 C.I.F. G-17217688

C/. Ramal, s/n 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Relax en pocs minuts

Tres maneres d'aconseguir una relaxació profunda i continuar en forma

Relaxació vol dir repòs profund. En cara que moltes de les nostres activitats d'oci puguin semblar-nos relaxants o descansades, difícilment s'aconsegueixen amb la seva pràctica els beneficis que ens aporta una bona relaxació. S'entén per relaxació terapèutica un seguit de tècniques que propicien una resposta fisiològica i mental específica, que es caracteritza per "la relentització del batec cardíac i de tot el metabolisme, per descens de la pressió sanguínia i per la producció d'un cert tipus d'ones cerebrals".

Relaxar-se és una tècnica fàcil d'aprendre. Una vegada l'hàgim assimilat i experimentat, ens serà molt fàcil reproduir amb rapidesa l'estat de relaxació profunda que regenera les energies del cos, dedicant als exercicis solament deu o quinze minuts al dia. Quan? Al tornar a casa, abans de dinar o de sopar, per després de menjar amb més tranquil·litat assegurant així una bona digestió. També va bé fer una pausa en el treball per recuperar les energies necessàries, abans i després de fer esport, per estirar i distensionar els músculs i redistribuir l'energia amb la finalitat d'evitar desagradables contraccions i molèsties. I va bé sobretot quan estem cansats, pressionats o preocupats. La relaxació també resulta molt útil abans de dormir, dedicant deu minuts a l'estat de repòs conscient es reequilibren cos i ment i ens prepara per a disfrutar d'un son profund i restaurador. Cal recordar que: si no trobem cinc minuts al dia per relaxar-nos, significa que ho necessitem de veritat!

Les postures

Col·locar el cos en una posició còmoda, concentrar l'atenció en la respiració. La relaxació s'ha de realitzar en un espai tranquil ben airejat però, càlid i sempre vestint roba còmoda.

1. Estendre's sobre una catifa (alfombra) o una manta, descansant el cap sobre d'un coixí molt baixet o d'una manta doblegada, que sostingui el cap però que no toqui les vèrtebres cervicals, d'aquesta manera la barbeta baixa i estira els músculs del coll. Col·locar un coixí o una manta enrotllada a sota dels genolls per evitar que s'arquegi l'esquena. Quan es tingui el coll i la pelvis lleugerament en suspenció, s'haurà aconseguit la corba natural de la col·lumna vertebral, produint una sensació de benestar i de relaxació general.

Braços i cames estan oberts i equidistants del cos. Els palmells de les mans miren amunt amb els dits lleugerament doblegats. Els peus es dirigeixen cap enfora de manera natural. Els ulls tancats suaument. Relaxar: mandíbules, barbeta, llavis i afluixar la llengua. Efectuar algunes inspiracions i expiracions lentes i profundes, i deixar que la respiració assumeixi el seu ritme natural més superficial, com quan es dorm.

El temps mínim per a que el cos es beneficiï de la relaxació profunda és de 10 a 15 minuts però, es pot romandre en la posició durant més temps. Quan fa fred ens podem tapar amb una manta.

2. Una variant de la posició anterior, particularment agradable perquè respon a la necessitat que moltes persones senten d'estirar-se cap endarrera, principalment les que passen bona part de la jornada en la posició oposada, és a dir, assegudes, amb l'esquena lleugerament corbada i els braços endavant.

Estendre's sobre una catifa o manta, descansant la pelvis en un coixí o una manta doblegada, el punt de descans correcte és el que no provoca la descàrrega de massa pes al coll. Flexionar els genolls posant-los un contra l'altre, els peus a terra i separats, de manera que l'abdomen i l'espatlla puguin relaxar-se.

Els braços es situen al terra per sobre del cap, o oberts al costat, com resulti més còmode.

Respirar de manera lenta i profunda. Si es senten molèsties o dolor a la part baixa de l'esquena, desplaceu-vos una mica en direcció al cap, o bé, posar una manta doblegada sota els peus, per aixecar-los una mica. Tenim el tòrax enlairat i en posició oberta, les costelles s'aixequen creant un espai entre els òrgans abdominals. Mantenir la posició de 5 a 8 minuts. Per incorporar-se feu lliscar la manta cap als peus, descansar la pelvis i romandre estesos amb els genolls flexionats.

3. La posició següent és de fàcil realització, n´hi ha prou en estendre's d'esquena i descansar les cames a la paret per aconseguir que la sang i la línfa flueixin a l'abdomen, refresca els músculs de les cames i millora la circulació de la sang.

Asseure's al terra amb una espatlla i un costat aprop de la paret. Aixecar les cames fins a la paret estenent el cos cap endarrera al terra. Per aconseguir-ho, si ens és necessari, podem allunyar-nos una mica de la paret fins que tota l'esquena descansi al terra. Si la barbeta queda més alta que el front, podem posar el cap a sobre d'una manta doblegada. Obrir els braços descansant-los al terra amb els palmells de les mans mirant cap amunt. Fer algunes respiracions profundes i després deixar que la respiració continui el seu ritme natural. Posar l'atenció: a les cames que semblen fer-se més lleugeres, a l'espina dorsal que estarà descansant al terra amb tota la seva extensió, a la sensació d'apertura dels braços i del pit.

Relaxar els músculs de: la cara, la boca, les mandíbules, la llengua, mantenint els ulls tancats. Romandre en aquesta posició de 10 a 15 minuts.

Om Shanti Om

Griselda García Prof. De Ioga

PERRUQUERIA ROSER

Pompeu Fabra,9
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Telf. 972 83 18 69

sine materia
GESTIÓ, ASSESSORAMENT I COORDINACIÓ CULTURAL, S.L.L.

PRODUCTOS DE CORCHO AGLOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

CONFECCIONS
J. CAPDEVILA
c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Can Meri
Restaurant & C@fè Internet

830180 Pizza
Plats per Emportar
Can Meri

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

http://www.ctv.es/canmeri
Almogàvers 17 - Llagostera

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda

Bon Nadal!

Agència a Girona:
Cooperativa de Recaders Tel. 23 39 61
A Llagostera:
C./ Concepció, 45 Tel. 83 01 57
Mòbil 630 07 33 07

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

TECHNAL
RED D'INSTAL.LADORS

Serralleria
CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL.LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES
del 22/3 al 20/4

Amor: La situació del sol en el teu signe farà que vulguis compartir més temps amb la teva parella.

Feina: Ara és el moment per prendre decisions importants en el terreny laboral.

Salut: Intenta relaxar-te, fes Yoga o practica la meditació.

TAURE
del 21/4 al 21/5

Amor: La Lluna dins Escorpí farà que la teva vida amorosa estigui plena de grans sorpreses.

Feina: La feina et va bé i t'agradarà l'ambient que hi ha.

Salut: Procura descansar les hores necessàries, però també et serà bo sortir més i gaudir amb els amics.

BESSONS
del 22/5 al 21/6

Amor: És hora d'examinar la teva relació de parella i fer els canvis necessaris per anar al 100%

Feina: El teu gran poder són les associacions, si tens projectes ara és l'hora d'anar endavant.

Salut : No forcis la màquina, ha de durar molts anys.

CRANC
Del 22/6 al 23/7

Amor: Si no tens parella ara tampoc és el moment de buscar-ne, ja vindran temps millors.

Feina: Si hi ha deficiències en la teva vida laboral, ara és l'hora de corregir possibles problemes futurs.

Salut: Canviaràs el teu ritme de vida i dedicaràs més hores a fer esport i cuidar la teva alimentació.

LLEÓ
del 24/7 al 23/8

Amor: El sol que entra a Sagitari farà que expressis sense tabús, les teves emocions i els teus sentiments.

Feina: Procura adaptar-te als nous projectes que hi haurà dins la teva empresa.

Salut: No vulguis arribar a tot arreu, un dia petaràs.

VERGE
del 24/8 al 23/9

Amor: Et trobaràs amb alguns problemes difícils, però els superaràs.

Feina: Aquest és un bon moment per parlar de la revisió del teu contracte laboral.

Salut: Estaràs molt bé amb tu mateix i això t'aportarà molta energia.

BALANÇA
del 24/9 al 23/10

Amor: Necessitaràs que la teva parella estigui en tot moment per a tu i amb tu.

Feina: En el terreny laboral les coses no canviaran massa, aniràs fent sense sorpreses.

Salut: T'agraden massa els torrons i no podràs evitar afartar-te'n.

ESCORPÍ
del 24/10 al 22/11

Amor: La relació amb la família és per a tu el més important ara, però no deixis de banda la teva parella.

Feina: Buscaràs poder i reconeixement dins la teva empresa i és possible que no en trobis prou.

Salut: Portes massa estrès a sobre, aprofita les vacances nadalenques per relaxar-te i divertir-te amb els amics això t'anirà molt bé.

SAGITARI
del 23/11 al 22/12

Amor: El sol entrarà de ple a casa teva i això farà que la teva vida sentimenal s'ompli de llum i calor.

Feina: Voldràs que tots els teus compnays estiguin sota les teves ordres i això et portarà problemes.

Salut: Gaudiràs de molta energia i entusiasme per tirar endavant.

CAPRICORN
del 23/12 al 20/1

Amor: No voldràs estar amb ningú més que no siguis tu. Tindràs la necessitat d'estar sol/a.

Feina: Estarà molt creatiu/va i això es notarà a l'hora de fer la feina.

Salut: Tindràs molta pau interior i això millorarà la teva salut.

AQUARI
del 21/1 al 19/2

Amor: Et sentiràs molt carinyós/a sobretot durant l'època nadalenca.

Feina: Gaudiràs a la feina i et motivarà tot el que estiguis fent.

Salut: Sortir més amb la teva parella farà que totes les cavòries i preocupacions desapareguin.

PEIXOS
del 20/2 al 21/3

Amor: Surt de la peixera i respira, a fora hi ha moltes coses que t'estan esperant.

Feina: Has de pensar que no tot és la feina, necessites aprofitar més les teves hores lliures.

Salut: Surt respira i tot t'anirà molt millor.

Bones Festes!

superAvui

FRUITES
PUIG

El nom dels bons aliments !

CAN MUNTANER

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32

Bones Festes !

Tapisseria i Tendals Sanchez

☎ 972 83 03 87

Confecció i col-locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona,16 17240 Llagostera (Gi)

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

Bon Nadal!

C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

Llimac d'alta tensió

Un matí, quan S es va despertar de somnis intranquils, es va trobar al llit convertit en una bestiola monstruosa. Era l'u d'Octubre del 2001, estava incòmode, estrany, com si tingués el cos submergit dintre un líquid oliós, com si no tingués extremitats o estés embolicat en un plàstic oliós. En obrir els ulls, va comprobar horroritzat que era una mena de cuc enorme, d'un aspecte repugnant.

Reptant, va aconseguir sortir del llit clavant un fort cop de cap al terra, degut a no tenir mans ni cames per parar la caiguda. Passat l'atordiment inicial i amb el cap encara adolorit, va descobrir que era un llimac gegant. Era de color vert oliva llefiscós, d'uns cent seixanta centímetres de llarg, sense cap extremitat excepte una espècie d'antenes al final de les quals hi havia els ulls. La boca, un orifici amb unes duricies que feien de dents, es va obrir per cridar, però no va emetre cap so, sino una bafarada infecta i pestilent, que S no va olorar perque no tenia nas.

S vivia sol en una casa magnífica amb jardí, a la part alta de Barcelona. Els seus fills s'havien independitzat anys enrera i la seva dona feia poc més d'un any que l'havia abandonat en descobrir-li un embolic amb una secretària del departament de governació. S portava bastants anys formant part d'aquest govern.

Feia tres setmanes que l'única empresa subministradora d'energia del país li havia comunicat que per decret s'havia d'acabar la línea d'alta tensió que estava començada, tal com havien quedat temps enrera a canvi del tracte de favor que els hi feien.

L'alt càrrec va aparèixer a la televisió amb la calva lluent i la seva cara quadrada. Amb aparença i gesticulació mussoliniana qualificà la tasca del gobern de benefactora pel conjunt de la societat i assegurà que els seus dictàmens estaven per sobre del bé i del mal. Va repetir que s'actuava així pel bé de tothom i intentà una rialla amable però li sortí

un so semblant al crit d'una hiena davant d'un plat suculent.

L'única empresa de subministrament elèctric del país s'havia convertit en un ésser amb vida pròpia que passava per sobre qualsevol cosa i sobre qualsevol persona (inclosos els propis directius) per arribar als tants per cents de facturació i beneficis òptims calculats per ella mateixa. D'altres multinacionals funcionaven com aquesta empresa en altres camps. Els governs, almenys en teoria, haurien d'impedir els abusos d'aquests monstres del mercat.

La història, com passa sempre, va perjudicar de forma molt seria un munt de veins, que a partir d'aquest u d'Octubre, viuen al costat d'un camp magnètic brutal.

D'altra banda, aquest dia de tardor, S va fer un gran esforç per baixar les escales i sortir fora de la casa a demanar ajuda. Obrir la porta va ser el més dificultós, va haver de fer girar la clau i la maneta amb la boca, feina que el va deixar extenuat. Després d'aconseguir-ho, s'arrossegà sota una tanca de pitus-porums que mantenia la humitat de la rosada, no podia resistir estar-se al sol, quedava rostit.

La dona de fer feines arribà al cap de poc. En veure aquell rastre babós dins de la casa, sortí esmaperduda a avisar el fill. Aquest va trucar a un hotel de París on suposadament estava el seu pare fent una conferència sobre qualitat de vida a les cases de pagès, però no el varen localitzar. A la tarda mateix, envià una brigada de fumigació a la finca. L'empresa DDT&CIA. (de la que S era soci majoritari) va fumigar interiors i exteriors de la casa, ruixant amb un potent cargolicida tot el jardí. S, encallat entre dos arbustos, intentava demanar ajuda quan va ser cobert per un núvol de líquid insecticida davant la mirada de fàstic del operari que sulfatava.

El llimac S patí convulsions cada cop més fortes. Va interntar cridar: " Atureu-vos, no sóc un llimac", però es va sentir amb tota claretat que deia: "Conecteu la línia, ràpid". Just en aquell moment, a uns quants quilòmetres d'allà, l'electricitat començava a circular per la línia d'alta tensió. S havia gastat l'últim alè, va assecar-se al mig dels arbusts fins a desaparèixer.

Joan Frigola
Dibuix: Montse Mayol

xey MUEBLES DE COCINA

Mobiliari de Cuina Integral

on deck

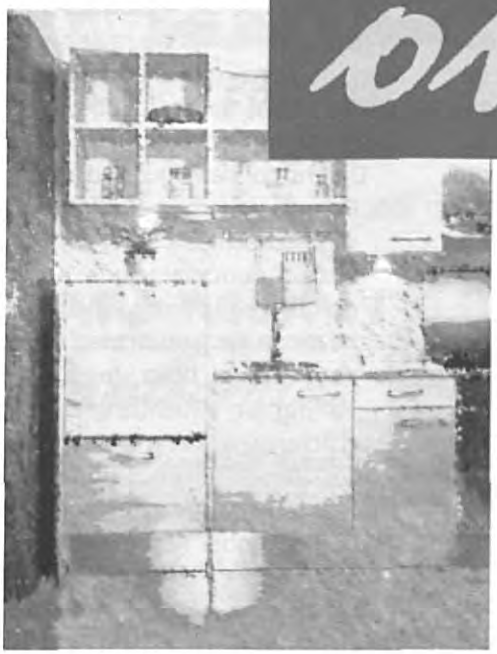

- Mobiliari de cuina Integral Xey
- Electrodomèstics Integrables
- Exposició de 100 m2
- Projectes realitzats per un Arquitecte Tècnic
- Pressupostos sense cap compromís
- 5 anys de garantia en mobiliari de cuina

C/ GARBÍ, 5 17240 LLAGOSTERA / TEL. 972 - 80 52 64
CARRETERA GIRONA - PALAMÓS AL COSTAT DEL TALLER CASAS MASGRAU

AUTOESCOLA LLAGOSTERA

. 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42

. 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46

. 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

TOT TIPUS DE CARNETS

Com entendre el món en cinc dies

Cinc dies en portada, cinc dies al centre del món informatiu que és, quasi, com dir al centre del món; *cinc dies durant els quals, segurament*, els partidaris de les teories pessimistes d'en Murphi han vist, provisionalment, reforçades les seves certeses i ara creuen, més que mai, que els pitjors presagis sempre acaben per acomplir-se. Cinc dies per constatar les limitacions i les imperfeccions d'un sistema polític que, segons la frase; és el més dolent si descomptem els altres, per descobrir que la democràcia també cotitza en borsa i per adonar-nos que els mitjans de comunicació, lamentablement, tenen amo i tendeixen al servilisme; cinc dies per recordar que des de fa molts anys estem avisats que l'estat de dret, en aquestes democràcies economicistes, pot convertir-se en una superestructura submisa, i per meravellar-nos de la velocitat amb la qual, quan volen, els tribunals poden dictar resolucions. Cinc dies d'un curset accelerat de comprensió del món; perfectes per deprimir-se o per trobar unes quantes raons per les quals guerrejar; per pensar que hagués estat millor cedir i vendre's l'ànima per una almoina, o, per contra, per creure que s'hauria d'haver enderrocat tot i hauríem d'haver-nos mantingut intransigents a la primera barricada. Cinc intensíssims dies, durant els quals, amb tot, malgrat anar perdent, vàrem congriar un fluid extraordinari de simpatia procedent, no únicament dels nostres companys de viatge cassanencs o cristinencs, sinó de tots els racons del país, i els llagosterencs protagonitzàvem poemes èpics en alguns articles d'opinió, i inspiràvem programes a les televisions i les ràdios, i generàvem desenes de cartes al director, i els nostres caporals varen esdevenir generals i el nostre alcalde un líder cobejat per tots els qui tenen causes per les quals lluitar. Cinc dies durant els quals, Llagostera es va convertir en un símbol, en un adjectiu, en un sinònim de resistència, de tenacitat, de coratge, de *revolta cívica i desarmada; en un* exemple que algú va dir que havia d'explicar-se a les facultats de Ciències Polítiques i que mereixia passar a la història mundial de la dignitat amb lletres d'or i estora màgica (sic). Valga'm Déu! difícilment mai es podrà dir de nosaltres una cosa millor. Cinc dies d'una increïble i desmesurada ocupació policial, de més perplexitat que indignació, de petites heroïcitats individuals sota els camions dels operaris o entre les rutilants botes d'una munió de Mossos morruts i apersonats; de resistència festiva, de diversió amb l'inesgotable enginy poca-solta i entremaliat de les nostres activistes més animoses. Cinc dies d'accions improvisades, d'unanimitat, de solidaritat, de participació, de generositat, d'emocionant cohesió social. Cinc dies veritablement inoblidables.

No s'ha dit, encara, l'última paraula; haurem d'insistir sovint que probablement no era necessària, que segurament és nociva, que el soterrament té un cost assumible i que l'alternativa aèria existeix; haurem de denunciar novament totes les complicitats que sabem i, fins i tot, les que sospitem, i és molt probable que en els propers anys transitem, a la recerca de justícia, de tribunal a tribunal fins a Estrasburg. Mentrestant, però, haurem de procurar mantenir viva la memòria d'aquests dies, i no precisament per nostàlgia. Convé recordar-nos i recordar què ha succeït, abans de que revisionistes interessats reescriguin la història. Aquesta ha estat una lluita per la sostenibilitat, per la democràcia, pel sentit comú i per la dignitat; una pugna que ens ha permès descobrir com es governa el petit món que ens circumda, per a qui es governa i amb quines complicitats, connivències i servilismes. Ara els maquillaran amb costoses campanyes publicitàries i els veurem elegants, sensats i somrients a tots els mitjans de comunicació, però durant *aquests cinc dies memorables, quan* ja havien caigut totes les màscares, vàrem tenir el privilegi de veure el seu veritable rostre. Que diguin missa... que nosaltres ja els tenim calats.

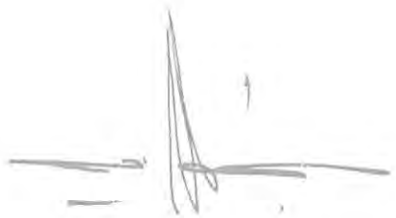

Enric Ramionet

TRANSPORTS FONT S.L.

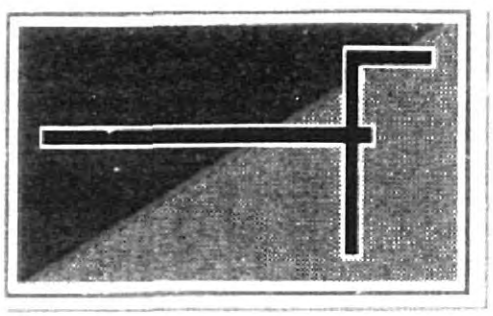

C/Joan Maragall,11 - **17240 LLAGOSTERA**
Tel. (972) 830005 - Fax (972) 805055

C/Progrés, s/n -Tel./Fax (972) 504313
17600 FIGUERES

Estació Renfe Mercaderies - Tel. 2 38810 - Fax 239977
17180 VILABLAREIX

Pl. Sant Joan, 13 Tels. 320248 - 321683
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS

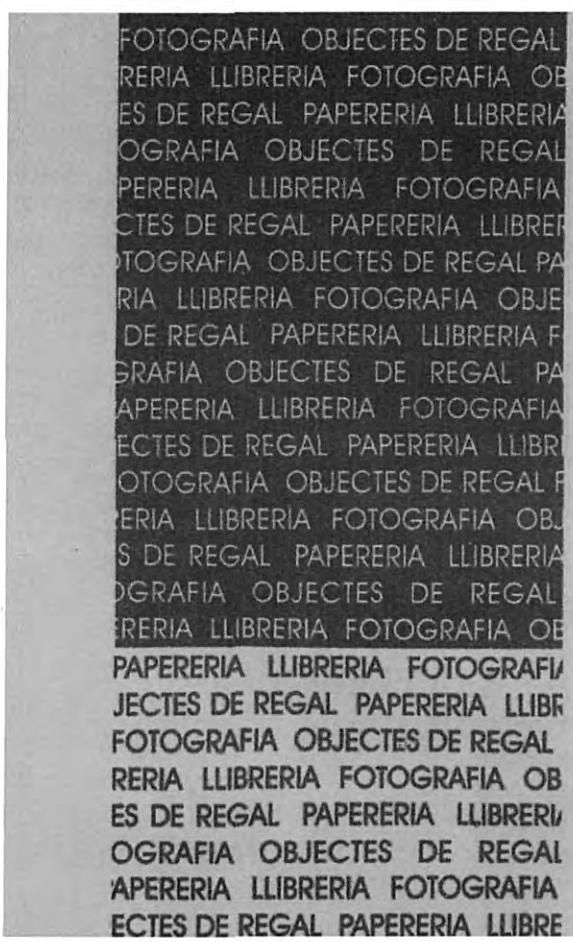

LLIBRERIA SUREDA

Pl. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax (972)830097

Tres homes bons

No estem preparats per a la mort. Ni tampoc hem estat educats per afrontar amb l'esperit serè la desaparició física d'un ser estimat. Potser, els qui tenen conviccions religioses ho tenen més fàcil. No ho penso pas, però dins les moltes manifestacions de dolor, no crec que hi hagi gaire diferència entre els sentiments més íntims dels qui tenen esperança en la vida de l'ànima en el més enllà, i els qui som tant racionals que només admetem la lúdica explicació de: "pols érem i en pols ens convertirem". En aquests darrers mesos, a Llagostera han deixat el món dels vius tres persones amb les quals hi havia mantingut una relació molt diferent: en la família, en l'amistat i en la simple coneixença del veïnatge. En la part que em toca, és a dir, en tot el que la seva vida hagi pogut tenir a veure amb la meva, puc afirmar amb rotunditat que eren tres bones persones, tres homes bons, d'una mena que ja no se'n fan, i una prova evident, palpable, és que els seus respectius enterraments han estat dels més concorreguts dels darrers temps.

Andreu Ventura Xirgu

'El barber del passeig', abans de la jubilació; 'el barber de can Gascons', per la gent del seu temps, o simplement 'l'Andreu el barber', ens va deixar el 31 d'agost passat, víctima d'un fatal accident quan es dirigia com cada dia de bon matí a la seva feina des de la jubilació: l'hort de sota cal Gravat, al costat de la tercera Banyaloca. Sempre havia estat un home tranquil, seriós i previngut. Mai adoptava un risc innecessari i per donar només un mostra, no havia conduït mai un cotxe ni tampoc una moto. La bicicleta era el seu mitjà de transport i va morir amb la bici a la mà quan travessava la carretera després de mirar amunt i avall un piló de vegades (n'estic convençut). Va ser un accident i hem d'acceptar el destí, però és ben trist que un home que va fer de la prudència i la moderació el fonament moral de la seva vida, ens hagués de deixar en aquestes tràgiques circumstàncies sense que ni li poguéssim retre l'últim adéu.

Havia nascut a Cassà de la Selva, camí d'Escalet, i era el tercer de deu germans. Encara adolescent, la família es va traslladar a can Gascons de segons masovers, ja que un germà de l'avi ocupava la part més gran de la casa, avui propietat d'un conegut metge. Eren molta colla i el menjar, com a totes les cases en aquells anys, era escàs. Va anar un parell d'anys a la Salle i li va quedar una cal·ligrafia preciosa. Es va haver d'espavilar de ben petit, treballant fent jornals, sobretot a bosc, fent carbó, collint pinyes i venent els pinyons, en fi, totes aquelles feines que avui ja no fa gairebé ningú. Els caps de setmana anava a fer de barber a ca la Maria Lluïsa i amb els anys va poder assumir el traspàs d'una barberia al carrer Concepció, que en trenta metres concentrava dues barberies més: a cal Vermell i a ca l'Amador o can Reixach. Va mantenir l'ofici fins a la jubilació i encara ara exercia amicalment amb alguns antics clients que per malaltia no es poden moure de casa. Era un home just i escrupolós, i mai va alçar la mà ni la veu per fer prevaler l'autoritat paternal ni a mi, que era el petit i per tant un xic m., ni al meu germà Berto.

No tenia vicis, només una gran afecció als escacs, que acompanyava amb el cafè i la fària de ben dinat. Només un parell o tres de vegades en tots aquests anys, el vaig veure fumar una segona faria i la festa havia de ser molt grossa. També li agradava la política, encara que era molt difícil, almenys a casa, escoltar-li la seva opinió, tot i que entre els líders de la democràcia admirava Felipe González. També li agradava el cinema, sobretot les pel·lícules de l'Oest i les clàssiques dels anys 40 i 50, és a dir, les d'actors com Spencer Tracy o Edward G. Robinson, malgrat que en els darrers temps també s'enganxava amb la folklòrica tarda dels dissabtes d'en Parada (algun defecte havia de mostrar!). Tenia 79 anys i era el meu pare. Que descansi en merescuda pau.

Quan encara no m'havia recuperat d'aquest irreversible succés, em vaig tornar a commocionar pel brutal atemptat de Nova York. Podria escriure molt al voltant d'aquest dramàtic fet i les conseqüències que ha desencadenat. Però aquestes ratlles tenen uns altres protagonistes més propers i que mai sortiran ni a la televisió ni a les portades dels diaris.

Joan Turón Rabassedas

Les desgràcies no venen mai soles, diu la veu popular, i a principis de novembre em diuen que en Joan Turón ha patit un accident a la feina i que està molt greu i a l'endemà em confirmen el fatal desenllaç. Suposo que en aquest mateix Butlletí altra gent més propera parlarà de les virtuts d'en Joan, amb més coneixement i causa que no pas jo, però no puc estar de recordar l'època en què vam compartir amistat, il·lusions i, fins i tot, càrrecs en un parell d'entitats. Ens vam conèixer en el Bell-Matí de principis dels setanta. Jo començava a implicar-me en el grup i ell ja era un dels elements destacats de la colla. Aviat vam congeniar i vaig trobar en la seva bona predisposició, un company i un guia, gairebé diria que espiritual en el meu atribolament d'aleshores. Ell tenia una marcada influència cristiana i jo cada vegada estava més lluny de l'església catòlica, però aquest fet no va impedir que compartíssim llargues

converses sobre l'humà i el diví. Gràcies a la seva bonhomia vam poder fer aquell Bell-Matí gloriós del 74-76, quan el local del Casino acollia a un gran segment de la joventut del poble. Ell era el president però ens deixava fer i estava al nostre costat en els moments crítics com quan en el famós concert d'en Llach la guàrdia civil va detenir uns treballadors de Motor Ibèrica que estaven en vaga (en el seu alliberament hi va tenir molt a veure l'actitud de l'alcalde Narcís Casas), o en les conferències de les terceres vies (a la mort de Franco, els polítics catalans van començar a fer actes públics en tots el pobles i ciutats de Catalunya).

A finals dels setanta ens vam retrobar a l'Associació de Veïns, una entitat que no ha pogut romandre en la memòria col·lectiva, però en la qual vam formar una primera junta prou peculiar amb els enyorats Esteve Fa i Pere Blanch, i no cal oblidar que el primer Butlletí és fruït d'aquella entitat. El seu pas per l'AVV va ser curt ja que es va engrescar amb el Casal, entitat que van presidir amb la Fina durant un bon grapat d'anys. Feia temps que no ens sovintejàvem gaire, però una vegada més la mort injusta ens allunya d'un bon company, que tot just arribava als 52 anys.

Narcís Amat

L'any 1980, en motiu de l'homenatge a en Josep Aiguabella, "el Ferrer", es va representar per segona vegada "La Pepa Maca". A la foto, es pot veure en Jaume Romo, la Mercè Valentí, en Quim Aiguabella, en Paco Laviña, en Josep Sagué, la Mercè Cumí, en Berto Ventura, la Maria Àngela Corominas, i en Joan Turón, amb l'avui súper famosa Sílvia Marsó, que va viure una temporada al poble.

Pere Genoher Vilella

En Pere tenia 54 anys i el seu rellotge biològic s'havia estroncat en els darrers temps. Una malaltia traïdora el va allunyar de la feina i l'anava consumint, però ningú no esperava aquest ràpid desenllaç. La meva relació amb en Pere és més distant, circumstancial. El dia de l'enterrament recordava que, de fet, havíem viscut al mateix carrer Concepció, gairebé davant per davant. Després ja quan treballava a can Vilaplana o quan es va plantar pel seu compte i va obrir la botiga del carrer Barcelona, des d'on assistia la televisió en blanc i negre del meu avi Joan, el qual es passava hores davant l'aparell en la soledat de ca l'àvia Lola que ell omplia cantant o endormiscat o explicant històries de les seves quan tenia concurrència. En Pere, era desinteressat i igualment com en Turón, col·laborava en totes aquelles activitats on es requeria la seva presència. El recordo en els bons temps del teatre remenant darrere les bambolines, ja sigui ajudant en els decorats o fent anar la instal·lació elèctrica, o fins fa poc cantant amb el Cor Parroquial. L'última vegada que ens vam veure va ser aquest estiu quan feia una de les seves habituals caminades amb l'amic Berto Darder. Crec que em va reconèixer, però com amb el pare, o amb en Turón, lamento profundament no haver pogut acomiadarme.

Tres homes bons, tres personalitats ben diferents, tres buits que als més al·legats ens costarà molt d'omplir.

Joan Ventura Brugulat
Novembre-2001

Àlbum de Fotos

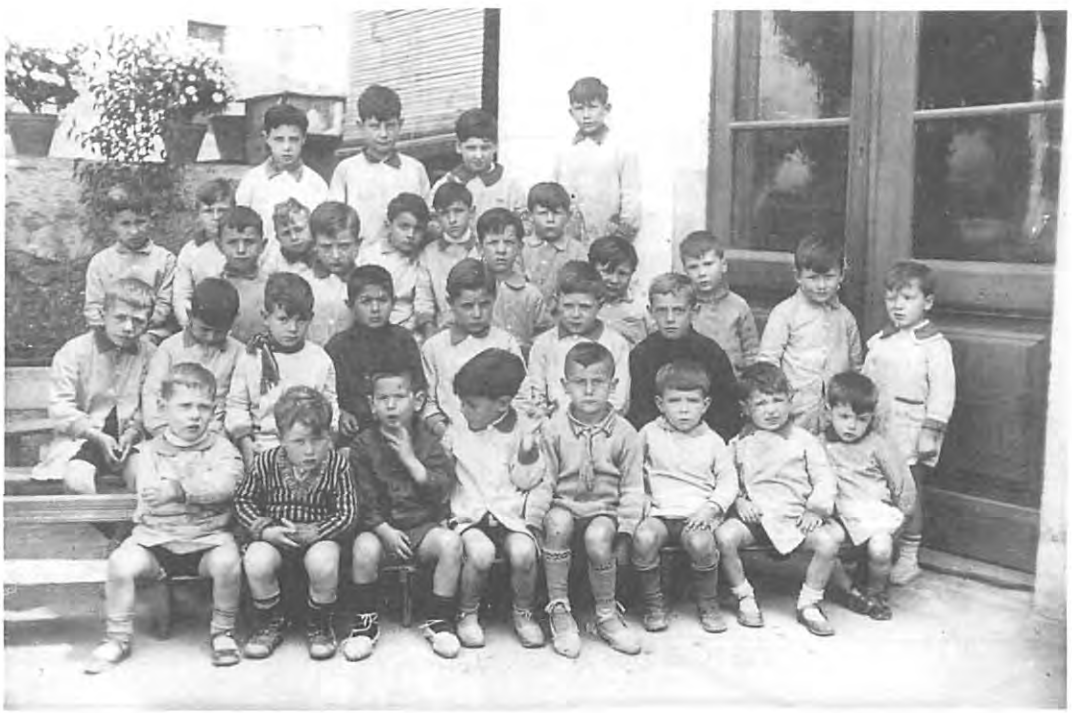

Carmelites 1929

Foto cedida per Josep Vilallonga

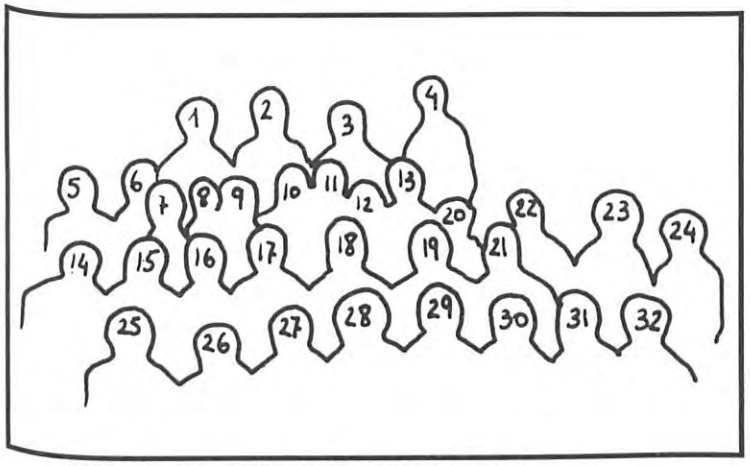

Secció coordinada per Núria Capdevila

1- Josep Bellvehí
2- Francisco Roca
3- Josep M. Soler
4- Tomàs Castelló
5- Fernando Masgrau
6- Antonio Pardo
7- Josep Llinàs
8- Josep Quintana
9- Francisco Butiñach
10- Albert Vilallonga
11- Lluís Buigas
12- Josep Barceló
13- Enric Lluís
14- Ramón Gispert
15- ?
16- J. Balmaña
17- Rosendo Martí
18- ?
19- Josep Vilallonga
20- ?
21- Llorenç Graupere
22- Emili Bosch
23- Josep Massa
24- ?
25- Josep Vergés
26- Josep Calvet
27- J. Martí
28- Llobet
29- Pere Xifre
30- J. Surando
31- Josep Cantó
32- Jordi Casadevall

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

ROBERT COROMINAS

972 830 578 Servei Oficial Llagostera

nou MONDEO

nascut per a ser líder

TAVERNA DE QUÈ

***Plats combinats**

***Tapes variades i entrepans**

***Bon ambient**

... Un lloc diferent per anar

C. Àngel Guimerà, 29 "ANTIC DORADO"

Tel. 972 830664 LLAGOSTERA

Llagostera, desembre 2001

Estimats Reis Mags:

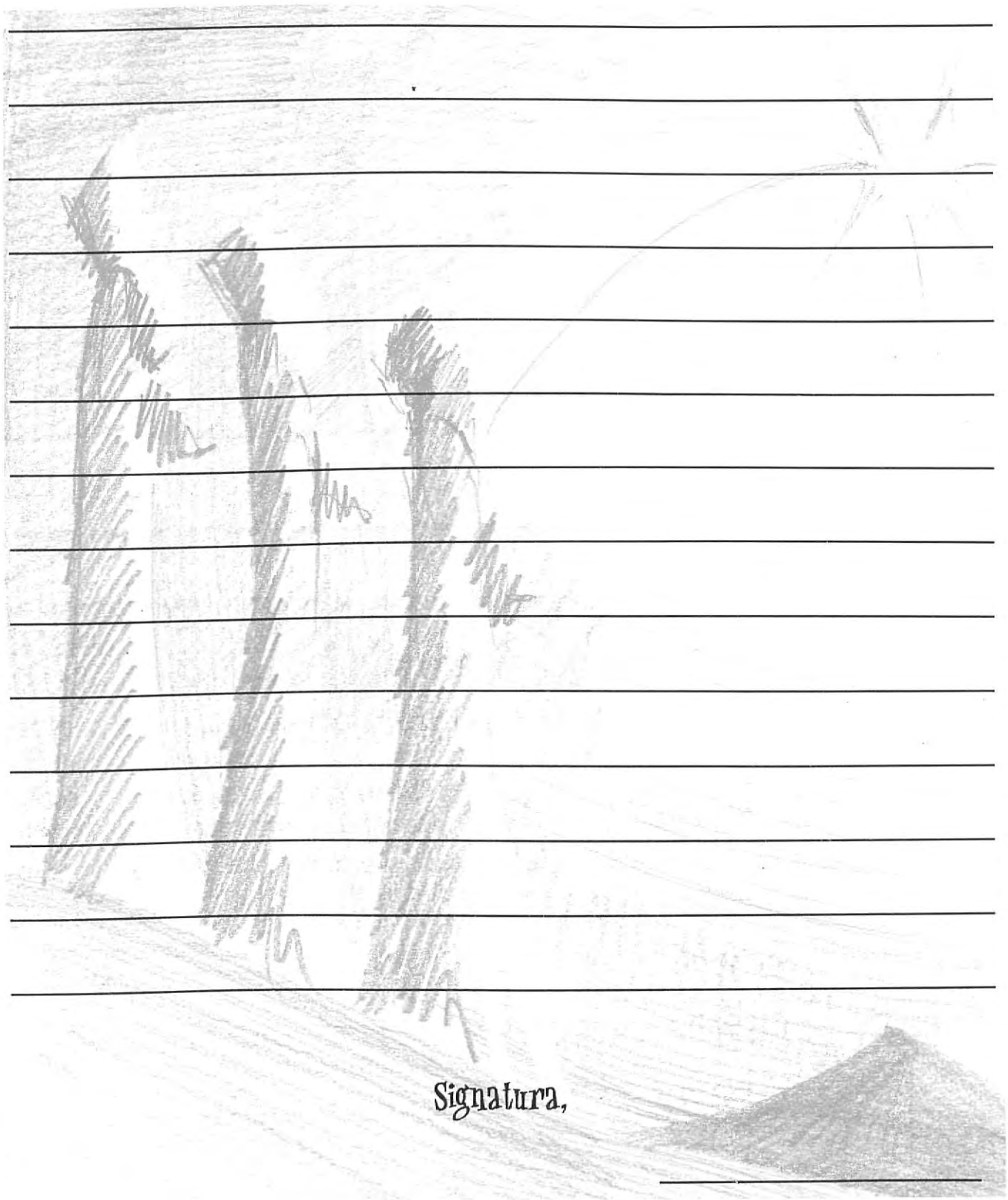

Signatura,

Remitent:

Palau Reial

MELCIOR ☐

GASPAR ☐

BALTASAR ☐

Conjunt Residencial Master Llagostera

LLAGOSTERA

UNA SITUACIÓ IMMILLORABLE

Augusta
Lacust-àrea
Lacustària
Lacust-era
Lagostera
Llagostera

ESTEM CONSTRUINT la 4ª Fase Sector Maiena

24 Habitatges amb pàrquing i traster inclosos

MASTER LLAGOSTERA. INFORMACIÓ I VENDA D'HABITATGES DECLARATS PROTEGITS (H.D.P.)

- Planta baixa amb pati/jardí privat
- Planta primera
- Àtics dúplex amb estudi i grans terrasses.

▸ Tots amb pàrquing i traster inclosos.

Disseny avançat, sol tot el dia, obra vista gris/beix, orientació immillorable, aïllaments tèrmics i acústics, fusteria exterior d'alumini lacat blanc, ascensor hidràulic, calefacció individualitzada a gas, terres gres i aixetes Roca, cuines Xey, porta d'entrada blindada, vidres amb càmera, estucats, edifici adaptat a la nova llei de telecomunicacions. ***Tot això i més per aconseguir una millor qualitat de vida.***

Finançament concertat amb **CAIXA DE GIRONA**; vivendes acollides al Nou Pla d'Habitatge. Durada d'hipoteca 20 anys.

L'informarem personalment de la millor oferta del mercat qualitat/preu/finançament, directament a l'Oficina del Master. ***VISITI'NS.***

CORPORACIÓ MASTER
SERVEIS INMOBILIARIS

c/ Garbí, núm. 1 i 3 Oficina - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83.16.15 - Fax 972.83.02.39
Horari: Laborables de 9 a 14 hores i de 16 a 19 hores.

Per Nadal tots a casa!
Per Festes ...

Restaurant
Mas Roure

T'ESPEREM!!!

Gran Revetlla de Cap d'any
Per a reserves al tel. 972 83 12 02

Ctra. de Vidreres a St.Feliu - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 12 02 - Fax. 972 80 51 02
e-mail: rourem@teleline.es